

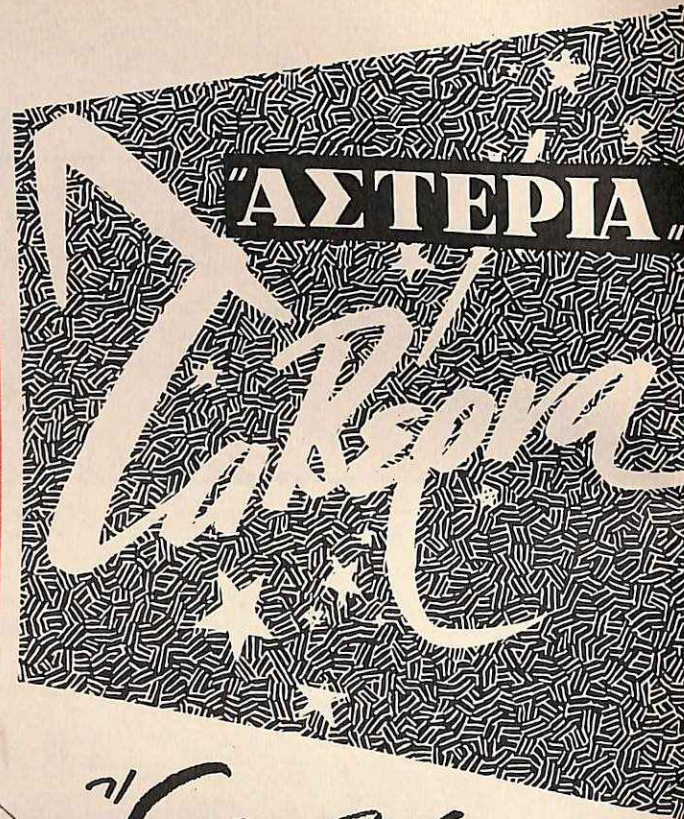
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

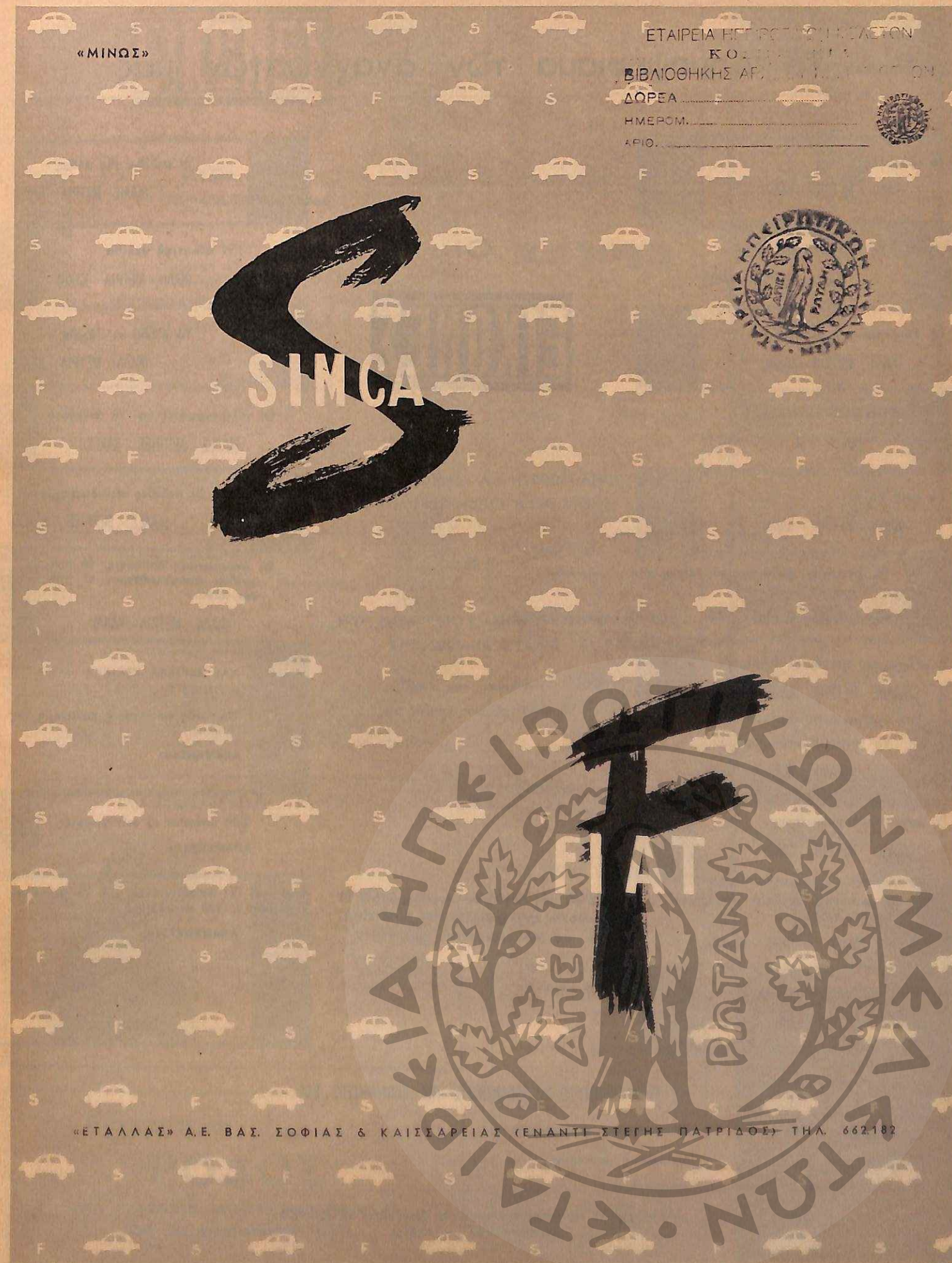
ΑΡΙΘ. 11 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Α'

ΚΟΡΕΛΛΑ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΚΑΛΥΜΝΟ

ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ

Εναρξη
ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

«ΕΤΑΛΛΑΣ» Α.Ε. ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ & ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ (ΕΝΑΝΤΙ ΣΤΕΓΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ) ΤΗΛ. 662.182

Τὸ Δημοψήφισμα τῶν ἀναγνωστῶν μας

Τὸ ἐξώφυλλο

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Τὸ πολιτικὸ ρεπορτάζ

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Τὰ ἐπιστημονικὰ ἄρθρα

(ΚΑΛΑ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΑ)

Γενικά οἱ μεταφράσεις

(ΚΑΛΕΣ - ΜΕΤΡΙΕΣ - ΚΑΚΕΣ)

Τὰ «πορτραίτα»

(ΚΑΛΑ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΑ)

Τὸ ἐπὶκαιρο φωτογραφικὸ ρεπορτάζ

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Ὁ «Γύρος τοῦ κόσμου σὲ 7 ἡμέρες»

(ΚΑΛΟΣ - ΜΕΤΡΙΟΣ - ΚΑΚΟΣ)

Τὸ ἱστορικὸ μυθιστόρημα

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Τὸ ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Οἱ φωτογραφίες τῶν θεατρικῶν παραστάσεων

(ΚΑΛΕΣ - ΜΕΤΡΙΕΣ - ΚΑΚΕΣ)

Ἡ στήλη τοῦ κινηματογράφου

(ΚΑΛΗ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΗ)

ΟΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΦΙΛΟΔΟΞΟΥΝ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ
ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΤΥΠΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ο ΥΠ' ΑΡ. «ΕΝΑ» ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΩΝ
ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἡ κρίσις του εἶναι
ὁ πολυτιμότερος δοηθὸς μας

Γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσετε συμπληρώσατε τὸ
ἀκόλουθο ἐρωτηματολόγιο — αὐτὸ εἶναι
ἡ πιὸ ἀποτελεσματικὴ συνεργασία

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΣΤΕ ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΣΑΣ

Ὄνοματεπώνυμον ἀναγνώστου

Διεύθυνσις κατοικίας

Ἐπάγγελμα

Ἀποστείλατε τὶς ἀπαντήσεις εἰς τὴν διεύθυνσιν «ΕΙΚΟΝΕΣ»
Σωκράτους 57 — Ἀθήναι

Ἡ σελίδα τῆς μόδας

(ΚΑΛΗ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΗ)

Ἡ ἀθλητικὴ σελίδα

(ΚΑΛΗ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΗ)

Τὰ «Ἐδῶ κι' Ἐκεῖ»

(ΚΑΛΑ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΑ)

Οἱ γελοιογραφίες καὶ τὰ ἀνέκδοτα

(ΚΑΛΕΣ - ΜΕΤΡΙΕΣ - ΚΑΚΕΣ)

Οἱ σελίδες τῶν διαφημίσεων

(ΚΑΛΕΣ - ΜΕΤΡΙΕΣ - ΚΑΚΕΣ)

Οἱ πνευματικὲς ἀσκήσεις, τὰ παι-
χνίδια παρατηρήσεων, οἱ γρί-
φοι κλπ.

(ΚΑΛΑ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΑ)

ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΓΕΝΙΚΕΣ
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Πῶς σὰς φαίνεται ἡ κατανομή τῆς
ὕλης;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ:

Σὰς ἀρέσουν οἱ φωτογραφίες;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ:

Τί ὑποδεικνύετε γιὰ τὴ βελτίωσιν
τοῦ περιοδικοῦ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ:

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 110Ν

9 — 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1956

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σωκράτους 57, Ἀθήναι. Τηλ. 57-081
Ἑκδόσις : Βουλιαγμένης 352, Ἀθήναι. » 90-821

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ Ἀθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἑσωτερικοῦ : Ἑξάμηνος : Δρχ. 130.—
Ἑτησίᾳ : » 260.—
Ἑξάμηνος : \$ 7.—
Ἑσωτερικοῦ : Ἑτησίᾳ : \$ 14.—

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννοήσεως
Ἀγγελίαι, διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ
περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδείαν τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδο-
τῶν. Τὰ μὴ δημοσιεύόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως : Ἑλένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις Ἑκδόσεως : Η. Γ. Ἡλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
(Ἰλίου Μανουτῆ 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιωρισμένης εὐθύνης
(Κεφάλαιον ὀλοσχερῶς καταβεβλημένον Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ἡ ΚΟΠΕΛΛΑ ΤΗΣ ΚΑΛΥ-
ΜΝΟΥ τοῦ ἐξωφύλλου μας, ποὺ
ἔχει φωτογραφηθῇ ἀπὸ τὸν κ.
Χαριστιάδην, διατηρεῖ σὴν γνήσιαν
ἐλληνικὴν μορφὴν τῆς τοῦ πανό-
χαιου χαμόγελου ποὺ χαρακτηρίζει
τὴν φυλὴν μας (βλ. σελ. 8-11)

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΡΟΔΟΣ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΑΠΟ ΤΟ ΣΜΑΡΑΓΔΕΝΙΟ ΝΗΣΙ

✱

Η

ἐκλογή

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΜΕ ΥΛΗ ΕΥ-
ΧΑΡΙΣΤΗ, ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΤΙΚΗ,
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ

✱

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΑΛΛΑ ΘΑ ΒΡΗ-
ΤΕ ΑΥΤΑ:

• ΣΕ ΤΙ ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΕΥΣΗ
Ο ΤΕΧΝΗΤΟΣ ΔΟΥΦΟΡΟΣ;

• ΤΟ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙ
Χριστουγεννιάτικο διήγημα

• ΥΠΟΦΕΡΕΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ;
ΠΡΟΣΕΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΙΤΑ ΣΑΣ!

• ΛΑΜΠΕΙ ΑΚΟΜΗ
ΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ;
Ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξήγησις
ἐνὸς θαύματος

• ΡΟΛΙΤΚΟΝ:
Τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἔρπει, ποὺ
ἀναρριχάται, ποὺ πλέει

• ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ:
Arnold Toynbee

Ἡ «ΕΚΛΟΓΗ» ΣΑΣ ΣΥΝΤΡΟ-
ΦΕΥΕΙ, ΣΑΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΙ,
ΣΑΣ ΜΟΡΦΩΝΕΙ

✱

ΖΗΤΗΤΕ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΤΗΝ

«ΕΚΛΟΓΗ»

✱

τὸ ΣΙΝΕΜΑ μας

Στὸν οὐρανὸ

σὲ γύρευσ

στή γῇ

σὲ βρῆκα

ΤΟ ΔΕΞΙ ΧΕΡΙ
ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

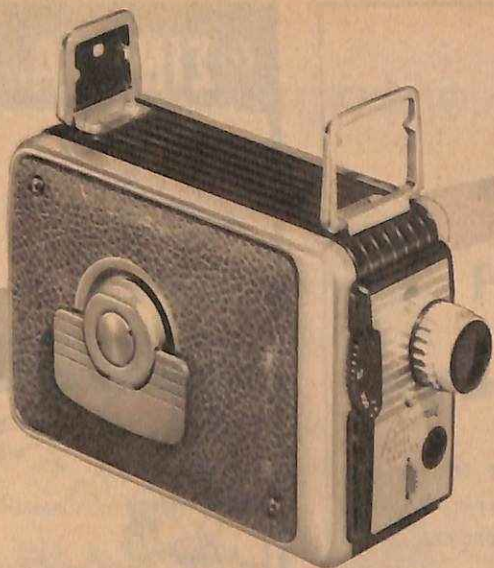
Σ. & Ε. ΜΑΚΡΥΜΙΧΑΛΟΣ & ΣΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΜΟΝΟΙΑΣ 21

ΤΗΛ. 52-705

ΠΡΑΤΗΡΙΑ:

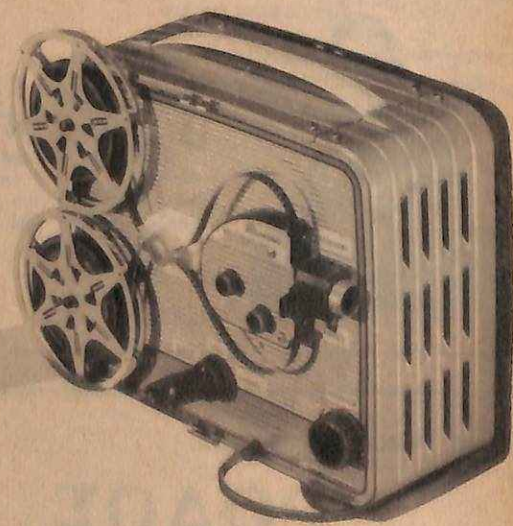
ΑΘΗΝΑΝ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΟΥ καὶ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

Kodak Ektachrome Film

TO NEON

Πωλείται εις όλα
τὰ Φωτο-οπτικά Κα-
ταστήματα πρὸς Δρ. 82

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ Δ. ΣΚΟΥΡΑΣ
ΟΔΟΣ ΠΑΝΤΑΡΟΖΑ 5 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΔΙΑΝΑ!

«... Διάννα πέσατε, με το ρεπορτάζ του Χημείου... Ο τρόπος που εμφανίσσατε το όλο θέμα με την διήγηση και την φωτογραφία και η επιεικρότης ήταν ό,τι καλύτερο μπορούσε να γίνει... Στο επόμενο όμως τεύχος περιμένα να δω την εξέλιξη της δίκης. Μάταια όμως. Γιατί χάσατε μια επί πλέον επιτυχία;»

Νάσος Κοπαίτης (Τρίπολις)

«Όταν οι ΕΙΚΟΝΕΣ δημοσίευσαν την ιστορία του Χημείου ή δική μόλις είχε αρχίσει. Έτσι οι αναγνώσται μας κατετοπίσθησαν σ' όλη την πολυπλοκή και τόσο σκοτεινή υπόθεση και μπόρεσαν να την παρακολουθήσουν άνετα. Την διαδικασία, όμως, φυσικά, οι εφημερίδες διαμακρών την εξιστόρησαν. Έδημοσίευσαν μάλιστα και πολλές φωτογραφίες. Άρα, οι αναγνώσται των ΕΙΚΟΝΩΝ, ενώ δεν θα κέρδιζαν τίποτε ουσιαστικό, αν κι' εμείς επαναλαμβάναμε τα ίδια, θα έχαναν όλα όσα κατέλαβαν αυτόν τον χώρο.

ΠΕΡΙ «ΜΠΑΣΚΕΤ»

«... Επί πλέον, εις το δόν τεύχος νομίζω ότι δεν θα έπρεπε να περιγράφετε αποκλειστικά το γυναικείο μπάσκετ, αφού, μάλιστα, εις την Ελλάδα, μόνον το ανδρικών προβάλλεται, πρὸς το παρόν, διεθνώς και συναρπάζει τους φιλάθλους...»

Ρένος Μακρής (Αθήναι)

«Άραγε είναι λόγος αυτός για να στερηθούν οι αναγνώσται των ΕΙΚΟΝΩΝ τις θαυμάσιες φωτογραφίες που δημοσιεύσαμε; Χαρακτηριστικά μάλιστα αναφέρω ότι μεταξύ όλων των άλλων αθλητικών θεμάτων που κατά καιρούς φιλοξενήσαμε, αυτό ειδικά το ρεπορτάζ με... επεβάρενε: προσωπικά διότι έλαβα ένα πλήθος ενθουσιώδη γράμματα. Όλα έλεγαν πως όέλουσ τέτοιες ΕΙΚΟΝΕΣ οι φίλαθλοι, αλλά και οι άλλοι φίλοι μας.

ΤΑ ΙΔΙΑ;

«... Είμαι κατενθουσιασμένος από τις ΕΙΚΟΝΕΣ... Γιατί όμως μερικές από τις φωτογραφίες που δημοσιεύετε τις βλέπουμε και στις εφημερίδες; Π. χ. την Σωφρονία, τις πλημύρες, το Χημείο κλπ. Σας τα γράφω αυτά και έκ μέρους των άλλων νοσηλευμένων...»
Κ. Παπανικολάου (Μελίσσια, Αττικής)

«Όταν το θέμα είναι επίκαιρο και ενδιαφέρον, φυσικά, όλες οι εφημερίδες ασχολούνται μ' αυτό. Η προσπάθεια των ΕΙΚΟΝΩΝ είναι να έχη κατά το δυνατόν δικές της απόψεις των γεγονότων. Και γι' αυτό δεν φείδεται κόπων, έξόδων και τεχνικών μέσων. Έτσι, οι αναγνώσται μπορούν να είναι βέβαιοι ότι πάντα κάτι επί πλέον θα βρουν στο περιοδικό τους.

ΕΛΑΤΑ

Μου γράφει ο κ. Άνδρέας Κρητικός (Βούλα, Αττικής) για τα Έλατα που κι' έφέτος κόπηκαν. Άτυχώς, ποτέ δεν πρόκειται να σταματήσει το κακό της καταστροφής των, αφού το ίδιο το υπουργείο Γεωργίας επιτρέπει τέτοιο έγκλημα. Η μάλλον, θα σταματήσει αυτόματως το κακό μόλις εκλείψουν τα δένδρα.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ

«... Είμαι δάσκαλος σ' ένα όρεινό χωριό της Κύπρου. Παρακολουθώ τακτικά το περιοδικό σας. Το βρίσκω πολύ καλό. Θάθελα όμως να μου επιτρέψετε να σας κάνω μια μικρή εισήγηση. Στο δεύτερο τεύχος διάβασα με μεγάλο ενδιαφέρον το άρθρο σας για την Ίνδουσησία. Πολύ μορφωτικό. Παρατήρησα όμως πως στα άλλα τεύχη δεν είχε τέτοιου είδους άρθρα. Θα σας παρακαλέσω πολύ, εάν σας είναι δυνατόν, όπως συνεχίσετε την δημοσίευση τέτοιων γεωγραφικών άρθρων. Νομίζω πως αυτό θα συμπληρώσει ένα κενό του περιοδικού σας και θα ευχαριστήσει, εκτός των άλλων, και τον διδασκαλικό κόσμο...»

Βάσος Άππιος (Άλωνας, Κύπρου)

Το γεωγραφικό άρθρο το διαδέχθηκε επιστημονικό, αυτό πάλι έδωσε την θέση του σε άλλο με ήθη και έθιμα. Φυσικά, θα επανέλθουμε στην γεωγραφία, αφού όμως συμπληρωθώ ο κύκλος των θεμάτων που γενικώς ενδιαφέρουν όλους.

Η ΛΙΡΑ

«... Γαργαλιστικό το καταπληκτικό σου εξώφυλλο με τις λάμπουσες λίρες... Ευτυχώς που δεν εκδίδεται και με «Τρίτη διάσταση!» Τάτε δλοι θα πέφταν με τα μούτρα να σ' αγοράσουν... Το άρθρο μέσα, πολύ ενδιαφέρον. Άλλα τί τα θέλες, αφήτε μάτια ψάρια και κοιλιά περίδρομο!»

Παυσανίας Μπέλλος (Πάτρα)

Πολλά γράμματα έλαβα με συγχαρητήρια για το σχετικό άρθρο επάνω στην λίρα. Δημοσιεύω αυτό μόνο γιατί είναι και διασκεδαστικό. Οι ΕΙΚΟΝΕΣ σύντομα θα δώσουν κι' άλλα παρόμοια... νομίσματα!

ΜΙΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλώ όσους γράφουν στις ΕΙΚΟΝΕΣ να συλλογίζονται και τά... μάτια μου. Λίγο καθαρότερα γράμματα δεν θα έβλαπταν τον αποστολέα. Θα ήθελοσαν όμως τον παραλήπτη των.

«Γνώμη...»

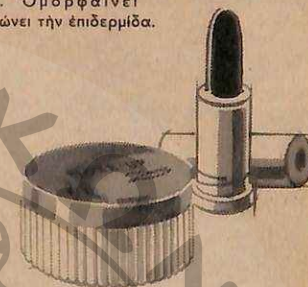

Η «ZINNIA», ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ
2 ΟΠΛΑ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ

★ ΤΟ ΑΝΕΞΙΤΗΛΟΝ ΚΡΑΤΙΟΝ ΖΙΝΝΙΑ

σε 12 μοντέρνους και φωτεινούς χρωματισμούς. Όμορφαίνει και προφυλάσσει τα χείλη γιατί παρασκευάζεται με βάσι την ΛΑΝΟΛΙΝΗ.

★ Το μοντέρνο μακιγιάζ «ME T-K-A-P, ZINNIA», Σας εξασφαλίζει ένα τέλειον και διαρκές μακιγιάζ για όλη την ημέραν. Όμορφαίνει και τονώνει την επιδερμίδα.

ΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΗΣΙΑ, ΣΤΑ ΠΙΟ ΑΠΟΜΑΚΡΥΣΜΕΝΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ, ΟΠΟΥ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΑΦΗΣΕ ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΑ ΤΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ. ΔΙΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΩΝ ΓΕΡΩ-ΤΣΟΜΠΑΝΗΔΩΝ ΤΟ ΚΑΛΟΒΟΛΟ, ΠΡΟΑΙΓΝΙΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 11 9.1.56

ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΕΧΕΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙ 3000 ΧΡΟΝΩΝ

Τὸ Ἑλληνικὸ Χαμόγελο

Χαμόγελο, ναι! ἀλλά, ἑλληνικό; Μπορεῖ νὰ χωρέσῃ στὸ χαμόγελο ἐθνικὴ ἰδιότητα; Μπορεῖ νὰ δικαιολογηθῇ ἡ ἰδιαιτερότητα μιᾶς φυσικῆς ἐκδηλώσεως ποὺ ἀποτελεῖ κοινὸ δῶρο ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων πλάσμάτων;

Γιατί ὄχι!

Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ προσέξετε τὶς σχετικὲς εἰκόνες. Δὲν ὑπάρχει ποὺθεν ἄποζα. Ἡ φυσικότητα διαλαλεῖ ἀπ' ἐαυτῆς τὴν ἀπουσία τῆς μικρῆς ἐκείνης φραστικῆς κοινοτοπίας τῶν παλαιῶν ἐπαγγελματιῶν τοῦ φακοῦ: «Χαμογελάστε, παρακαλῶ!». «Ὁ, τι ἀποτυπώθηκεν, ὑπῆρξε ὑποκλοπὴ στιγμῆς ἀπὸ μιὰ φευγαλέα ἐντύπωση, ποὺ κατοπτρίζει ὥστόσο μιὰ διηλεκτὴ διάθεσι ψυχικῆς εὐφροσύνης, μιὰν ἐμφυτὴ σύστασι κληρονομημένης εὐγένειας, μιὰ παιγνιώδη διαύγεια ἑλληνικῆς χάριτος.

Μὴ σπεύσετε νὰ ἀντιτάξετε πὼς τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὴν ἀνθιστὴν ἐνὸς παρόμοιου ὕψους χαμόγελου καὶ κάτω ἀπὸ ἀλλότριους οὐρανούς. «Ὁχι. Τέτοιο εἶδος δὲν εἶναι ἀπὸ κείνα ποὺ εὐδοκίμοι ἐκκολαπτοῦν ἀπὸ κλίμακα. Ἡ δυσμένεια τῶν ἀνέμων, ἡ διάβρωσι τῆς ὁμίχλης, ἡ τέφρα τῶν οὐρανῶν τοὺς ἀφαιρεῖ τὴ φυσικὴ λεπτότητα καὶ τοὺς ἀφήνει εὐδιάκριτα τὰ ἴχνη μιᾶς διδαγμένης προθέσεως ἢ μιᾶς ἐπαγγελματικῆς σκοπιμότητος.

Σ' ἐμᾶς, καὶ τὸ ἐπαγγελματικὸ ἀκόμη χαμόγελο ἔχει πάντα κάτι περισσότερο ἀπ' τὴν ἡθελμένη ἀδρότητα. Εἶναι ὅταν ἡ προέκτασι τοῦ μεγάλου χαμόγελου ποὺ φαῖδρύνει τὸν τόπο μας. Ἐνα χαμόγελο εἶναι ἡ

γραφικὴ διαδοχὴ τῶν λόφων μας. Ἐνα χαμόγελο εἶναι ἡ στιλπνὴ ἐναλλαγὴ τῶν κυμάτων μας. Πάνω ἀπ' τοὺς ἐλαιῶνες μας, ἕνα χαμόγελο πνέει κι' ἀσημίζει. Στ' αὐγινὰ διάσελα, ἕνα χαμόγελο γαλακτάνει τὸ προϊώνισμα τῆς καινούργιας ἡμέρας. Καὶ στὶς δυσμικὲς πυρκαγιές, ἕνα χαμόγελο μᾶς ἀποχαϊρετὰ μὲ ρόδινες ἀλουργίδες.

Αὐτὸ τὸ χαμόγελο ἀντανάκλου καὶ τὰ πρόσωπα στὴν Ἑλλάδα. Ἐνα χαμόγελο, ποὺ τίποτε δὲν φιλοδοξεῖ νὰ προσλάβῃ ἀπ' τὸ ζωγραφικὸ ἰδεῶδες τῆς Τζοκόντας, παρ' ὅλον τὸ θρύλο ποὺ ντυνεῖ τὸν κλασσικὸ πίνακα τοῦ Λεονάρντο ντὰ Βίντσι. Ἡ χάρι, ἐκεῖ, νοθεύεται μὲ τὴν εἰρωνεία. Καὶ μιὰ ὑποψία σατανικότητος συνυφαίνεται στὶς γωνίες τῶν χειλῶν.

Τέτοια ὑποψία εἶναι ἀνυπαρκτὴ στὶς χαμογελαστὰς ἐκφράσεις τῆς κλασσικῆς γλυπτικῆς, ὅπου τὸ μείδισμα διαχέεται ἀδωλόμενον, μὲ τὴν παρθενικότητα κόρης ἀναπαυμένης σὲ τερπνὰ ὄνειρα. Εἶναι ἀνυπαρκτὴ καὶ στὰ ζωντανὰ πρόσωπα, ὅπου τὸ χαμόγελο λάμπει ὡς χαρούμενο ἀντικατόπτρισμα ψυχικῆς αἰθρίας. Μὲ λίγο φῶς, νὰ ὑποφώσκῃ στὶς γραμμὲς τῶν χειλῶν μὲ μιὰ ἐλαφρόδα, νὰ ἱλαρώνῃ τὰ μῆλα· μὲ μιὰ εὐγένεια, ποὺ ἀμιλλάται τὴ χάρι καὶ συντηρεῖ τὴ λάμψι τῶν ματιῶν, ὅπου παιγνιδίζει ἕνα ψιχάλισμα ἐσωτερικῆς αἴγλης.

Κι' ὅλο αὐτὸ τὸ φωτεινὸ δῶρο τῆς συναισθηματικῆς προσφορᾶς, φαντασθετὲ τὸ σ' ἕνα πρόσωπο κοριτσιίστικο, νεανικὸ, εὐδρόσο· καὶ θὰ δικαιολογήσετε τὴν ἐπαρση ποὺ ἔβαλε στὰ λόγια τῆς ὁ δημοτικῆς αἰδοῦς, τοπο-

ΧΑΜΟΓΕΛΟ

θετώντας την αντίζηλη και αντιμετώπιση του ήλιου:

Γιὰ ἔβγα, ἥλιε μ', γιὰ νὰ βγῶ,
γιὰ λάμψε, γιὰ νὰ λάμψω.
Ἐσὺ σὰ λάμπεις, ἥλιε μου,
μαραίνεις τὰ χορτάρια·
κι' ἐγὼ σὰ λάμπω, ἥλιε μου,
μαραίνω παλληκάρια...

Ἀλλὰ τὸ χαμόγελο δὲν εἶναι δῶρο μόνο τῆς νεότητος. Ἀπὸ τὴν ἀνοιξη μεταφυτεύεται μὲ τὴν ἴδια εὐκολία στὸ φθινόπωρο. Χαμογελοῦν κι' οἱ μεσόκοποι, χαμογελοῦν κι' οἱ γριές κι' οἱ γέροντες, δταν οἱ κύκλοι τῆς ζωῆς φέρουν τὴ χαρὰ καὶ τὸ πανηγύρι, δταν ὁ ἀνὴφορος τῆς μέριμνας καὶ τοῦ περισπασμοῦ ἀλλαστῇ μὲ τὸν κατήφορο τῆς χαρούμενης ὥρας — τὴ γιορτῇ, τὸ γάμο, τὸ χοροστάσι. Ἔτσι κι' ἄλλιῶς, καθημερινὸς μόχθος καὶ γιορτινὴ χαρὰ τροφοδοτοῦν πάντα τὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων αὐτῆς τῆς γῆς μὲ τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ ἰδίωμα τῆς φυλῆς — τὸ ἐλληνικὸ χαμόγελο.

ΠΕΡ.

Φωτ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗ

Η ΚΟΡΕΛΛΑ ΠΟΥ ΚΟΥΒΑΛΑΕΙ ΜΙΑΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΡΥΖΙ (ΚΑΙ ΜΙΑΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΕΛΠΙΔΕΣ) ΚΙ' ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ, ΠΟΥ ΞΕΡΟΥΝ ΠΙΑ ΚΑΛΑ ΤΟ ΡΙΖΙΚΟ ΤΟΥΣ — ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΠΛΑΪΣΙΟ ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΑΦΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥΣ ΝΑ ΓΕΜΙΣΗ ΑΠ' ΤΟ ΦΩΣ ΚΑΙ ΤΗ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΦΤΩΧΟΜΑΝΑ ΜΕ ΤΗ ΜΑΥΡΗ ΜΑΝΤΗΛΑ ΠΟΥ ΝΑΝΟΥΡΙΖΕΙ ΣΤΟΡΓΙΚΑ ΤΟ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΙΕΡΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΗΣ

ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ (1836)

ΔΗΜ. ΚΑΛΙΦΡΟΝΑΣ (1837)

ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΣΤΟ ΝΤΟΥΛΑΠΙ

120 χρόνια ιστορίας του πρώτου Δήμου της Ελλάδος, πίσω από μιὰ βιτρίνα

Σ τὸ μεγάλο γραφεῖο τῆς Δημαρχίας μέσα σ' ἓνα ντουλάπι, πίσω ἀπὸ μιὰ γυάλινη βιτρίνα, βρίσκονται κλειδωμένοι ὅλοι οἱ παλαιοὶ Δήμαρχοι τῶν Ἀθηνῶν πού κυβέρνησαν τὴν ἐλληνικὴν πρωτεύουσα ἐδῶ καὶ 120 χρόνια, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ 1835.

Θαρρεῖς πὼς κάποιο μαγικὸ χέρι τοὺς πήρε, τοὺς ἔκανε τόσους δά καὶ τοὺς ἔβαλε ἐκεῖ

μέσα στὸ ντουλάπι, ἀκίνητους, μὰ ζωντανούς, σὰν φύλακες τοῦ ἔργου των, νὰ κυττάζουν μὲ προσοχὴ καὶ περιέργεια «τὰ σήμερον τεκταινόμενα».

Τοὺς βλέπεις ὅλους στητούς, ἐπίσημους, ποζάτους, σοβαρούς, μὲ τὴν κίνησι σταματημένη, ἑτοιμούς νὰ μιλήσουν, νὰ δράσουν.

Ἄς ἐρχόταν ἡ καλὴ μάγισσα νὰ τοὺς ἔκανε νὰ μιλήσουν! Θὰ εἶχαν νὰ μᾶς ποῦν πολλὰ γιὰ «τὸ

βίο καὶ τὴν πολιτεία» τους: Στὰ 120 χρόνια πού δημάρχευσαν εἶχαν νὰ κάμουν πολλὰ καὶ πρὸ παντὸς στὰ πρῶτα χρόνια μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι, τὸ ἔργο τους ἦτανε δύσκολο καὶ ἐπίπονο.

Εἶχαν νὰ ἀντιμετωπίσουν ἐμπόδια κάθε λογῆς, κυβερνητικά, διοικητικά, πολιτικά, οἰκονομικά καὶ κομματικά, μὰ τὸ χειρότερο πού εἶχαν νὰ ἀντιμετωπίσουν ἦταν... τὸ χάος.

Η ΑΘΗΝΑ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ

Ἡ Ἀθήνα πρὶν γίνῃ πρωτεύουσα Δήμου ἔγινε διὰ μιᾶς πρωτεύουσα κράτους. Ὄταν ἐγκατεστάθη ἐδῶ ἡ κυβέρνησις, ἡ Ἀθήνα ἦταν ἀκόμα Κοινότης: ὅπως εἶναι σήμερα περίπου ὁ Ρέντης, τὸ Μπραχάμι, τὰ Καλύβια—μὲ κάποια ὁμοιότητα μάλιστα πρὸς ὅ,τι συμβολίζει ἡ λέξις «Καλύβια».

ΣΠΥΡ. ΜΠΕΝΙΖΕΛΟΣ (1843)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΧΑΡΙΤΣΑΣ (1850)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΙΑΡΗΣ (1851)

ΚΩΝΣΤ. ΓΑΛΑΤΗΣ (1854)

ΓΕΩΡΓ. ΣΚΟΥΦΟΣ (1857)

ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

1)	Ἀνάργ. Πετράκης	ἐδημάρχευσε 1836 - 1837
2)	Δημήτριος Καλιφρονάς	» 1837 - 1840
3)	Σπυρίδων Μπενιζέλος	» 1843 - 1845
4)	Νικόλαος Ζαχαρίτσας	» 1850 - 1851
5)	Ἰωάννης Κόνιαρης	» 1851 - 1853
6)	Κ. Γαλάτης	» 1854 - 1855
7)	Γεώργιος Σκούφος	» 1857 - 1861
8)	Ἐμμαν. Κουτσίκαρης	» 1862 - 1865
9)	Περικλῆς Ζαχαρίτσας	» 1865 - 1866
10)	Παναγιώτης Κυριακός	» 1870 - 1879
11)	Δημήτριος Σούτσος	» 1882 - 1883
12)	Τιμολέων Φιλήμων	» 1887 - 1891
13)	Μιχαὴλ Μελάς	» 1891 - 1894
14)	Δημήτριος Σιλιβριώτης	» 1894 - 1895
15)	Λάμπρος Καλιφρονάς	» 1895 - 1898
16)	Σπύρος Μερκούρης	» 1899 - 1903
17)	Ἐμμ. Μπενάκης	» 1914 - 1916
18)	Γεώργιος Τσόχας	» 1917 - 1917
19)	Σπύρος Πάτσης	» 1917 - 1920
20)	Κώστας Κοτζιάς	» 1934 - 36 - 51
21)	Ἀμβρόσιος Πλυτᾶς	» 1936 - 1941
22)	Κωνστ. Μέρμηγκας	» 1941 - 1941
23)	Ἀγγελὸς Γεωργιάτος	» 1941 - 1944
24)	Ἀριστ. Σκληρὸς	» 1944 - 1945
25)	Ἰωάννης Πισίκας	» 1945 - 1950
26)	Κωνστ. Νικολόπουλος	» 1952 - 1955
27)	Παυσανίας Κατσώτας	» 1955 - —

ΕΜΜΑΝ. ΚΟΥΤΣΙΚΑΡΗΣ (1862)

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΖΑΧΑΡΙΤΣΑΣ (1865)

ΠΑΝΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ (1870)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ (1882)

ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΦΙΛΗΜΩΝ (1887)

ΜΙΧΑΗΛ ΜΕΛΑΣ (1891)

ΔΗΜΑΡΧΟΙ

Και αυτό μάλιστα ήταν η αιτία ενός άλλοσηφάγματος ανάμεσα στις διάφορες πολιτείες της Ελλάδος γιατί... τη φιλοδοξία να γίνουν πρωτεύουσα την είχαν το Ναύπλιο, το Άργος, η Τρίπολις, το Μεσολόγγι, η Πάτρα, η Κόρινθος, ο άκατοίκητος Πειραιάς, ως και τα Μέγαρα ακόμα. Υπήρξαν και εκείνοι, που δεν ήθελαν καμμία πρωτεύουσα, γιατί πίστευαν πως σε λίγα χρόνια πραγματική πρωτεύουσα της Ελλάδος θα γινόταν η Πόλη.

ΑΜΟΡΦΟΣ ΣΩΡΟΣ ΣΥΝΤΡΙΜΜΑΤΩΝ»

Έτσι η Αθήνα, όταν έγινε πρωτεύουσα, παρουσίαζε έκτασι πόλεως με πληθυσμό χωριού σκεπασμένη από χαλάσματα και οικοδομικό υλικό. Μία εικόνα της τότε Αθήνας μας δίνει ο Ραγκαβής στα απομνημονεύματά του που λέει: «Ότε πρό τριακονταετίας περίπου έπεδήμησα το πρώτον εις Αθήνας, εδρον αὐτάς άμορφον σωρόν συντριμμάτων και μεταξύ έρειπίων νέων θεηλούντων τα άρχαία έρείπια, πενιχράς τινάς καλύβας άνερπομένας εις τής Ακροπόλεως τά πλευρά. Εδρον ιπποστάσιον παρά τὸ Θησεϊόν και άσθεστοκάμινον εις τόν Ναόν τοῦ Όλυμπίου Διός έχρησιμοποιοῦν τοὺς σπονδυλοῦς τῶν κίωνν δια τήν παραγωγήν τοῦ άσθέατου. Εις δέ τήν

ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ (1914)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΧΑΣ (1917)

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΤΗΣ (1917)

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΤΖΙΑΣ (1934)

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΠΑΥΤΑΣ (1936)

ΚΩΝΣΤ. ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ (1941)

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ο Δήμος είχε ν' αντιμετώπιση μαζί όλα τα ζητήματα τα σχετικά με τις ανάγκες μιας δημιουργούμενης πόλεως: οδοποιία, πολεοδομία, καθαριότητα, φωτισμό, ύδρευση κλπ., κι' έτσι δεν έμενε καιρός να σκεφθί και να φροντίση για ν' αποκτήση μία δική του αξιοπρεπή στέγη.

Μόνο ύστερα από 40 χρόνια, έπι Δημάρχου Π. Κυριακού, στάθηκε δυνατόν να κτισθί το Δημαρχείο στη θέση που θρίσκεται σήμερα, μα και πάλι χωρίς να έχη τη μεγαλοπρέπεια την ανάλογη προς την παλιά έννοια του «Δήμου Αθηναίων».

Αλλά, όπως είπαμε, πολλοί Έλληνες της εποχής εκείνης τα θεωρούσαν αυτά τα πράγματα πρόσκαιρα, έφημερα—με την έλπίδα ότι σε λίγα χρόνια η Πόλη θα γινόταν ελληνική πρωτεύουσα και αὐτό ίσως να έξηγη την έλλειψη ένθουςιασμού για την Πολιτεία τῶν Αθηνών.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ

Πάντως, ανάμεσα σε χίλια δυό εμπόδια και αντιξοότητες, η Αθήνα στά 120 αυτά χρόνια από το τίποτε έγινε μία μεγαλόπολι με πληθυσμό γύρω στο 1.000.000 κατοίκων.

Από το χάος του 1855 στο άστυ του 1955

θέσιν του σημερινού Πανεπιστημίου εδρον ρακένδυτον Όθωμανόν θόσκοντα τάς ισχνάς καμήλους του».

Μέσα στην έκτασιν αὐτήν άς φαντασθί κανείς οικόπεδα, έρειπωμένους κήπους και φράχτες και κληματαριές, χαντάκια με πλάτος ποταμού και άλλα τέτοια «διακοσμητικά» κενά, διά να έχη πλήρη τήν τοπογραφική εικόνα της παλαιάς Αθήνας.

Η σημερινή οδός Πανδρόσου (Τσαρουχάδικα) και η συνέχειά της, ή οδός Ηφαίστου, ήταν ή νέα έμπορική οδός και εκεί έγκαταστάθηκαν στίς 2 Δεκεμβρίου του 1834 οι περισσότερες από τίς Δημόσιες Υπηρεσίες της νέας πρωτεύουσας. Η οδός Αδριανού ήταν, να ποῦμε, ή οδός Σταδίου της εποχής εκείνης, με πολλά ιστορικά στίτια, από τα όποια μερικά σώζονται ακόμα.

Πάντως ύπολογίσιμα ή καινούργια στίτια ήταν τότε στην Αθήνα όλα—όλα 200 πάνω—κάτω. Η Ακρόπολις, ή όποια προωριζόταν και για οικόπεδο τῶν Ανακτόρων (άντιστάσεως μη ούσης) έμοιαζε μάλλον με συν-

οικισμό. Σπίτια διάφορα, τα όποια χρήσιμευσαν για κτίρια του Τουρκικού Δημοσίου, ή κατοικία του Τούρκου φρουράρχου, οικήματα μικρότερα για τη φρουρά, τοίχοι, μάνδρες, χαλάσματα μιναρέδων και κλασικῶν άετωμάτων και κιονοκράνων σκέπαζαν όλην τήν έκτασιν του Ιεροῦ Βράχου από τη μία ως τήν άλλη άκρη.

Τά Προπύλαια με το περιστύλιο, χτισμένο με τοίχους ως έπάνω, ήταν πυριτιδαποθήκαι, ό Παρθενών έμοιαζε μάλλον με έρειπωμένο τζαμί. Στο κέντρο του σηκού του ήταν το όθωμανικό προσευχήτήριο. Το Έρεχθείο, —πυριτιδαποθήκη. Το θέατρο του Διονύσου; Απλώς ένα θαούλωμα της πλαγιάς του λόφου όπου έλίμναζαν τα νερά της βροχής.

Αὐτή περίπου ήταν ή Αθήνα πριν από 120 χρόνια και τέτοια τήν παρέλαθεν ό πρώτος Δημάρχός της, ό Ανάργυρος Πετράκης. Δημαρχιακό κτίριο δεν ύπήρχε και έτσι ή πρώτη Δημαρχία στεγάσθηκε στο οίκημα της Δημογεροντίας που θρισκότανε κάπου στην Παλιά Αγορά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΛΙΒΡΙΩΤΗΣ (1894)

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΛΙΦΡΟΝΑΣ (1895)

ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ (1899)

Στη θέση των άμορφων συντριμμάτων απλώθηκε μία τεράστια πολιτεία που ή αλματώδης εξέλιξί της δημιουργεί κάθε μέρα και καινούργια προβλήματα για τους δημοτικούς της άρχοντες. Οι δήμαρχοι των 'Αθηνών αγωνίσθηκαν, μόχθησαν πραγματικά, για να μεταμορφώσουν το τουρκοχώρι του 1835 σε ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. Και κανείς δεν θα πίστευε πώς εκεί όπου σήμερα ύψώνονται μεγαλόπρεπα κτίρια και ευρύχωροι δρόμοι ανοίγονται και ωραίες πλατείες αναπαύουν το μάτι, πριν μερικές δεκαετηρίδες δεν υπήρχαν παρά χωράφια και ρέματα και άθλια καλύβια...

Τώρα, οι παλαιοί δήμαρχοι των 'Αθηνών, μαρμαρωμένοι στο ντουλάπι τους, άτενίζουν με σοβαρό μάτι την πόλι που τής έδωσαν τον μόχθο και την αγάπη τους.

Και μέσ' απ' την ασάλευτη σιωπή τους, λές και επιτάσσουν στους έπιγενομένους να φανούν άξιοι και άξιώτεροι από τους προκατόχους τους, που βοήθησαν όχι λίγο ν' αναπηδήση από τους ατάκτως έρριμμένους λίθους και πλίνθους τής 'Επανάστασης το σημερινό κλεινόν άστυ...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ (1941)

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΣΚΛΗΡΟΣ (1944)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΙΤΣΙΚΑΣ (1945)

Κείμενο και φωτογραφίες Π. ΜΥΛΩΦ

Τα μικρά και καλλιτεχνικά όμοιώματα όλων των 'Αθηναίων Δημάρχων —ζωντανών και νεκρών— κοσμούν αυτήν την πρωτότυπη βιτρίνα-ντουλάπι που έχει τοποθετηθί σε μία αίθουσα του Δημαρχείου. Τα όμοιώματα, που θυμίζουν τις κέρινες κούκλες τής Μαντάμ Τυσσώ, φιλοτέλεσε ή γλύπτρια κυρία Λουκία ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ - ΕΛΙΣΑΒΕΤ - ΟΛΓΑ - ΧΡΙΣΤΑΜΠΕΛ, ΠΡΩΤΟΤΟΚΗ ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΙΠ. ΜΑΡΙΝΑΣ

‘Η ὀμορφη Πριγκίπισσα

Αὐτή ή νέα κοπέλλα, με την κλασική κατατομή και το καθαρό θλέμμα, έχει κληρονομήσει τον θαρὺ ρόλο που εγκατέλειψε, ίσως προσωρινῶς, ή πριγκίπισσα Μαργαρίτα. Είναι τώρα ή πρώτη «ένζενύ», ή αὐθεντική και ὁμορφη βασιλοπούλα που φθάνει στο κατώφλι τής ζωής προικισμένη με όλες τις χάρες που χαρίζουν στα παραμύθια οι μάγισσες στα χαϊδεμένα παιδιά. Χριστουγεννιάτικο παιδί, ή πριγκίπισσα 'Αλεξάνδρα, γεννήθηκε στις 25 Δεκεμβρίου 1936, και 19 χρόνων έχει δικαίωμα νά θλέπη την εξαδέλφη της Μαργαρίτα σάν μία μεγάλη και πεπειραμένη γυναίκα.

‘Η πριγκίπισσα 'Αλεξάνδρα ήταν μόνον 6 χρόνων όταν ο πατέρας της, ο δούξ του Κέντ, τρίτος γιὸς του βασιλέως τής 'Αγγλίας Γεωργίου Ε', σκοτώθηκε σε ένα αεροπορικό δυστύχημα. Τότε ή μητέρα της πριγκίπισσα Μαρίνα απέσυρθη σε ένα κτήμα με τα δύο της παιδιά, την 'Αλεξάνδρα και τον αδελφό της 'Εδουάρδο, ένα χρόνο μεγαλύτερο από αυτήν. Και τα δύο παρηκολούθησαν τα μαθήματα ενός μικρού σχολείου που ὁρισκόταν σε ένα γειτονικό χωριό και μεγάλωσαν τελείως απομονωμένα, μακριά από κάθε κοσμική κίνηση, στη φυσική και άπλη ζωή των παιδιών που ζουν εὐτυχισμένα στην ἐξοχή.

ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΑΘΩΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΚΥΤΤΑΖΕΙ ΑΝΗΣΥΧΑ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΦΑΚΟ

‘Η νεανική μορφή

δύλλιον Μαργαρίτας - Τάουνσεντ ήταν ένα μυθιστόρημα του οποίου κανείς δεν εγνώριζε τη συνέχεια, κάθε μέρα τα τηλεγραφήματα, οι ανταποκρίσεις έστελναν το νέο έπεισόδιο, την εξέλιξη της ώρας, της ημέρας, της στιγμής και την διάβαζε ο κόσμος με ένα δικαιολογημένο άκρόρεστο ενδιαφέρον. Τώρα όμως ο πρώτος τόμος τουλάχιστον της ζωής της πριγκίπισσας Μαργαρίτας μοιάζει να έχει κλείσει. Θα υπάρξει ασφαλώς συνέχεια και την συνέχεια θα την παρακολουθήσει με ανανεωμένο ενδιαφέρον, αλλά για λίγο σημειώνεται κενό και σ' αυτό το κενό ξεπροβάλλει μια νέα κοπέλα...

Μια ωραία κόρη, ωραίας μητέρας και ωραιότητας γιαγιάς, η πριγκίπισσα 'Αλεξάνδρα που έκλεισε στις 25 Δεκεμβρίου τα 19 της χρόνια. Μέσα στο αίμα της γαλιανόματας και ξανθής κοπέλλας πρέπει να έχουν συναντηθεί πολλά αντίθετα εγγενικά, αλλά και έπαναστατημένα ρεύματα. 'Η μητέρα της, η πριγκίπισσα Μαρίνα, έξυπνη, γοητευτική γυναίκα με καλλιτεχνικές ικανότητες, δεν έζησε μόνον την πλούσια και άμεριμνη ζωή του μέλους της οικογένειας της πλουσιωτέρας Αύλης του κόσμου, αλλά, πριν γίνει δούκισσα του Κέντ, έζησε απλά και πτωχά στο Παρίσι ως τρίτο κορίτσι ενός εξόριστου πρίγκιπα. 'Η απόλυτης άλλωστε δεν την εγκατέλειψε, όπως δεν εγκατέλειψε επίσης και την μητέρα της την τελευταία Α. Α. «Αυτοκρατορική 'Υψηλότητα» την πριγκίπισσα 'Ελένη του Νικολάου που ζή στο μικρό ανάκτορο στο Ψυχικό. 'Εκεί, όταν έρχονται και έγγονη κι' αν υπήρχε τώρα κανείς μεγάλος ζωγράφος θα μπορούσε, συνδυάζοντας αυτά τα τρία πρόσωπα σε ένα πίνακα, να δώσει μια μοναδική συνέχεια της γυναικείας όμορφιάς και δεν θάξερε κανείς ποιά από τις τρεις να διαλέξει σάν πιο αντιπροσωπευτικό τύπο, από την γιαγιά, την κόρη, την έγγονη.

Όπως είναι φυσικόν, ήδη συνδέουν αισθηματικά την νεαρά πριγκίπισσα με όλους τους ανύπανδρους νεαρούς πρίγκιπες της Εύρώπης. 'Υπάρχουν αυτή τη στιγμή αρκετοί, ιδίως στη Σκανδιναβία και επικρατεί η έντύπωση ότι, εν αντιθέσει με την πριγκίπισσα Μαργαρίτα, θα θελήσει η 'Αλεξάνδρα πολύ γρήγορα να παντρευτεί και να μη διακινδυνεύει κανένα άτυχο ειδύλλιο. Όσοι την γνωρίζουν καλώς

μιάς κοπέλλας 19 έτών συνδέει τρείς Βασιλικές Αύλές της Εύρώπης

λένε ότι είναι μια κοπέλλα απλή, ήρεμη, χωρίς έκκεντρικότητες, που αγαπά τα σπόρ και ιδίως την Ιππασία και πολλές φορές έχει δείξει, σ' αυτό το τελευταίο άθλημα, εξαιρετική ικανότητα, αντοχή και γενναιότητα. Πέρυσι σε ένα αγώνα έπεσε και χτύπησε άσχημα και επέμενε να ανεβή και πάλι στο άλογο και να συνεχίσει. Κοκέττα χωρίς υπερβολές, ακολουθεί τις σοφές συμβουλές της μητέρας της, της πριγκίπισσας Μαρίνας, της οποίας η κομπότης δημιούργησε σχεδόν σκάνδαλο στην 'Αγγλική Αύλη, όταν εμφανίστηκε νιόπαντρη. 'Η παριζιάνικη εμφάνισή της έρχόταν σε τέτοια αντίθεση με τις υπόλοιπες πριγκίπισσες της Βρεταννικής Αύλης, ώστε τις έκαμε να μοιάζουν όλες σάν δασκάλες ντυμένες με κυριακάτικα. Χρειάστηκε να περάσουν χρόνια για να ισορροπήσει λίγο αυτή η διαφορά και άφ' ενός να συγκρατήσει η ωραία πριγκίπισσα τη διάθεση της πρωτοτυπίας και άφ' ετέρου να επηρεάσει όλο τον γυναικόκοσμο της Βρεταννικής Αύλης και να του δώσει ένα νέο αέρα λιτής κομψότητας.

Το πρώτο θραδινό φόρεμα της 'Αλεξάνδρας το έρραψε ο περίφημος Νόρμαν Χάρτνελλ, ο 'Αγγλος ράπτης της Βρεταννικής Αύλης και την πρώτη της επίσημη φωτογραφία, πάντα κατά την παράδοση, την έπηρε ο Σέσιλ Μπήτον, ο διάσημος φωτογράφος. 'Ακόμη η μικρή πριγκίπισσα δεν κάνει παρά άραιες εμφανίσεις, δεν φορεί παρά λίγα κοσμήματα και δεν έχει δείξει την παραμικρή διάθεση καμμιιάς αταξίας. Δεν καπνίζει, χορεύει φρόνιμα, δεν κυκλοφορεί παρά σε ελάχιστα σπίντια και φέρεται σάν ένα μοντέλο καλής συμπεριφοράς. 'Απ' αυτής της απόψεως, το παγκόσμιο αναγνωστικό κοινό δεν φαίνεται να έχει πολύ μεγάλες ελπίδες για συναρπαστικό ανάγνωσμα. 'Αν οι προβλέψεις των γνωστών της θυγούν αληθινές, θα παντρευθών εντός του 1956 και θα προσφέρει μόνον την εμφάνισή της ως ωραίας χαμογελαστής νύμφης σε ένα ωραίο γάμο. 'Η ενδιαφέρουσα συνέχεια θα έλθει κατ' ελάχιστον πιθανότητα πάλιν από την Μαργαρίτα, η οποία, εν τώ μεταξύ, κάτι θα σοφισθεί για να προχωρήσει τον δεύτερο τόμο της ζωής της...

Α. Κ.

ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΚΟΡΗ ΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΑΡΑΣΤΗΜΑ, 'ΥΨΗΛΕΣ ΚΑΙ ΛΥΓΕΡΕΣ, ΠΑΙΖΟΥΝ «ΚΡΟΚΕ» ΣΤΟ ΓΡΑΣΙΔΙ

Τά Βασιλεία έχουν την μία τους Βασιλική Οικογένεια που παρακολουθούν και αγαπούν και σέβονται, οι Δημοκρατίες, που δεν θα έπρεπε να έχουν καμμιά, αντιθέτως αγκαλιάζουν με καταπληκτικό ενδιαφέρον όλες τις Βασιλικές Οικογένειες που υπάρχουν και παρακολουθούν με άγρυπνη προσοχή κάθε εξέλιξη της ιδιωτικής των ζωής. Όταν, πρό δύο μηνών, παρουσιάσθη η νέα εξέλιξη του ειδύλλιου της πριγκίπισσας Μαργαρί-

τας με τον σμήναρχον Τάουνσεντ ή Βόρειος 'Αμερική ολόκληρος έπαυσε σχεδόν να ενδιαφέρεται για ό,τι δήποτε άλλο και κάρφωσε την προσοχή της επάνω στα βλέμματα που αντίηλασαν οι έρωτευμένοι. 'Η αλήθεια είναι ότι το παραμύθι με την πριγκίπισσα έλεγε πάντα γοητεία για τον άνθρωπο. 'Ισως γιατί τον έχουν αναθρέψει από μωρό με αυτό που αποτελεί μια από τις δυο βασικές πλοκές όλων των μυθιστορημάτων της γής. Το παραμύθι βα-

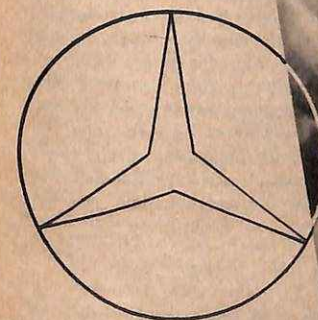
σιζεται πάντα στη βασιλοπούλα που αγαπά το πτωχό, τίμιο και γενναίο παλληκάρι ή στο θαυματούχο που θέλει να κερδίσει την αγνή καρδιά της πανέμορφης πτωχής και ταπεινής κοπέλλας. 'Εφ' όσον λοιπόν η πλοκή είναι τόσο συναρπαστική ακόμα και όταν ξεπηδά ψεύτικη δημιουργία της φαντασίας από τις σελίδες ενός βιβλίου, γιατί να μην τραβά όταν ξεπηδά ζωντανή και αθόρυμη από την πραγματικότητα της καθημερινής ζωής; Το εί-

Ἡ πριγκίπισσα Ἀλεξάνδρα, ὅπως τὴν πῆρε ὁ φακὸς τοῦ Σέσιλ Μπῆτον, ἐπισήμου φωτογράφου τῆς Βρετανικῆς Αὐλῆς. Ἡ πριγκίπισσα, μ' ὅλο ποὺ τὸ πρόσωπο καὶ τὸ βλέμμα τῆς διατηροῦν ἀκόμη κάποια παιδικότητα, ἔπαψε πιά νὰ εἶναι τὸ ξένοιαστο ἀγορκόριτσο. Τώρα εἶναι μιὰ χαριτωμένη, ρομαντικὴ πριγκίπισσα, ποὺ ἄρχισε νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴ τῶν βασιλικῶν οἰκογενειῶν τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἐνηλικίωσί της, ὥστόσο, δὲν τῆς ἔλλαξε τὸ χαρακτῆρα. Ἔμεινε, στὴν καρδιά καὶ στοὺς τρόπους, ἕνα ἀπλό παιδί. Διηγοῦνται ὅτι μιὰ μέρα συναντήθηκε μ' ἕνα συμμαθητὴ της. Εἶχαν νὰ εἰδοθοῦν ἀπὸ παιδιά. «Μοῦ φαίνεται περίεργο», τῆς λέει ἐκεῖνος, ἐνῶ συναμιλοῦσαν, «νὰ σὲ φωνάζω πριγκίπισσα». «Καὶ μένα», ἀπάντησε χαμογελώντας χαριτωμένα ἡ Ἀλεξάνδρα. «Φωνάζέ με μὲ τὸ ὄνομά μου.»

Τὸ οἰκογενειακὸ κτῆμα «Κόππινς», ὅπου ἡ νεαρὴ πριγκίπισσα πέρασε τὰ παιδικὰ της χρόνια μὲ τὴ συντροφιά τῆς μητέρας της, Δουκίσσης τοῦ Κέντ καὶ τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ της Ἐδουάρδου. Ἡ περιοχή τοῦ Μπακιγχαμσάιρ, ὅπου βρίσκεται τὸ ὑποστατικό, εἶναι φημισμένη γιὰ τὰ κατάφυτα πυκνὰ δάση, μὲ τὸ βαθυπράσινο χρῶμα, καὶ τὰ ἄφθονα τρεχούμενα νερά της.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ
CAMERA PRESS - ΕΙΚΟΝΩΝ

Δυναμὴ Ἀντοχὴ Ποιότης

MERCEDES-BENZ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μ. Κ. ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

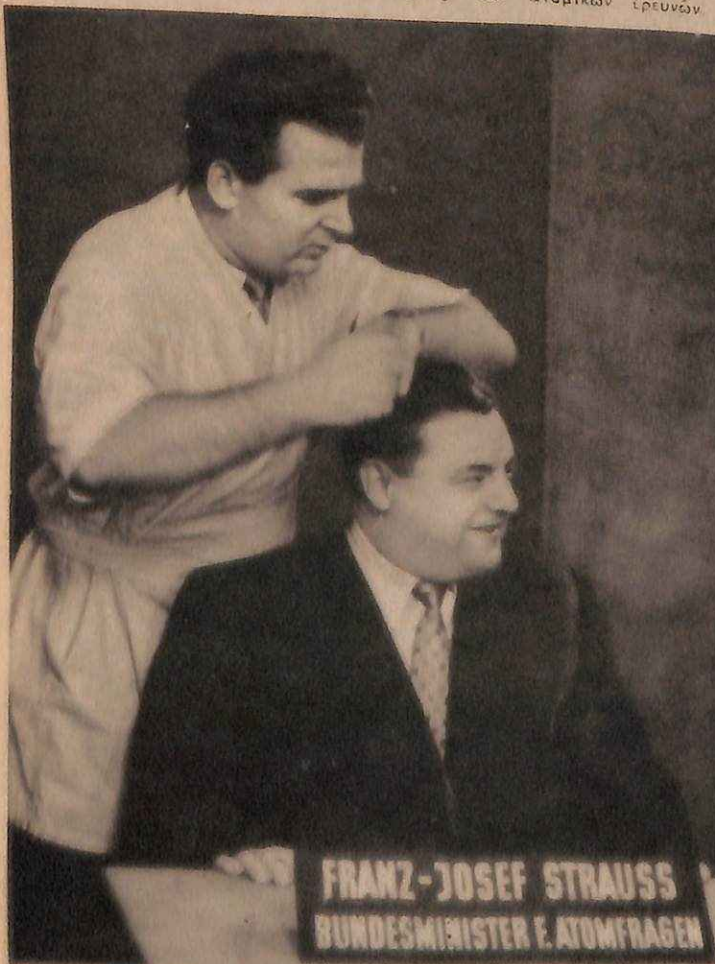
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΙΝΔΟ, που με προσοχή του δένουν στο κεφάλι το τουρμπάνι; Είναι ένας από τους μεγαλύτερους αθλητές που γνώρισε ο κόσμος: ο νέγρος 'Αμερικανός Τζέσσε 'Οουενς, που στους 'Ολυμπιακούς αγώνες του Βερολίνου το 1936 κέρδισε τέσσερα χρυσά μετάλλια. Σήμερα: ο 'Οουενς, ηλικίας 42 ετών, ταξιδεύει και διδάσκει τα σπόρ.

«ΑΤΟΜΙΚΟ» ΜΑΚΙΓΙΑΖ. Ο κ. Στράους, υπουργός 'Ατομικής 'Ενεργείας της Δυτικής Γερμανίας, υφίσταται ειδικό μακιγιάζ πριν εμφανισθεί στην τηλεόραση, όπου θα ανέπτυξε την εξέλιξη των ατομικών έρευνών.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΕΛΛΑΣ: 'Εσωτερική πολιτική

- 'Η διαμάχη διά την μείωσιν τών στρατιωτικῶν δαπανῶν μεταξ' στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἔληξε μὲ φαινομενικὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀπόψεων τῶν πρώτων. Διότι ἡ κατὰ 128,3 ἑκατ. δρ. ἐπὶ ἑλαττον διαφορά εἰς τὸν ἐφετεινὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὕπ. 'Εθνικῆς 'Αμύνης δὲν προήλθεν ἀπὸ περικοπὴν στρατιωτικῶν δαπανῶν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ τρέχοντος προϋπολογισμοῦ ἐκ τῶν δαπανῶν τοῦ ἐκ-στρατευτικοῦ σώματος Κορέας καὶ τῶν «δαπανῶν παρελθόντων ἐτῶν». Εἰς τὴν οὐσίαν ὅμως ἐκέρδισαν οἱ πολιτικοί. Διότι ἐὰν δὲν ἐγίνοντο ὠρισμένοι περικοπαί, ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ὕπ. 'Εθν. 'Αμύνης θὰ ἦτο ἀνώτερος τοῦ περυσικοῦ κατὰ τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν στρατιωτικῶν.
- Τὸ αἷτημα περὶ ὑπηρεσιακῆς ἐθυσίασθαι εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἐκλογῶν. 'Εκεῖ κατέληξαν αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν δύο κυριωτέρων παρατάξεων. Τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Συνεπεία τούτου τὰ μικρότερα κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως εὐρέθησαν ἐκτεθειμένα εἰς πραγματοποιήσιν ἀκάρπων διαδημάτων πρὸς τὸν Ρυθμιστὴν τοῦ Πολιτεύματος.
- Μία νέα αἰτία προστριβῶν πρέπει ν' ἀναμένεται ὅτι θὰ ἐκδηλωθῇ συντόμως καὶ θ' ἀποτελέσῃ θέμα τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος. Τὰ ἑλληνικὰ πετρέλαια. Πρὸ ἡμερῶν συνήλθεν ἡ σχετικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ὕπουργοῦ Βιομηχανίας προκειμένου ν' ἀποφασίσῃ περὶ νέας παρατάξεως τῆς ὑφισταμένης συμβάσεως Χέλη. 'Η τελικὴ ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ θέματος δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον ἀσίμμαντα ἐκ τῶν διλημμάτων που τίθενται.

ΕΛΛΑΣ: 'Εξωτερική πολιτική

- 'Η θυροκόλλησις τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλευματος τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν Θεογνίης εἰς τὸ ἐν τῇ πόλει τουρκικὸν Γενικὸν Προξενεῖον ἀπέτελεσε τὴν ἀπάντησιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς ἀγγλοαμερικανικὰς εἰσηγήσεις πρὸς τὸν κ. Θεοτόκην ἐν Παρισίοις.
- Αἱ δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ, διερμηνεύουσαι τὴν τηρηθεῖσαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως στάσιν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν διὰ τὴν ἐισδοχὴν τῆς 'Αλβανίας εἰς τὸν ΟΗΕ, δὲν ἦσαν ἀπλῶς ἐρμηνεία τῆς τηρηθείσης στάσεως. 'Απετέλεσαν καὶ ὑπόδειξιν πρὸς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Δυτικοῦ κόσμου περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου καὶ μὴ ἐκπληρωθέντος μέχρι στιγμῆς καθήκοντος. Φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν ἐγένετο ἀντιλήπτον ἀπὸ τοὺς Δυτικούς, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς Ρώσους. 'Αποτέλεσμα: 'Η ἀπροσδόκητος ρωσικὴ ὑποχώρησις εἰς τὸ θέμα τῆς 'Εξωτερικῆς Μογγολίας. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἡ ΕΣΣΔ ἀπέφυγε τὴν συζήτησιν διὰ τὸ καθεστῶς τῶν δορυφόρων ἀπὸ τοῦ διεθνούς θήματος.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ: Συμμαχία

- 'Ο πρωθυπουργὸς τῆς Αἰγύπτου ἐκηρύχθη ὑπὲρ συμμαχίας τῶν «οὐδετέρων» χωρῶν τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου. 'Η συμμετοχὴ τῆς 'Ελλάδος εἰς τὴν συμμαχίαν αὐτὴν προϋποθέτει τὴν ἀποχώρησιν τῆς ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ. 'Η θαυυτέρα ἐπιδιώξις τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως εἶναι νὰ δυνηθῇ ν' ἀντιδράσῃ εἰς τὴν ἀπειλὴν διακοπῆς ἐμπορικῶν καὶ οικονομικῶν σχέσεων μὲ τὴν δυτικὴν Γερμανίαν. Διότι μεταξὺ τῶν μυστικῶν ὅρων τῆς συμφωνίας περὶ ἀνταλλαγῆς τσεχοσλοβακικῶν ὀπλῶν μὲ αἰγυπτιακὸν θάμβακα περιλαμβάνεται καὶ ὁ ὅρος τῆς ἀναγνώρισεως τοῦ καθεστώτος τῆς ἀνατολικῆς Γερμανίας. Καὶ ἡ κυβερνήσις τῆς Βόννης ἐδήλωσεν ὅτι μία τοιαύτη ἐνέργεια παρ' οἰουδήποτε κράτους θὰ ἔχη ὡς αὐτόματον ἀποτέλεσμα τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων μὲ τὴν Βόννην. Καὶ ἡ Αἴγυπτος χρειάζεται τὴν Βόννην ὅσον περίπου καὶ τὰ ὅπλα.

ΤΟΥΡΚΙΑ: Κυβερνητικὰ καινοτομία

- 'Η νέα τουρκικὴ κυβερνήσις πρόκειται νὰ ἀκολουθήσῃ νέον τύπον οικονομικῆς πολιτικῆς. 'Αντὶ τῆς μέχρι τοῦδε γνωστῆς διόδου τῆς ἐλευθέρου καὶ διευθυνομένης οἰκονομίας, προστίθεται καὶ ἡ τουρκικὸν τύπου «ἀστυνομικὴ οἰκονομία». Μέσον τῆς νέας αὐτῆς οικονομικῆς πολιτικῆς τὰ προβλεπόμενα εἰδικὰ δικαστήρια κατὰ τῆς κερδοσκοπίας καὶ τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ: 'Ανασχηματισμός

- Μετὰ τὸν κ. 'Αρμिताϊτζ, πολιτικὸν ὑπάλληλον τοῦ ὕπουργοῦ 'Αποικιῶν, ὁ στρατάρχης Χάρντιγκ, τοῦ ὕπουργοῦ 'Εθνικῆς 'Αμύνης. Μετὰ τὸν κ. Μάκ-Μίλλαν τοῦ ὕπουργοῦ 'Εξωτερικῶν, ὁ ὕπουργός τῶν Στρατιωτικῶν κ. Χέντ ἀναλαμβάνει τὸ ὕπουργεῖον 'Αποικιῶν. 'Αποτυχία τῆς βρεταννικῆς διπλωματίας.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ: Τὸ μεγάλο παιχνίδι

- Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. 'Ηντεν εἰς τὸν πρόεδρον 'Αἰζενχάουερ, πρόκειται νὰ συζητηθῇ τὸ θέμα τῆς ἐισδοχῆς τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας εἰς τὸν ΟΗΕ. 'Η Μ. Βρεταννία ἔχει λόγους νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ ἀκαμψία ἐπὶ τοῦ θέματος δύναται νὰ παρακαμφθῇ μὲ τὸ ἀντάλλαγμα ρωσικῶν παραχωρήσεων ἐπὶ τοῦ γερμανικοῦ. Κατὰ τὴν βρεταννικὴν ἀποψιν, ὁ συμβιβασμὸς ποὺ ἀπεδέχθη ἡ Δύσις τὸ 1954 διὰ τὴν 'Ινδοκίνα δὲν εἶναι ἀσχετος μὲ τὴν σοβιετικὴν ἀπόφασιν νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Αὐστρίαν, τὸ 1955. 'Εὰν ὁ κ. 'Αἰζενχάουερ πεισθῇ εἰς τὴν θασιμότητα τῶν βρεταννικῶν ἀπόψεων, ὁ κ. 'Ηντεν θὰ δυνηθῇ νὰ προχωρήσῃ εἰς σχετικὰς διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς κ. κ. Κροῦσσενφ καὶ Μπουλγκάνιν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν τελευταίων εἰς 'Αγγλίαν τὴν προσεχῇ ἀνοιξιν.

Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Δὲν ὑπάρχει δευτέρα ὁδὸς

- 'Η θέσις τῆς κυβερνήσεως τῆς Βόννης μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς διασκέψεως τῆς Γενεύης εἶχε καταστήσει τελείως σαφῆς: Δὲν ὑπάρχουν δύο θέματα, ἐνοποίησις τῆς Γερμανίας καὶ εὐρωπαϊκὴ ἔνωσις. 'Υπάρχει μόνον εὐρωπαϊκὴ ἐνότης, μεταξὺ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ἡ γερμανικὴ ἐνότης.

ΠΟΛΩΝΙΑ: Εἰς τὰ γιουγκοσλαβικὰ ἔχνη

- «'Η κυβερνήσις θὰ συγκεντρώσῃ τὰς προσπάθειάς της εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπλῆς μορφῆς γεωργικῶν συνεταιρισμῶν καὶ ὅχι τῆς σοβιετικοῦ τύπου κολλεκτιβίσεως, πρᾶγμα τὸ ὅποιον θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς Πολωνοὺς ἀγρότας νὰ διατηρήσουν τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς γῆς των». Αὕτη εἶναι ἡ πρόσφατος ἀπόφασις ἀκολουθοῦσα τὸ πρὸ ἔτους καὶ πλέον γιουγκοσλαβικὸν πρότυπον.

ΕΣΣΔ — ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ: 'Ο πελάτης ἔχει δίκαιον

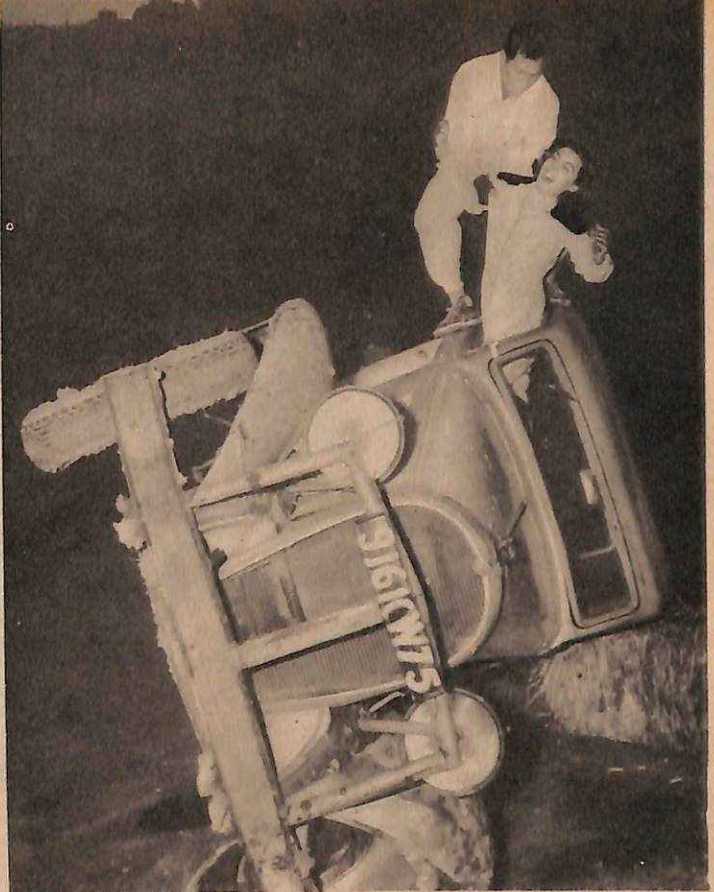
- 'Η τελευταία ἀπόφασις τοῦ στρατάρχου Τίτο καθορίζει ὅτι αἱ κρατικοποιημέναι βιομηχανίαι τῆς χώρας θὰ παραγάγουν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος περισσότερα καταναλωτικὰ ἀγαθὰ, περιοριζομένης ἀντιστοίχως τῆς παραγωγῆς κεφαλαιουχικῶν εἰδῶν. Εἰς τὴν Μόσχαν τὸ πρόγραμμα κατασκευῆς κατοικιῶν θὰ λάβῃ προτεραιότητα ἐναντὶ τῆς θαρείας βιομηχανίας. Εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν ὁ κομμουνιστὴς ὕπουργός 'Εσωτερικοῦ 'Εμπορίου δι' ἐγκυκλίον τοῦ πρὸς τοὺς διευθυντὰς ἐργοστασίων συνιστὰ νὰ φροντίζουσιν ὥστε «νὰ ἱκανοποιοῦν τοὺς πελάτας».

ΚΑΣΜΙΡ: 'Η ἀπορία

- 'Ο πρωθυπουργὸς τοῦ Πακιστάν Χάουντρυ Μαχάμετ 'Αλυ, ἀναφερόμενος εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ Κροῦσσενφ περὶ Κασμῖρ, ἀπορεῖ διὰ τὴν σοβιετικὴν στάσιν ποὺ ἀρνεῖται τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς χώρας αὐτῆς. Εἰς τὰ 'Ηνωμένα 'Εθνη ἐξεφράζετο ἡ ἀπορία διατὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας, ἀμέσως μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Κροῦσσενφ, δὲν ἔθεσαν τὸ θέμα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ὅπου ἐκκρεμεῖ μὲ σύμφωνον γνώμην τὸσον τῆς ΕΣΣΔ ὅσον καὶ τῶν 'Ινδιῶν περὶ διενεργείας δημοψηφίσματος διὰ τὸ Κασμῖρ. 'Εὰν ἡ ΕΣΣΔ εἰς τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας ἐδέχετο τὴν διενέργειαν δημοψηφίσματος, θὰ ἐξουδετεροῦτο ὁλόκληρος ἡ προσπάθεια διενεργείας τοῦ ταξιδίου τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν εἰς τὰς 'Ινδίας. 'Εὰν προέβαλλε τὸ «βέτο», ἡ δυτικὴ διπλωματία θὰ ἐξερράλιζε τὴν σοβιετικὴν ἀρνήσιν τῆς αὐτοδιαθέσεως, μοναδικὸν δηλαδὴ ὄπλο προπαγάνδας. 'Εφ' ὅσον βεβαίως οἱ Δυτικοὶ εἶναι ὑπὲρ τῆς αὐτοδιαθέσεως...

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ: 'Ερυθρὰ ὑποχώρησις

- Κατὰ τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς κυβερνήσεως τῆς ἀνατολικῆς Γερμανίας «Νέα Γερμανία», ὅλαι αἱ ἀδείαι διὰ τὴν διέλευσιν φορτηγῶν πρὸς ἀνεφοδιασμὸν τοῦ δυτικοῦ Βερολίνου θὰ ἡκυροῦντο μέχρι 31ης Δεκεμβρίου. Διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν ἀδειῶν αὐτῶν, ἡ κυβερνήσις τῆς Βόννης θὰ ὀφείλῃ ν' ἀποταθῇ πρὸς τὴν κυβερνήσιν τῆς ἀνατολικῆς Γερμανίας, πρᾶγμα τὸ ὅποιον θ' ἀπετέλει «ἐντὶ φάκτος» ἀναγνώρισιν τῆς τελευταίας. 'Αντ' αὐτοῦ, ὁ καγκελλάριος 'Αντενάουερ ἐξήγησε καὶ ἐπέτυχε τὴν ἐξασφάλισιν ἐνὸς ἀποκλεισμοῦ τῆς ἀνατολικῆς Γερμανίας ἀπὸ τὰς χώρας τοῦ ΝΑΤΟ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπραγματοποιεῖτο ἡ ἀπειλὴ αὕτη περὶ ἐμμέσου ἀποκλεισμοῦ τοῦ Βερολίνου. 'Εντὸς 24 ὥρων ἀφ' ἧς ἐγνώσθῃ ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἡ ὁποία θὰ ἀπεστέρει τὴν ἀνατολικὴν Γερμανίαν ἀπὸ τὸν χάλυθα καὶ τὰ μηχανήματα τῶν ὁποίων ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην, ἀνηγγέλθη ὅτι ἡ ἀκούρωσις τῶν ἀδειῶν διὰ τὰς φορτηγίδας ἀναβάλλεται ἐπ' ἀόριστον.

Η ΔΑΙΜΟΝΙΑ ΚΟΛΕΤ ΝΤΥΒΑΛ, ἀφοῦ κατέπληξε τὸν κόσμον πηδῶντος τῆς τροχαίας ποὺ ρυθμίζουν τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων στὶς πολυσύχναστες δισταυρώσεις τοῦ Βερολίνου, στήθηκαν αὐτὰ τὰ γυάλινα παρατηρητήρια ποὺ τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ βλέπουν σὲ μεγάλη ἀπόστασι.

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ: Γιά τοὺς Γερμανοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς τροχαίας ποὺ ρυθμίζουν τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων στὶς πολυσύχναστες δισταυρώσεις τοῦ Βερολίνου, στήθηκαν αὐτὰ τὰ γυάλινα παρατηρητήρια ποὺ τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ βλέπουν σὲ μεγάλη ἀπόστασι.

Ο μύριος Αρκαντίν

του ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ

«Κάνε ένα έγκλημα κι' ό κόσμος γίνεται από γυαλί. Κάνε ένα έγκλημα και, μονομιάς, ένα πέπλο από χιόνι σκεπάζει τη γη, σαν τó χιόνι πού, στο δάσος, προδίνει τó πέρασμα τής πέρδικας, τής άλεπούς, τού σκίουρου, τού τυφλοπόντικα. Άδύνατο νά πάγης πίσω τη λέξη πού έλες, άδύνατο νά εξαφανίσης τά ίχνη πού άφησαν τά δήματά σου, άδύνατο νά μ'ήν ξεχάσης πίσω σου κάποιο σημάδι... ένα ένοχοποιητικό στοιχείο...»

ΕΜΕΡΣΟΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΡΑ-Ι-ΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο

Είχα φύγει γιά νά πιά ένα ποτηράκι σέ κανέναν μπάρ, στην πόλη. Ξάφνου, όμως, δέν είχα πιά καμιά διάθεση. Πριν από λίγο είχα τσακωθεί με τη Μίλυ, τής είχα κάνει μιά σκληρή έντελώς γελοία και τώρα θα ήταν πιά σωστό νά γυρίσω πίσω στο καράβι και νά τήν παρηγορήσω. Οι συμφιλιώσεις αυτές δέν ήταν διόλου δυσάρεστες. Γιατί νά χάνω τήν ώρα μου; Ήτανε μάλλον κουτό νά τριγυρίζω έτσι άσκοπα στο λιμάνι. Και ήτανε προτιμότερο νά μ'ή με δ'ή κανείς.

Κοντά στα κάγκελλα είδα δυό φύλακες. Κουδέντιαζαν δυνατά και γελοούσαν και, κάπου-κάπου, έφτυναν πίσω τους. Είχαν άναψει μιά μικρή φωτιά, μ' όλο πού ή νύχτα ήταν μάλλον ζεστή και άποπνικτική. Μιά από τις τεφρές εκείνες νύχτες, τις πνιγμένες μέσα σέ μιά άλαφριά καταχνιά πού δίνει μιά παράξενη ένταση στους ήχους και στις μυρωδιές. Ή σειρήνα πού καθωδηγούσε τά καράβια μέσ' στην όμιχλη, σφύριζε κάθε τόσο. Κάπου θα είχανε ξεφορτώσει λάδια: μιά γλυκερή άπόπνοια πλανιότανε στο λιμάνι.

Τό καλύτερο πού είχα νά κάνω ήταν νά ξαναγυρίσω κοντά στη Μίλυ. Σίγουρα θαύκλαιγε. Δέν είμαι κακός. Όχι όσο πρέπει. Δέν κάνω τις γυναίκες νά κλαίνε, παρά μονάχα όσο χρειάζεται γιά νά μ'ή χάνουν τó ενδιαφέρον τους. Και, πάλι, κάπου-κάπου, αισθάνομαι τύψεις. «Έχεις πολύ τρυφερή καρδιά, Γκάυ, άγόρι μου», μου έλεγε πάντα ή μητέρα μου. «Μου μοιάζεις. Είσαι πολύ πονόψυχος. Αυτό θα είναι ή κατάσταση σου». Και σφόγγιζε ένα δάκρυ μελαγχολικά. Μ' όλο πού ήμουνα τότε πολύ μικρός, θυμούμαι πώς σκεπτόμουνε ότι δέν έκανε καλά νά κλαίη. Τό μα-

κιγιάζ της έσκαζε και τó πρόσωπό της μου φαίνόταν σαν τó πρόσωπο μιάς σαραβλιασμένης κούκλας, υπερβολικά ξανθής. Τό εύρισκε αυτό πολύ θλιβερό και έλαφρώς άηδιαστικό. Σαν αυτή τή μυρωδιά στο λιμάνι...

Σαν τη Μίλυ. Ήταν ευχάριστη ή Μίλυ. Καλή κοπέλλα. Μου άρεσε τó δέρμα της. Ήτανε τόσο άπαλό, σαν κρέμα. Άνάδινε ένα άρωμα λεπτό, σαν τή μυρωδιά τού φιλιτισιού. Παράξενο, πώς τó γυναικείο αυτό άρωμα είχε μερικές φορές τή δυναμική νά με συγκλονίζει. Άλλες πάλι φορές — όπως εκείνο τó βράδυ — τó εύρισκε ένοχλητικό.

Πάλιν εκείνες οι θαρείς και γλυκερές άναθυμιάσεις... Άπόλυτη άπνοια. Δέν έβλεπες τή θάλασσα, τή μάντευες μονάχα από τó φλοίσβισμα τού νερού πού έγλυφε τήν πέτρα τής προκυμιάς. Προτιμότερο νά φύγω άπόψε κιόλας, μιά και ήταν έλα έτοιμα. Διαφορετικά, ό Θαδδαίος θα γινόταν έξω φρενών.

Ή Μίλυ ήταν εκείνη πού με είχε καθυστερήσει. Με τά ψώνια της. Νόμιζε πάντα πώς με τά δολάρια της μπορούσε ν' αγοράσει τά πάντα πάμφθυνα. Ήραία τήν είχε πάθει! Τής είχα πούλησει ζωικό μετάξι γιά φυτικό. Κάτι καταλαβαίνω άπ' αυτά. Κάποτε δουλεύα στα μετάξια. Από τά μετάξια είχε άνάψει ό καυγάς. Ή μιά λέξη φέρνει τήν άλλη και ή Μίλυ είχε άρχεισει νά λή άνοησίες. Οι γυναίκες τά γυρίζουν όλα σέ ζητήματα προσωπικά. Ή Μίλυ είχε μιά έμμοινη ιδέα. Έπειδή μου είχε φανή χρήσιμη σέ μιά εποχή κάπως δύσκολη, νόμιζε πώς είχε δικαιώματα επάνω μου. Στο βάθος, ήταν φτιαγμένη γιά μιά ήσυχη, νοικοκυρεμένη ζωή. Έπρεπε νά είχε παντρευτή. Άλλά, έλα πού κανείς δέν έπαινε φίλιες μαζί της γιά νά τήν παντρευτή. Ή Μίλυ ήταν γεννημένη γιά νά προσφέρει στους άντρες τήν περιπέτεια μιάς βραδυάς. Και όμως ήθελε πάντα νά δώση συνέχεια σ' αυτή τήν περιπέτεια.

Τέσσερες μήνες τώρα είχε άγκιστρωθή επάνω μου. Τά οικονομικά μου ήταν σέ κακά χάλια τότε πού τήν είχα γνωρίσει. Δέν είχα τί νά κάνω. Χάρης στη δική της μεσολάβηση είχα έρθει σ' έπαφή με τόν Θαδδαίο. Κι' όταν παρουσιάσθηκε εκείνη ή δουλειά με τά λαθραία τσιγάρα, ή Μίλυ είχε θελήσει σώνει και καλά νά έρθη μαζί μου στο ταξίδι. Είχα ύποχωρήσει.

—Κάνεις άσχημα, μου είχε π'ή ό Θαδδαίος. Τόξερα πώς με περιφρονούσε. Έξ άλλου, περιφρονούσε όλο τόν κόσμο. Μου ήταν όμως άδιαφορο αν ό Θαδδαίος με είχε σέ εκτίμηση ή όχι. Τόν έβλεπα ίσα- ίσα όσο χρειαζότανε γιά νά κοινοζώμε τή δουλειά. Περνούσα από τó μικρό κα-

φενείο στο Άλγέρι, όπου είχε τó στέκι του, και τόν εύρισκε πάντα στο ίδιο τραπέζι, μ' ένα ποτηράκι κονιάκ μπροστά του, πού έμοιαζε νά μ'ήν τó άγγίζει ποτέ και πού ώστόσο τού τó ξαναγέμιζαν καμιά δεκαριά φορές τή μέρα. Κατόνιζε τις ύποθέσεις του μπροστά σ' όλο τόν κόσμο, τήν ώρα πού τού γυάλιζαν τά παπούτσια. Άγόραζε κάλτσες νάυλον, γι�πωνέζικες φωτογραφικές μηχανές, τσιγάρα, όπλα, γυναίκες, ναρκωτικά, ό,τι μπορεί νά βάλ'ή ό νους τού ανθρώπου. Τά πάντα. Πλήρωνε πάντα σέ μετρητά και σέ δολάρια. Έδωγα τó μάτσο με τά λεπτά άπ' τήν τσέπη του και πλήρωνε. Άκριδώς όσα είχε άποφασίσει νά πληρώσει. Άδύνατο νά τού πάγης μιά πεντάρα παραπάνω. Έλεγε ό ίδιος πώς δέν έκανε ποτέ χάρη σέ κανένα, πώς δέν εξυπηρετούσε ποτέ άνθρωπο. Παράξενος τύπος, ό Θαδδαίος... Κανείς δέν τόν είχε δει ποτέ με γυναίκα.

—Τις άσχημες τί νά τις κάνης; έλεγε. Οι άμορφες στοιχίζουν πολλά.

Όύτε είχε ό Θαδδαίος καμιά άλλη άδυναμία. Τίποτε. Όύτε καν μιά διευθύση. Έρχότανε τó πρωί στο μικρό καφενείο, με τó γκρίζο κοστούμι του, τά γκριζά κασώρινα παπούτσια του, τή γκριζά μεταξωτή γραβάτα του. Τά μαλλιά τού ήταν έπίσης γκριζά και τά μάτια του είχανε τó γκριζό χρώμα τού άτσάλιου. Ένας τύπος έπιθλητικός. Πολλές φορές τόν ζήλευα. Και όμως δέν έχω λόγο νά παραπονιέμαι. Τό μόνο άξιόλογο πράγμα πού μουδωσε ή μητέρα μου είναι μιά έμφάνιση κινηματογραφικού άστέρου. Με τή μεγάλη όψη του, τó σκληρό του στόμα, τά άχρωμα μάτια του, δέν ξέρω καν αν ό Θαδδαίος μπορούσε ν' άρέσει στις γυναίκες. Είχα ρωτήσει τη Μίλυ. Μου είχε άπαντήσει ύστερ' από ένα μικρό διασταμίο.

—Είναι άντρας.

Τά λόγια της με π'ήλωσαν. Και όμως κατάλαβα πολύ καλά τί έννοούσε.

Ό Θαδδαίος δέν παρουσιάζότανε διαφορετικός άπ' ό,τι ήταν. Δέν καμάρωνε, αλλά ούτε ζήτουσε συγγνώμη γι' αυτό πού ήταν... Άς είναι, ό καθένας κανονίζει τή ζωή του όπως τού άρέσει.

Ή Μίλυ ήταν έπίσης εκείνη πού τά είχε καταφέρει νά έχω στη διάθεσή μου τήν «Κούιγ» — τσάφει με έχω στη διάθεσή μου τήν «Κούιγ» — τó μικρό μου πλοίο — κι' εκείνη μου είχε δώσει τά πρώτα κεφάλαια γιά τή δουλειά τών τσιγάρων. Είχε καλές γνωριμιές ή Μίλυ στην Ταγγέρη και στη Μασσαλία και μπορούσα νά ελπίζω πώς θα έκανα τακτικά καλές δουλειές σ' όλη τή Μεσόγειο. Είχα στο χέρι μου ένα πολύ γερό «ατούν», άμερικανικό διαβατήριο.

Νά κάτι άκόμη πού τó χρωστώ στη μητέρα μου. Δέν πρέπει νά είναι κανείς άχάριστος. Ή μητέρα μου είχε καταφέρει νά πείσει κάποιο βιομήχανο τού Νιτρόιτ νά παραδεχτή πώς ήμουνα γιός του και νά πληρώνη τά έξοδα τού σχολείου μου. Ή άλήθεια είναι πώς άλλαξα δεκατέσσερα γυμνάσια και πέρασα τά παιδικά μου χρόνια σ' όλες τις λουτροπόλεις και τά άριστοκρατικά κέντρα παραθερισμού τής Ευρώπης. Άλλά κι' αυτό είναι κάτι πού τó όφειλω στην κοσμική δράση — αν μπορεί κανείς νά π'ή έτσι — τής μητέρας μου.

Πάντως τó δικό μου κέρδος ήταν ότι είχα μάθει χωρίς δυσκολία τις έξενες γλώσσες. Αυτό μου είχε φανή πολύ χρήσιμο τó 1942, όταν, γιά νά τακτοποιήσω μιά και καλή τó ζήτημα τής άπρροσδιόριστης έθνικότητάς μου, πρόσφερα τις υπηρεσίες μου στον άμερικανικό στρατό. Ός διερμηνεύς, τά πήγα περίφημα και, χωρίς νά περάσω από μεγάλους κινδύνους, κέρδισα ένα καλό διαβατήριο.

Όστόσο, τó διαβατήριο αυτό δέν έλυνε όλα μου τά προβλήματα. Στην Άμερική δέν υπήρχαν δουλειές. Προτιμήσα λοιπόν κι' εγώ νά ξαναγυρίσω στην Ευρώπη, στο Παρίσι, τó Λονδίνο ή τή Ρώμη όπου αισθανόμουνε σαν στο σπίτι μου. Μπορώ νά πώ πώς τά είχα καταφέρει αρκετά καλά, με πολλές διακυμάνσεις, φυσικά. Έτσι, είχα καταλήξει στη δουλειά αυτή τών τσιγάρων πού φαινότανε πολύ άποδοτική.

Δε μπορούσα ώστόσο νά περάσω όλη τή νύκτα έξω, μέσ' στην άτυσφαρή αυτή τή θαρείς από τήν ταγγή μυρωδιά τών λαδιών και νά διηγούμαι στον εαυτό μου τήν ιστορία τής ζωής μου. Άναψα ένα τελευταίο τσιγάρο κι' άποφάσισα νά ξαναγυρίσω στο καράβι. Τότε ήταν πού άκουσα πολύ κοντά μου, τόσο κοντά μου πού άφανίστηκε, τά άρρυθμα δήματα τού κουτσού. Σίγουρα θα δάδιζε σ' ένα πέρασμα παράλληλα στο δρόμο πού βρισκόμουνε έγώ, πίσω από ένα τοίχο με κιβώτια. Τό εύλινο πόδι του, καθώς χτυπούσε πάνω στη λιθόστρωτη προκυμιά, έκανε έναν έηρό κρότο μέσ' στην ήσυχία τής νύκτας. Γιά μιά στιγμή, τόν είδα κάτω από τó φώς ενός φαναριού νά τρέχει σαν ένα παντίκι, γιά νά χωθή μέσ' στο πικνό σκοτάδι μιάς άποθήκης. Ή σιλουέττα αυτή πού ξεγλιστρούσε μέσ' στο σκοτάδι με δ'ήμα άρρυθμα, είχε κάτι τó δραματικό και τó κομικό συνάμα. Πέταξα τó τσιγάρο μου. Στεκόμουν άκίνητος, προσπαθώντας ν' άκολουθήσω με

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΤΗΣ ΧΟΛΛΥ ΡΟΟ

11

Μόλις πέρασε το κατώφλι της πόρτας, σηκώσα το πόδι μου. Καθώς έκανα την κίνηση αυτή, το σύρμα μπερδεύτηκε ανάμεσα στα πόδια του και τον τίναξε ψηλά στον αέρα, κατά τρόπο κωμικό. Έκανε μία απεγνωσμένη κίνηση στον αέρα, σαν να κολυμπούσε, και σωριάστηκε μπρούμυτα στο δάπεδο. Δρασκελίσια τον πεσμένο άνθρωπο και του κατέβασα μ' όλη τη δύναμη την καρέκλα στο κεφάλι. Άργα, μεθοδικά, άνεδοκατέβασα αρκετές φορές το κάθισμα, δίνοντας άπανωτά κτυπήματα.

Αόριστα, είχα την εντύπωση πως και η Έλεν έκανε την ίδια δουλειά χτυπώντας με το παπούτσι. Άνοιξα το στόμα μου κάτι να της πω για να της δώσω κουράγιο, όταν μία ήρεμη σταθερή φωνή ακούστηκε από πίσω μας.

—Μίς Κόντεντ! Κύριε Τέρραντ! Σταματήστε! Άν δεν κάνω λάθος, ο άνθρωπος είναι αναισθητός.

Άργα-άργα, η Έλεν κι' εγώ κατεβάσαμε τα χέρια και παρατήσαμε τα «όπλα» μας. Γύρισα το κεφάλι μου προς το μέρος απ' όπου έρχονταν η φωνή — με μεγάλη δυσκολία, όμοιογ— και είδα τον κ. Κένεντυ που στεκόταν στο διάδρομο και μάς παρακολουθούσε από τ' άνοιγμα της πόρτας. Χαμογέλυσε. Πίσω του, διέκρινα πολλούς ανθρώπους. Πέρασα το χέρι μου γύρω απ' τη μέση της Έλεν κι' έκανα να σηκωθώ μαζί της. Και τότε ήταν που κατάλαβα πως τα πόδια μου δεν με υπακούσαν.

α) ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ. Οι αναγνώσται οι οποίοι θα υποδείξουν και εις τας δύο σειράς τας τρεις διαφημίσεις που θα έλθουν πρώται κατά σειράν επιτυχίας, θα λάβουν ανά μίαν έτησίαν συνδρομήν των ΕΙΚΟΝΩΝ.

β) ΔΙΑΦΗΜΙΖΟΜΕΝΟΙ. Εις τους διαφημιζομένους που θα προτιμηθούν από το κοινόν, θα παραχωρηθή εις τον πρώτον μία σελίς, εις τον δεύτερον τὸ ἡμισυ τῆς σελίδος καὶ εις τὸν τρίτον τὸ ἓν τέταρτον τῆς σελίδος διὰ νὰ δημοσιεύσουν τὴν διαφήμισιν τῆς ἀρεσκείας των.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΑΤΕ ΤΑΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΣ ΣΑΣ

Α') Ποιές τρεῖς ἐκ τῶν δημοσιευομένων εἰς αὐτὸ τὸ τεύχος διαφημίσεων εὗρίσκετε περισσότερον καλίσθητους.

- 1)
- 2)
- 3)

Β') Ποιές τρεῖς ἐκ τῶν δημοσιευομένων διαφημίσεων εὗρίσκετε ὅτι ἐξυπηρετοῦν ἀποτελεσματικώτερον τὸ διαφημιζόμενον εἶδος.

- 1)
- 2)
- 3)

γ) ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΑΙ. Εἰς τοὺς διαφημιστάς, τῶν ὁποίων αἱ διαφημίσεις θὰ ἔχουν ἐκλογή, θὰ χαρισθῇ τιμητικὸν μικρὸν ἀγαθὸν Ἑρμοῦ. Εἰς περιπτώσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ διαφημιζόμενος ἔμπορος ἔχει φροντίσει ὁ ἴδιος διὰ τὴν διαφήμισίν του θὰ ἔχη αὐτὸς δικαίωμα καὶ εἰς τὰ δύο βραβεῖα.

Ἀποδέχεται καὶ διὰ τὰς τρεῖς κατηγορίας εἶναι ἡ Α. Ε. Γραφικὸν Τεχνὸν «ΑΣΠΙΩΤΗ-ΕΛΛΑΣ».

ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ χαμόγελο ἔσβησε μονομιάς στὸ πρόσωπο τοῦ Κένεντυ... καὶ τὰ πάντα ἔσβησαν γύρω μου. Σὰ μέσα ἀπὸ καταχνιά, τὸ βολωμένο μυαλό μου ἔβλεπε εἰκόνες συγκεχυμένες, ἀλλόκοτες. Ἡ Έλεν στεκότανε μπροστά μου. Ἡ Έλεν μ' ἔνα καφετὶ παλτό, ἀκριβῶς ὅπως ἦταν ὅταν τὴν εἶχα πρωτοδεῖ στὸ Βερολίνο. «Γιατί ἄραγε δὲ φορεῖ καὶ τὸ μπλε μαντήλι τῆς στὸ λαιμό;» σκέφτηκα. «Θὰ τὸ ἔχασε σίγουρα. Καὶ πῶς τῆς φάνηκε νὰ φορέσῃ παλτό μὲ τέτοια ζέστη;» Ἀνοιξα τὸ στόμα μου γιὰ νὰ ἐκφράσω αὐτὴ μου τὴν ἀπορία καί, τὴν ἴδια στιγμή, πρόσεξα πῶς κι' ὁ Ρόμα στεκότανε δίπλα τῆς. Τὴ γύρευε ὁ Ρόμα στὸ Βερολίνο;... Μιὰ ζάλη δυνατὴ μὲ ἀνάγκασε πάλι νὰ κλείσω τὰ μάτια. Αἰσθάνθηκα πῶς κάποιος μ' ἔπιασε ἀπ' τὸ μπράτσο καὶ ἀκουσα ἀόριστα τὴ φωνὴ τοῦ Ρόμα ποὺ ἔλεγε:

—Κύριε Τέρραντ, θὰ σὰς πάρουμε τὴ μίς Κόντεντ γιὰ εἰκοσιτέσσαρες ὥρες. Ὅχι περισσότερο. Ὅσοις μὰς χρειάζονται γιὰ νὰ πάμε ἀεροπορικῶς στὴν Οὐάσιγκτων καὶ νὰ γυρίσωμε. Στὸ ἀναμεταξύ, ἐσεῖς πηγαίνετε στὸ ξενοδοχεῖο σας...

—Ξέρω, ξέρω, τὸν διέκοψα. Νὰ πάω στὸ ξενοδοχεῖο μου καὶ νὰ μὴ τὸ κουνήσω ἀπ' ἐκεῖ. Κι' ἐγὼ σὰς λέω πῶς ἀρνούμαι νά...

Ἀλλὰ ὁ Ρόμα δὲ μ' ἄφησε νὰ τελειώσω τὴ φράση μου.

—Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, πηγαίνετε τον στὸ ξενοδοχεῖο του καὶ βάλτε τον στὸ κρεβάτι, εἶπε στοὺς ἀντρες του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 25ον

Πέρασαν ὄχι εἰκοσιτέσσαρες ὥρες, ἀλλὰ σαράντα ὀκτώ, ὥσπου νὰ γυρίσῃ ἡ Έλεν. Πέρασαν ὅμως δίσχως νὰ τὸ πολυκαταλάβω, γιὰ τὸν περισσότερο καιρὸ ἦμουν ἀναίσθητος. Ὁ γιαντρός, ποὺ τὸ αὐτὸν ὄψος του μοῦ θύμιζε τὸν Ρόμα, ἔλεγε καὶ ξανάλεγε πῶς δὲν ἦμουν στὰ καλά μου καὶ μοῦδινε ὁλοένα καταπραϊντικά γιὰ νὰ μοῦ καλμάρῃ τὰ νεύρα.

Ὅταν, ἐπὶ τέλους, ἦρθε ἡ Έλεν, εἶχα τὴν ἐντύπωση πῶς δὲν εἶχε φύγῃ ποτὲ ἀπὸ κοντά μου. Ἐσχάστηκαν οἱ σαράντα ὀκτὼ ὥρες ξεχάστηκαν καὶ τὰ δύο χρόνια. Μαζί τῆς εἶχε ἔρθει κι' ὁ Ρόμα, ποὺ ἐξαφανίστηκε ὅμως ἀμέσως, λέγοντας μασσημένα πῶς ἦταν ἀνάγκη νὰ λείψῃ γιὰ λίγο καὶ πῶς θὰ ξαναρχότανε. Πολλὸ φοβοῦμαι πῶς καλὰ - καλὰ οὐτε καλημέρα δὲν τοῦ εἶπα.

Ἡ Έλεν κάθισε σὲ μιὰ καρέκλα κοντὰ στὴν πόρτα. Κι' ἔτσι βρεθήκαμε πάλι οἱ δύο μας, ἐγὼ σ' ἓνα κρεβάτι, ἐκείνη στὸ κάθισμά τῆς, κυττά

ζοντας ὁ ἓνας τὸν ἄλλον στὰ μάτια χωρὶς νὰ μιλοῦμε. Ἡ Έλεν φοροῦσε ἓνα μπλε μαντήλι γύρω ἀπ' τὸ λαιμό τῆς. Θάλεγε κανεὶς πῶς ὁ χρόνος δὲν εἶχε κυλήσῃ ἀπ' τὴν ἐποχὴ τοῦ Βερολίνου. Τὸ πρόσωπό τῆς ἦταν ἀκόμη ἀσπρὸ σαν πανὶ καὶ τόσο, τόσο ἀδύνατο! Ἀλλὰ γιὰ μένα ἦταν ὁμορφὴ ὅσο καμμιά ἄλλη γυναίκα στὸν κόσμον.

—Τώρα ὅλα θὰ πάνε καλὰ γιὰ μὰς, εἶπα τέλος.

—Γιὰ μὰς; ρώτησε ἡ Έλεν μὲ ἀπορία. Καὶ σὲ λίγο, πρόσθεσε: Ναι, βέβαια, γιὰ μὰς.

Ἐγινε πάλι μιὰ μικρὴ σιωπὴ.

—Τζῶν, θέλω νὰ σὲ ρωτήσω κάτι, εἶπε ἡ Έλεν. Πές μου, θὰ σὲ στενοχωροῦσε ἂν δὲν σοῦ ἔλεγα ὅλα ὅσα ἔγιναν; Γιατί, ξέρεις, εἶναι πράγματα ποὺ δὲ θὰ μπορέσω ποτέ, μὰ ποτὲ νὰ σοῦ πῶ.

—Τί σχέση ἔχουν ὅλα αὐτὰ μὲ μὰς; τὴν καθσύχασα. Μονάχα ἓνα πράγμα...

Ἡ ἐρώτησι ποὺ στριφογύριζε τυραννικὰ μὲς στὸ μυαλό μου κάθε φορὰ ποὺ ξυπνοῦσα ἀπ' τὴ νάρκη μου, τὴς δύο τελευταῖες μέρες, μοῦ ἦρθε ξανά στὸ νοῦ.

—Ἐνα μόνον πράγμα θὰ ἤθελα νὰ μοῦ πῆς, Έλεν. Προχθὲς μὲ ρώτησες πῶς τὰ πάμε στὴν Κορέα. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ξέρῃς ἐστὶ πῶς ἔχομε πόλεμο στὴν Κορέα;

Ἡ Έλεν ἀναστενάξε.

—Ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, Τζῶν, κατάρθωσα νὰ μὴν προδώσω τὸ μυστικὸ μου. Δὲν τὰ ἔβαλα κάτω. Οὔτε οἱ ἀπειλές, οὔτε τὰ μαρτύρια μ' ἔκαναν νὰ χάσω τὸ κουράγιο μου. Ὅταν ὅμως σὲ εἶδα προχθὲς... τὰ νεύρα μου τσάκισαν. Δὲν ἄντεχα περισσότερο καὶ σὲ ρώτησα. Ἀφού, λοιπόν, ἔκανα τὴν ἐρώτησι, ὑποθέτω πῶς πρέπει καὶ νὰ σοῦ δώσω μιὰ ἐξήγησι, ποὺ θὰ σὲ κάνῃ νὰ καταλάβῃς μὲ λίγα λόγια ὅλη τὴν ὑπόθεσι. Ἐχεις ἀκούσει γιὰ τὸ μυστικὸ ποὺ εἶχα μάθει;

Κούνησα τὸ κεφάλι μου καταφατικά.

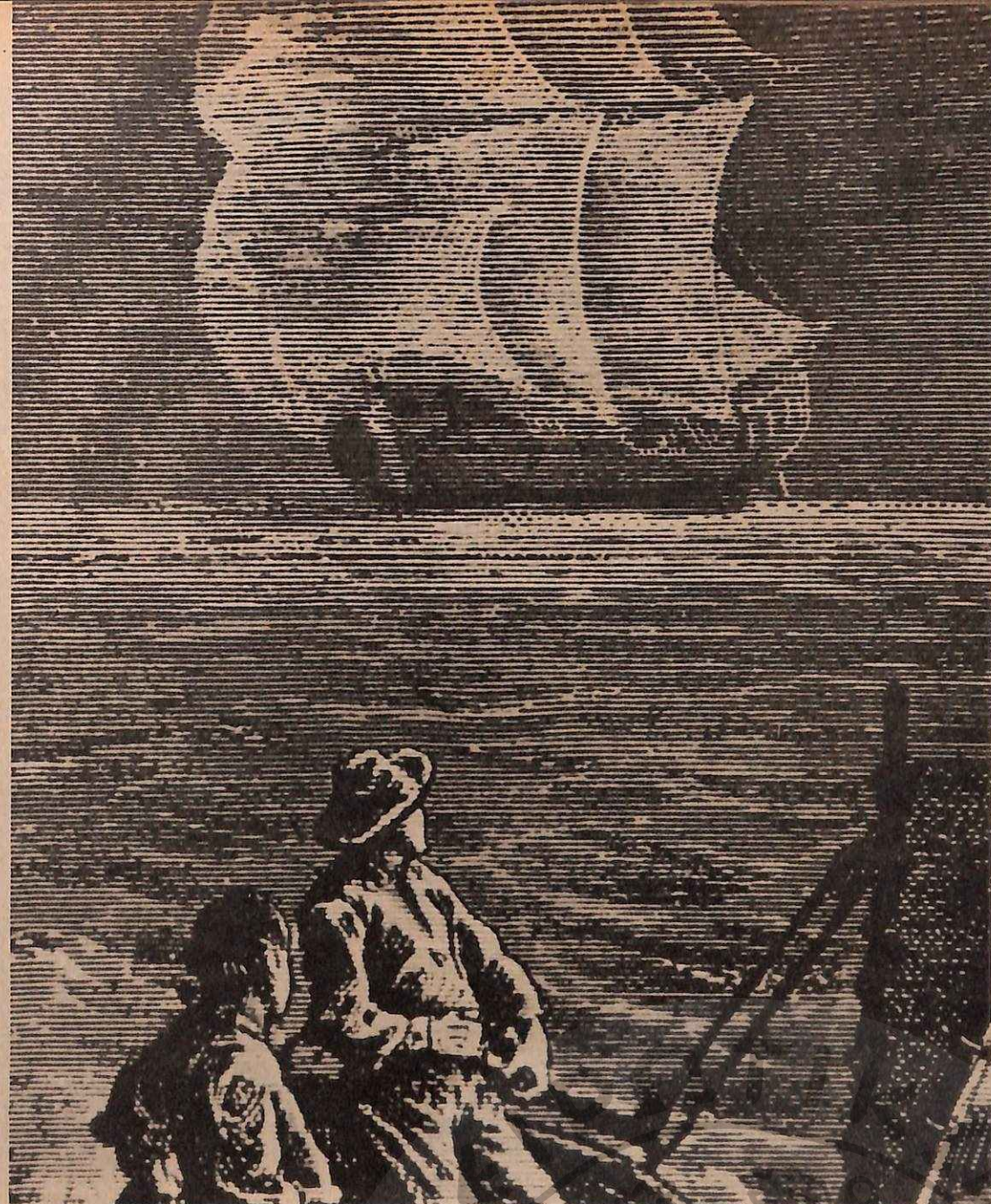
—Ἡξερα ὅλο τὸ πρόγραμμα ποὺ ἔχουν ἐτοιμάσει οἱ Ρῶσοι γιὰ τὴ μελλοντικὴ τους δράσι... κάθε λεπτομέρεια, ὅλα τὰ στρατηγικά τους σχέδια, τὰ πάντα, γιὰ χρόνια καὶ χρόνια.

Γιὰ ἓνα λεπτό ἔμεινα ἐμβρόντητος. Αὐτὸ λοιπόν ἦταν τὸ τρομερὸ μυστικὸ τῆς Έλεν Κόντεντ! Αὐτὴ ἦταν ἡ τεράστια σημάσια τῆς ἀποστολῆς τῆς! Ἐδίδωσα ὅμως ἀμέσως τὴς σοβαρὲς σκέψεις ἀπ' τὸ νοῦ μου. Δὲν ἤθελα νὰ χαλάσω τὴν εὐτυχίαν τῆς μοναδικῆς γιὰ μένα ἐκείνης στιγμῆς. Εἶπα:

—Έλεν, ἔλα σὲ παρακαλῶ ἐδῶ. Καὶ ἡ Έλεν σηκώθηκε καὶ ἦρθε κοντά μου.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΘΡΥΛΟΙ

Ἡ «ΜΑΡΙ ΣΕΛΕΣΤ» ΔΕΝ ΕΠΛΕΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥΣ. ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ ΠΟΥ ΕΙΣΤΕΙΛΕ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ «ΝΤΕΙ ΓΚΡΑΤΣΙΑ», ΜΟΡΧΑΟΥΣ, ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΑΝ ΟΤΙ ΣΤΟ ΠΛΟΙΟ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΠΛΗΡΩΜΑ

ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

Εἶναι τάχα τόσο προληπτικοὶ οἱ θαλασσίνοι, ὥστε νὰ βλέπουν στὸν ἔγυπνο τοὺς φαντάσματα, ἢ μήπως εἶναι ἀληθινὸς ὁ θρύλος ὅτι τὴς θάλασσας τὴς διασχίζουν καὶ σήμερα ἀκόμη στοιχειωμένα καράβια καὶ καταραμένοι καπετάνιοι; Τὸ ἐρώτημα εἶναι τόσο παλιό, ὅσο καὶ τὰ «ἐξυλινα τείχη» — καὶ ποῖος θὰ μπορούσε νὰ δώσῃ μιὰν ἀλάθητη ἀπάντησι; Ἀλλὰ ἂς διηγηθούμε καλύτερα μερικὸς σύγχρονους ναυτικούς μύθους κι' ἂς ἀφήσωμε τὸν ἀναγνώστη νὰ κρίνῃ μόνος του...

Ὁ πλοίαρχος τοῦ βρετανικοῦ πλοίου «Στίκμπυ» εἶναι γνωστὸς γιὰ τὸ θάρρος του καὶ κάθε ἄλλο παρὰ προληπτικὸς. Πολλὰ εἶδε καὶ ἀκουσε στὴ ζωὴ του. Ἀλλὰ, κάποτε, λίγο ἔλειψε νὰ τοῦ κοπῇ ἡ καρδιά ἀπὸ τὸ φόβο. Μιὰ συννεφιασμένη μαρτιάτικὴ ἡμέρα, κοντὰ στὴ Νέα Γῆ, πρόβαλε, ξαφνικά, μπρὸς στὴν πλώρη τοῦ πλοίου του ἓνα παράξενο σκάφος, ποὺ ἔμοιαζε μὲ «καράβι-φάντασμα». Δὲν εἶχε καμμιά σημάια καὶ οἱ τιμινιέρες του δὲν ἐβγαζάν καθόλου καπνὸ.

Μόνον χάρι στὴν ἐτοιμότητά του πνεύματός του καὶ τὴν ἐπαγγελμα-

τικὴ του δεξιότητά μπόρεσε ὁ καπετάνιος ν' ἀποφύγῃ τὴ σύγκρουσι. Τὸ ἴδιο ξαφνικά ὅπως ἐμφανίστηκε, τὸ παράξενο πλοῖο ἐξαφανίστηκε μέσα στὰ σύννεφα.

«ΜΗ ΧΑΝΕΤΕ, ΠΑΙΔΙΑ, ΤΑ ΛΟΓΙΚΑ ΣΑΣ...»

Ὁ μηχανικός τοῦ «Στίκμπυ», ἀνεβαίνοντας γιὰ νὰ δῇ τὸ παράξενο πλοῖο, κατὰξε ἀσπίστα γύρω του καὶ ρούφηξε τὴν πίπα του. —Παιδιά, θὰ ἔχετε χάσει τὰ λογικά σας, ἂν νομίζετε ὅτι ἦταν ὁ «Ἰπτάμενος Ὀλλανδὸς». Τὸ πλοῖο αὐτὸ ἦταν ὁ «Γουάιερ Σάρτζεντ», ποὺ τὴ στιγμὴ ποὺ βυθιζόταν ἐγκαταλείφθηκε ἀπὸ τὸ πλήρωμά του. Εἶναι ἀπλῶς κομικὸ ὅτι τὸ πλοῖο, γιὰ νὰ πούμε ἐπὶ, εἶναι ἀκόμη ζωντανό.

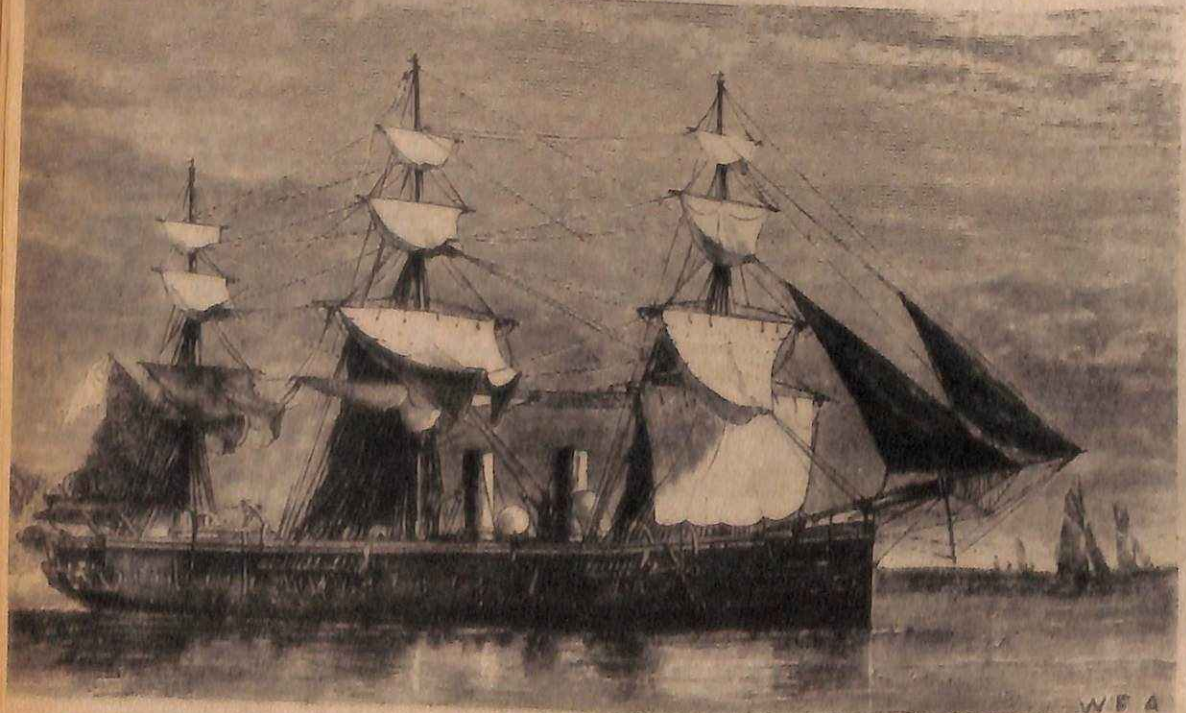
Τὸ πλήρωμα ἤξερε ὅτι μπορούσε νὰ βασίλειται στὴν κρίσι τοῦ μηχανικοῦ του. Ἦταν ἓνας γεροθαλασσολόκος καὶ εἶχε δουλέψῃ σὲ πάρα πολλὰ πλοῖα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ ΤΟΥ ΒΑΓΝΕΡ, «ΙΠΤΑΜΕΝΟΣ ΟΛΛΑΝΔΟΣ», ΟΠΩΣ ΑΝΕΒΗΚΕ ΣΤΟ «ΛΥΚΕΙΟΝ» ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΠΛΟΙΑ - ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

ΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΛΕΝΕ ΟΤΙ Η «ΒΑΚΧΙΣ» ΣΥΝΑΝΤΗΘΗΚΕ ΜΕ ΤΟΝ «ΙΠΤΑΜΕΝΟ ΟΛΛΑΝΔΟ», ΕΝΑ ΠΡΩΤΟ ΜΕ ΟΜΙΧΛΗ

«Υστερα από δεκαπέντε μήνες, το «Στίκμπυ», πλέοντας στο ύψος του Τσιζαπικ Μπαϊ, είδε να αναδύεται ένα πλοίο μπροστά του και παρ' όλους τους έλιγμους ή σύγκρουσις δεν κατωρθώθηκε ν' αποσποδηθή. Η πραγματογνωμοσύνη απέδειξε ότι η ζημία δεν ήταν μεγάλη, αλλά ο πλοίαρχος ανεγνώρισε, γεμάτος τρόμο, ότι το άγνωστο πλοίο δεν ήταν άλλο από το «Γουάιερ Σάρτζεντ».

Ο κόσμος θεωρεί γενικά τους ναυτικούς για προληπτικούς, αλλά τούτο μόνο σ' ένα μικρό βαθμό είναι αληθινό. Μιά σφιγγομέτρηση της κοινής γνώμης ανάμεσα στους Βρετανούς θαλασσιούς έδειξε ότι ούτε το ένα τέταρτο αυτών που έλαβαν μέρος πίστευαν σέ προλήψεις. Και μόνο το ένα τρίτο από όλους τους ναυτικούς ήξερε την ιστορία του «Ιπτάμενου Ολλανδού».

...ΚΑΙ Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ 5ος

Ο βασιλεύς Γεώργιος 5ος, που στα νιάτα του του έδωσαν το παρατσούκλι «Θαλασσινός Πρίγκιπας», πίστευε ότι είχε ιδει αυτό το «πλοίο-φάντασμα» στις 11 Ιουλίου 1881 (τη χρονιά που δολοφονήθηκε ο Τσάρος Αλέξανδρος II). Ο Γεώργιος έκανε τότε μαζί με τον αδελφό του, τον δούκα του Κλάρενς, μία περιοδεία στις αποικίες. Στο ήμερολόγιο καταστρώματος του «Βακχίς», που ήταν τότε μία από τις σπουδαιότερες μονάδες του βρετανικού πολεμικού στόλου, βρίσκουμε, με ήμερομηνία 11 Ιουλίου 1881, τα ακόλουθα: «Κατά τις 4 το πρωί ο «Ιπτάμενος Ολλανδός» διασταύρωσε τη ρότα μας. Ο σκοπός του κατάρτιού τον διέκρινε προς την αριστερή πλευρά του πλοίου μας. Η νύχτα ήταν ξάστερη και η θάλασσα γαλήνια. Ένα αδύνατο κόκκινο φως έβγαине από το ξένο πλοίο και στην ανάυγειά του διαγράφονταν ανάγλυφα οι άντενες και τα πανιά ενός μπρικιού σ' απόσταση 200 μέτρων από μας. Συνολικά 13 πρόσωπα είδαν το μπρίκι αυτό». Αυτά γράφει το ήμερολόγιο καταστρώματος του βρετανικού πολεμικού πλοίου. Μόλις το γρουσουζίκιο καράβι χάθηκε μέσ' στη νύχτα, ο σκοπός που το είχε πρωτοείδ, γλίστρησε από την κόφας του κατάρτιού και σκοτώθηκε. Ο Γεώργιος 5ος διηγόταν συχνά αυτή την ιστορία, όταν βρισκόταν σε συντροφιά ναυτικών.

ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΑΙΝΙΓΜΑ

Μερικές από τις νεώτερες ιστορίες για πλοία-φάντασματα βασίζονται επίσημα μπροστά σ' ένα άλλο αίνιγμα. Κατά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ο ναύτης σκοπός μίας άκταιωρού που έπλεε στη ναρκοθετημένη ζώνη του Κόλπου του Κάσκο, της αμερικανικής Πολιτείας Μαϊν, διέκρινε ένα Ιστιοφόρο προς το ναρκοπέδιο. Η άκταιωρός αναγκάστηκε να παρεκκλινή απότομα για ν' αποφύγη τη σύγκρουσι. Έριξε μία προειδοποιητική βολή προς το Ιστιοφόρο, για να το κάνει ν' απομακρυνθή από τις νάρκες. Αλλά το Ιστιοφόρο δεν έδειξε καμμιάν αντίδρασι.

Το πλήρωμα της άκταιωρού περιμένα με κομμένη την ανάπνοη την έκρηξι μίας νάρκης. Αλλά τίποτα δεν συνέβη. Μόνο η άρματωσιά του δικού τους πλοίου ακούστηκε να βογγά καθώς δερνόταν από τα κύματα. Οι Αμερικανοί ναυτικοί πίστε-

«ΘΥΕΛΛΑ ΣΤΟ ΑΝΟΙΧΤΟ ΠΕΛΑΓΟΣ»—ΜΙΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΙΩΣΗΦ ΤΑΡΝΕΡ (1775 — 1851)

ψαν για μία στιγμή ότι ήταν όφθαλμαπάτη. Αλλά το παράξενο καράβι το είδε και μία άλλη άκταιωρός. Ωστόσο οι σταθμοί ραντάρ δεν είχαν επίσημάνει τίποτε. Πιστεύεται ότι το καράβι αυτό είχε εκπλεύσει από το Κάσκο πριν από πολλά χρόνια κατευθυνόμενο για την Κίνα. Από τότε πολλοί ναυτικοί ισχυρίστηκαν ότι είδαν το Ιστιοφόρο κοντά στις ακτές του Μαϊν, αλλά οι αρμόδιες αρχές δεν τους πίστεψαν. Αυτή τη φορά όμως δεν μπορούσε να είχε γίνει λάθος. Ακόμα και οι άκτοφύλακες που περιτολούσαν την ακρογιαλιά είχαν παρατηρήσει το καράβι. Αεροπλάνα υψώθηκαν και έριξαν φωτοβολίδες. Αλλά το «πλοίο-φάντασμα» είχε χαθή δίχως ν' αφήση ίχνη.

ΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑ — ΝΑΥΑΓΙΑ

Η αλήθεια είναι πως δεκάδες ναυάγια κάουν τη θάλασσα επικίνδυνη. Το 1934 πέντε αμερικανικά πλοία έλέγχου συνάντησαν 74 φορές ναυάγια που περιπλανιόταν σ' όλους τους ώκεανούς αφήμένα από τα πληρώματά τους.

Το 1914 ο πλοίαρχος του τρικάρτου μπάρκου «Φρεντερίκο Καταλίν» είδε ένα «πλοίο-φάν-

τασμα» και το πέρασε για ναυάγιο. Το μπάρκο βρισκόταν ανάμεσα Μπαϊά και Μοντεβίδεο, όταν, μέσα σε 24 ώρες συνάντησε ένα δεύτερο «πλοίο-φάντασμα». Τη φορά αυτή ο κυβερνήτης του «Φρεντερίκο Καταλίν» σκαρφάωσε στο κατάρτιωμά του άγνωστου πλοίου και διαπίστωσε ότι επρόκειτο για το νορδηγικό μονοκάταρτο Ιστιοφόρο «Σίγκριντον» που, πριν από πέντε χρόνια, είχε εγκαταλειφθή από το πλήρωμά του. Μία τορπίλλα έστειλε το πλοίο στο βυθό και έτσι εξουδετερώθηκε ο κίνδυνος για τη ναυσιπλοία.

Ο ΘΥΛΟΣ ΤΟΥ «ΙΠΤΑΜΕΝΟΥ ΟΛΛΑΝΔΟΥ»

Αλλά εξακολουθούν να υπάρχουν οι αδιόρθωτοι που επιμένουν να πιστεύουν ότι η θάλασσα κατοικείται από ψυχές ανησυχαστές. Και δεν είναι δύσκολο να καταλάβουμε γιατί οι ναυτικοί είναι προληπτικοί, αν σκεφθούμε ότι συχνά είναι σχεδόν αδύνατο να εξηγηθούν με τρόπο πειστικό οι έμφανίσεις «πλοίων-φαντασμάτων».

Κλασική έμεινε η ιστορία του Ολλανδού πλοίαρχου Κορνέλιους Βαν Ντέρ Ντέκεν, που έλασθήμισε το Θεό. Καθώς το πλοίο του κινδύνευε να βουλιάξη, ο Βαν Ντέρ Ντέκεν ωρκίστηκε πως θα περάση όπουδήποτε το Ακρωτήριο, έστω κι

αν αναγκάζοταν ν' αγωνισθή ως τη δεύτερα παρουσία. Ως τα σήμερα διατηρείται ζωντανός, ανάμεσα στον κόσμο των ναυτικών, ο θρύλος ότι ο «Ιπτάμενος Ολλανδός» εξακολουθεί να διαπλέη τις θάλασσες, δίχως να μπορεί —από θεϊκή τιμωρία για τη βλασφημία του— να μπάση το καράβι του σε λιμάνι.

ΕΜΠΝΕΕΙ ΤΟΥΣ ΚΑΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΠΤΟΕΙ ΤΟΥΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥΣ

Ο θρύλος του «Ιπτάμενου Ολλανδού» ένεπνευσε στον Άγγλο μυθιστοριογράφο πλοίαρχο Μάρσατ (1792-1848) το μυθιστόρημά του «Το Πλοίο-Φάντασμα». Η όπερα του Ρίχαρντ Βάγκνερ «Ο Ιπτάμενος Ολλανδός» στηρίζεται στην ακόλουθη έκδοσι του θρύλου: Ο Ολλανδός πλοίαρχος, καθώς αγωνιζόταν με τα στοιχεία, έκανε τον άγριο όρκο ότι θα περνούσε το ακρωτήριο της Καλής Έλπίδος, έστω κι' αν έκανε έναν αιώνα για να το καταφέρει. Η κατάρτι που του στείλε ο Θεός για την ασέβειά του θα διαλυθή μόνον αν ο πλοίαρχος βρή μία γυναίκα πρόθυμη να θυσιάση τα πάντα προς χάρι του. Η όπερα ασχολείται κυρίως με την διάλυσι της κατάρτας από μία Νορδηγική παρθένα, τη Σέντα.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ «ΜΑΡΙ ΣΕΛΕΣΤ»

“Άλλη περίφημη περίπτωση —πραγματική αυτή— είναι του δικάταρτου καραβιού «Μαρί Σελέστ».

Στις 3 το απόγευμα της 5 Δεκεμβρίου 1872, το «DEI GRATIA» ένα μικρό μπρίκι κατευθυνόμενο από τη Νέα Υόρκη στο Γιβραλτάρ, με κυβερνήτη κάποιον Μορχάους, διέκρινε μέσ’ στην ήσυχη θάλασσα άλλα δυο καράβια. Το ένα απ’ αυτά ήταν ένα γερμανικό ατμόπλοιο, που κατευθυνόταν προς τις Δυτικές Ίνδιες, το άλλο ένα μπριγκαντίνι, που βρισκότανε τρία μίλια μακριά από το «DEI GRATIA». ‘Η θέσι του τελευταίου αυτού καραβιού ήταν 38 μοίρες και 20’ βόρειο πλάτος και 17 μοίρες και 15’ δυτικό μήκος, δηλ. απέιχε 380 μίλια από τις ακτές της Πορτογαλίας. Δίνοντας τα κατάλληλα σήματα στο γερμανικό ατμόπλοιο, που αργότερα έπιβεβαίωσε την παρουσία του μικρού ιστιοφόρου, το «DEI GRATIA» συνέχισε το δρόμο του και ύστερα από κάμποσες ώρες περνούσε το δικάταρτο καίκι. Αυτό έπλεε κανονικά και ο πλοίαρχος Μορχάους ανεγνώρισε σ’ αυτό το «Μαρί Σελέστ» που είχε φορτώσει στη Νέα Υόρκη την ίδια μέρα με το «DEI GRATIA».

άλλα είχε ξεκινήσει μερικές μέρες νωρίτερα. Οι δυο πλοίαρχοι είχαν μάλιστα δειπνήσει μαζί στη Νέα Υόρκη την παραμονή του απόπλου της «Μαρί Σελέστ». ‘Ο Μορχάους άρχισε να δίνει τα συνηθισμένα σήματα. “Όλα μπορούσε να τα περιμένει εκτός από την απόλυτη σιωπή του φίλου του. Το «Μαρί Σελέστ» εξακολουθούσε ν’ αψακωνή τη θάλασσα σαν να μην υπήρχε το «DEI GRATIA». “Όταν τα δυο πλοία δρέθηκαν σε μικρή απόσταση ο Μορχάους αντιλήφθηκε ένα πράγμα παράξενο: το «Μαρί Σελέστ» δεν έπλεε σύμφωνα με τους κανονισμούς. ‘Η πορεία του δεν ήταν ευθεία και όταν ένας δυνατός άνεμος έβερνε τα πανιά του, ταράσσονταν λες και είχαν μισοξεκολλήσει. “Υστερα από αυτά, ο Μορχάους πρόσταξε το λωστρόμο “Ολίβερ Ντήβυ να ρίξει μια βάρκα και μαζί με δυο άλλους άντρες να πλησιάσει το μπριγκαντίνι. “Όπως κατέθεσε αργότερα ο Ντήβυ, σε μια δίκη που έγινε στην ‘Αγγλία, το σκάφος ήταν δολέτελα αθικτο και δεν υπήρχε καμμία ένδειξις αταξίας. Τα κρεβάτια των ανδρών ήταν όλα καλοστρωμένα. “Ένα μικρό αρμόνιο είχε μείνει ανοιχτό, λες και έπαιζε ως τη στιγμή που το πλήρωμα έγκατέλειψε το πλοίο. Πάνω σ’ ένα τραπέζι βρέθηκε ένα γράμμα, γραμμένο απ’ το

λωστρόμο για τη γυναίκα του. “Έλεγε δλο-δλο: «‘Αγαπημένη μου Φάνυ...» Κάτι πρέπει να διέκοψε τη συνέχισι. “Άλλα σπουδαία εύρηματα ήταν ένα χρυσό βραχιολάκι —αργότερα μαθεύτηκε δ-τι ο πλοίαρχος Μπρίγκς είχε πάρει στο μοιραίο ταξίδι τη γυναίκα του κι’ ένα μικρό παιδί του— και το αποτύπωμα παιδικού κεφαλιού στο προσκέφαλο μιάς κουκέτας. Το ήμερολόγιο καταστρώματος ανέφερε ως τελευταία ημερομηνία την 24 Νοεμβρίου. ‘Από το γεγονός ότι τα κρεβάτια ήταν όλα αθικτα, έβγαινε το συμπέρασμα ότι το πλοίο είχε έκκενωθί άργα το πρωί, ή το απόγευμα. “Άλλά γιατί να εγκαταλειφθή τη στιγμή που βρισκόταν σε τόσο καλές συνθήκες πλεύσεως; “Ένα πράγμα ήταν όλοφάν-νο: ή διασύνη του πληρώματος να εγκαταλείψη το πλοίο. “Ήταν σάμπως οι άνδρες του «Μαρί Σελέστ», καθώς ήταν άπασχολημένοι με την υπηρεσία τους, να αρπάχτηκαν ξαφνικά από κάποια ανεξήγητη δύναμι.

Δέν είναι εύκολο να φτάσει κανείς σε συμπεράσματα. “Άλλωστε οι στεριανοί ούτε μπορούν, ούτε έχουν το δικαίωμα ν’ άμφισβητήσουν τα λεγόμενα ενός θέρου ναυτικού που έφαγε τη ζωή του στο κατράμι και στη «ρόδα».

ΝΤΕΣΣΕΣ

‘Ο “Έλλην πρίγκιψ της διεθνούς μόδας

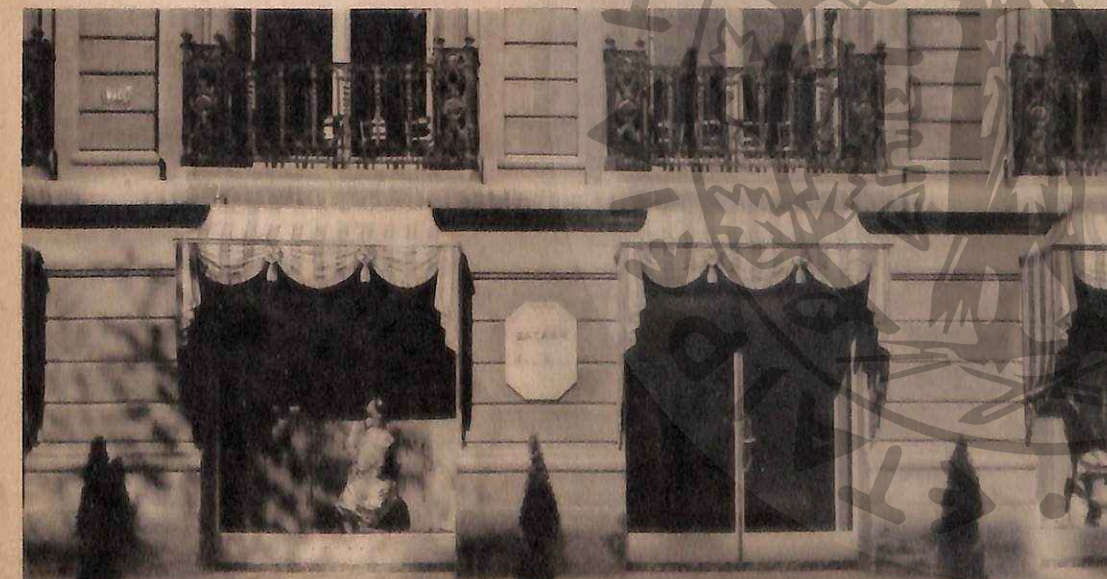
Οι γυναίκες της γής έχουν σήμερα προσηλωμένα τα βλέμματά τους πάνω σε δυο άνδρες. Οι άνδρες αυτοί δέν είναι ούτε πολιτικοί ηγέτες, ούτε πολεμικοί ήρωες, ούτε γόητες της όθνης. Είναι δυο άνθρωποι που περνούν τις μέρες τους και τις νύχτες τους κάνοντας σχέδια γυναικείων φορεμάτων!

“Όμως, τα σχέδια αυτά, που καθένα τους είναι και μιá συνταγή κομψότητας κι’ ένα υπόδειγμα όμορφιάς κι’ ένα τέλειο έργο τέχνης, με πόση λαχτάρα και πόσην άγωνία δέν τα περιμένει το άσθενές φύλον σ’ όλα τα μήκη και όλα τα πλάτη της ‘Υφηλίου!..

Οι δυο «Μάγοι της Μόδας» έχουν το Γενικό Στρατηγείο τους —που άλλου,— στο Παρίσι. ‘Από κεί εκπέμπουν κάθε τόσο τις διαταγές τους που τηρούνται με βοησκευτική ευλάβεια

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΝΤΕΣΣΕ, ΜΕ ΙΔΙΟΧΕΙΡΗ ΑΦΙΕΡΩΣΙ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΜΑΣ

που αποτελούν νόμο ακολουθούμενο με σχολαστικότητα ως την παραμικρότερη λεπτομέρεια, που είναι το αδιαφιλονίκητο «ταμπού» για κάθε γυναίκα, είτε είναι Βασίλισσα, είτε μοδιστρώλα, είτε άσση, είτε σοβαρή ηλικιωμένη κυρία, είτε μικρή μαθητρώλα.

Αυτοί οι δικτάτορες, κύριοι των τυχών του μισού πληθυσμού της γής, ονομάζονται Κριστιάν Ντιόρ και Ζαν Ντεσσές.

Μια μικρή είδησι που δημοσιεύτηκε σ’ όλες τις εφημερίδες του κόσμου δείχνει καθαρά πόσο χρυσάφι αξίζει κάθε καινούργια «κρεασιδόν» των δυο δικτατόρων: ο Κριστιάν Ντιόρ ήγειρεν άγωγήν έναν

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΠΑΡΙΣΙΝΟ «ΜΠΑ ΖΑΡ» ΤΟΥ, ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΜΑΤΙΝΙΟΝ

τίον του τῆς Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου Φαρουκ ζητῶν ἀποζημίωσιν 8.840.000 φράγκων γιὰ ἑν-δεκα μοντέλα τὰ ὁποῖα ἐσχέδιασε χάριν τῆς τῆς Βασιλίσσης Ναρριμάν. Ὁ Φαρουκ, εἰς ἀπάν-τησιν, τοῦ διεμήνυσε ἐνὰ πᾶν νὰ τὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Νασέρ...

Ὅχτῳ ἑκατομμύρια ὀχτακόσιες σαράντα χι-λιάδες φράγκα ζητάει ὁ Ντιόρ γιὰ 11 μοντέλα του! Καὶ ἀνάλογα εἶναι τὰ ποσὰ πού ζητᾶ γιὰ τὶς «κρεασιὸν» του καὶ ὁ ἄλλος «μάγος»: Ὁ Ζὰν Ντεσσές. Δικαιολογημένα εἶναι, ἐπομένως, καὶ τὰ «μέτρα ἀσφαλείας» πού λαμβάνονται γιὰ νὰ προφυλαχθοῦν τὰ νέα σχέδια, μέτρα πού θυμίζου-ν πόλιν «εἰς κατάστασιν πολιορκίας!» Μιὰ αἴ-θουσα τοῦ ἀτελιῆ ἀπομονώνεται τελείως καὶ μπαί-νει ὑπὸ ἀπαγόρευσιν. Ὁ ἀστυνομικὸς πού στέ-κεται στὴν πόρτα ἔχει αὐστηρότατες ἐντολὰς νὰ

ἀπαγορεύσῃ τὴν εἴσοδο ἀκόμη καὶ στὸν... Πάπα. Μέσα ἐκεῖ δύο-τρὶς ἐμπιστὲς μοδίστρες ἐργά-ζονται μέρα νύχτα γιὰ νὰ δώσουν μορφή στίς ἰ-δέες τῶν προϊσταμένων τους πού στέκονται ἀ-διάκοπα πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους καὶ παρακο-λουθοῦν ἀγρυπνὰ κάθε τους δελονιά. Ἐξῶ ἀπὸ τὸ κτίριο, ἰδιωτικοὶ ἀστυνομικοί, πού παριστά-νουν τοὺς ἀδιάφορους διαβάτες, ἐξετάζουν ἀπὸ τὴν κορυφή ὡς τὰ νύχια τὰ πρόσωπα πού μπαί-νογαίνουν στὸ ἀτελιέ. Μήπως ἡ γοητευτικὴ αὐ-τὴ πελάτισσα πού ἀργοπορεῖ κάπως στὴν πρό-δα τῆς εἶναι πράκτωρ κανενὸς ἀνταγωνιστοῦ, «μίσθαρνον ὄργανον» ἐνὸς ἄλλου Οἴκου Μόδας πού ἦρθε γιὰ νὰ κλέψῃ τὰ μοντέλα, ἢ ἔστω ἕνα μόνο μοντέλο, καὶ νὰ κἀνῃ... τὴν τύχη της;

Ὅλος ὁ γυναικόκοσμος παρακολουθεῖ μὲ ἀ-γωνία κάθε κίνησιν καὶ κάθε δελονιά τῶν δύο

Ο ΕΛΛΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΜΟΔΑΣ, ΕΜΠΝΕΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΛΑ, ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΤΙΣ ΚΟΥΚΛΕΣ, ΤΟΥΣ ΤΑΦΤΑΔΕΣ, ΤΙΣ ΜΟΥΣΕΛΙΝΕΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ ΔΕΝ ΠΑΡΕΛΕΙΨΕ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗ ΟΤΑΝ ΠΕΡΑΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ...

...ΚΑΙ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΥΜΜΟΡΦΩΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗ ΣΟΦΗ ΚΑΙ ΠΟΛΥΠΕΙΡΗ ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ

«Μάγαν». Τί νὰ ἐτοιμάζουσαν ἀραγε ἐφέτος; Κοντή ἢ μακρὰ φοῦστα; Στενὸ ἢ φαρδύ φόρεμα; Γραμ-μὴ Η; ἢ Α; ἢ Β; ἢ Γ; Ἰδοὺ τὸ μέγα πρόβλημα. Καὶ τέλος, ἡ «μεγάλῃ ἡμέρᾳ» φτάνει. Στὶς ἀ-πέραντες, ἀστραφτερές αἰθούσες τῶν ἀτελιῆ συγ-κεντρώνεται τὸ ἄθος τῆς γυναικείας ὀμορφιάς καὶ κομψότητος. Καὶ ἐκεῖ, μπροστὰ στὰ γοητευ-τικὰ καὶ γοητευμένα μάτια τοῦ ὠραιόκοσμου, πού παρακολουθοῦν μὲ ἀπληστία, ἀρχίζει ἡ «χρυ-σὴ παρέλασις» τῶν μαντενῶν, πού καθένα τους ἐμ-φανίζει κι' ἕνα φόρεμα-θαῦμα. Τὸ μυστικὸ, πού τόσο ζηλότυπα φυλάχτηκε, πού τόσα «δρακόντεια μέτρα» πάρθηκαν γιὰ κατήρι του, εἶναι ἀπὸ τὴ στιγμή αὕτῃ στὴ διάθεσιν τῆς κάθε Εὐρωπαίας, ἢ Ἀμερικάνας, ἢ Ἀσιάτισσας μοδιστροῦλας πού μπορεῖ νὰ τὸ προτείνῃ μὲ ὑπερηφάνεια στὶς πε-λάτισσές της.

Ἡ «χρυσὴ παρέλασις» τελειώνει καὶ τὸ ἐκλε-κτὸ κοινόν, ἑκθαμβὸ ἀπ' ὅτι εἶδε, ξεσπᾷ σὲ ἀ-τέλειωτα χειροκροτήματα. Χειροκροτεῖ τὸν Ντι-ὸρ, χειροκροτεῖ τὸν Ντεσσέ, τοὺς λατρευτοὺς δι-κτάτορες, τοὺς «Μάγους τῆς Μόδας». Ἕνα μέ-ρος ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα αὐτὰ ἀπευθύνεται καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Γιατί ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς

«μάγους», ὁ Ζὰν Ντεσσές, εἶναι ἀπλούστατα ὁ Ἕλλην Γιάννης Δεσσές, πού τὸ δαιμόνιο τῆς φυ-λῆς του τὸν ὠδήγησε νὰ κρατᾶ στὰ χέρια του τὰ σκήπτρα τῆς γυναικείας ὀμορφιάς!

ΕΝΑΣ «ΜΑΓΟΣ» 8 ΕΤΩΝ!

Εἶναι στ' ἀλήθεια μυθιστορηματικὴ ἡ ζωὴ τοῦ λεπτοφτιαγμένου αὐτοῦ καλλιτέχνη, τοῦ Γιάννη Δεσσέ ἢ Ζὰν Ντεσσέ, πού ἄρχισε τὴ ζωὴ του ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ συνοικία τῆς Ἀλεξανδρείας γιὰ νὰ καταλήξῃ νὰ ἐγκατασταθῇ μέσα στὴν καρδιά τοῦ Παρισιοῦ καὶ μέσα στὴν καρδιά ὅλων τῶν γυναικῶν τῆς γῆς.

Βρισκόμαστε στὸ 1915. Ὁ μικρὸς Γιαννάκης Δεσσέ εἶναι μόλις 8 ἐτῶν. Πηγαίνει στὸ δημοτικὸ σχολεῖο καὶ εἶναι πολὺ καλὸς μαθητὴς, παρά τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλα του τὰ τετράδια εἶναι γεμάτα ἀ-πὸ σχέδια, πού ἐλάχιστῃ σχέσιν ἔχουν μὲ τὰ μα-θήματά του...

Ἡ μητέρα του, πού ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς ὠραιό-τερες καὶ κομψότερες γυναῖκες τῆς ἐποχῆς της, οὐδέποτε ἔρραβε τὰ φορέματά της σὲ ραπτικὸς Οἶκος. Τὰ ἔδινε πάντα σὲ μιὰ ἀσημὴ μοδίστρα, τὴ Μαρία, πού καθὼς φαίνεται ἦταν πολὺ καλὴ

τερη ἀπ' ὅλες τὶς «φίρμες» τῆς ἐποχῆς. Ἡ Μα-ρία ἦταν συγχρόνως καὶ ἡ οἰκονόμος τῆς οἰκογε-νείας Δεσσέ. Ὡρες ὁλόκληρες ὁ Γιαννάκης κα-θόταν στὰ πόδια της καὶ παρακολουθοῦσε μὲ θρησκευτικὴ προσοχὴ κάθε τῆς δελονιά. «Μέχρι σήμερα —λέει ὁ Ντεσσές— δὲν κατάρθωσα νὰ δρῶ σὲ κανένα ἀτελιέ μιὰ προϊσταμένη πού νὰ μπορῇ νὰ συγκρίθῃ μὲ τὴ Μαρία».

Μιὰ μέρα, ἕνα φόρεμα, πού ἡ Μαρία προβά-ριζε στὴν κυρία Δεσσέ, παρουσίασε πολλὰ δυσ-κολίες. Ἡ Μαρία —περίεργη!— δὲν κατάρθωνε νὰ πετύχῃ αὐτὸ πού ἤθελε ἡ κυρία της. Ὁ Γιαν-νάκης, καθισμένος ὅπως πάντα σὲ μιὰ ψηλὴ κα-ρέκλα, μὲ τὸ ἕνα μὲν ἄκρο ἀκουμπισμένο στὴ ράχη της καὶ τὸ σαγόνι του στηριγμένο στὸ χεράκι του, μὲ ὄφρα σκεπτικὸ καὶ δνειροπόλο, παρακο-λουθοῦσε τὶς ἀλλεπάλληλες πρὸδες μὲ μεγάλῃ προσοχῇ. Τὸ βλέμμα του ἔλεγες πὼς δὲν σταμα-τοῦσε στὶς πτυχῆς τοῦ φορέματος πού ἔβλεπε μπροστὰ του, ἀλλὰ προχωροῦσε πολὺ μακρύ-τερα, δημιουργώντας μὲ τὴ φαντασία του τὶς ἰδανικὲς πτυχῆς καὶ τὸ ἰδανικὸ σύνολο.

—Μαμά!...

Τὸ παιδί εἶχε ἀνασηκώσει τὸ κεφαλάκι του καὶ τὰ μάτια του ἔλαμπαν.

—Τί θέλεις, χρυσό μου;

—Μαμά, ἐγὼ θὰ σοῦ δείξω πὼς θὰ γίνῃ τὸ φόρεμα!

Ἡ κυρία Δεσσέ γέλασε τρυφερά.

—Κάθισε ἤσυχος, Γιαννάκη, καὶ ἀφήσε μας νὰ τελειώσουμε.

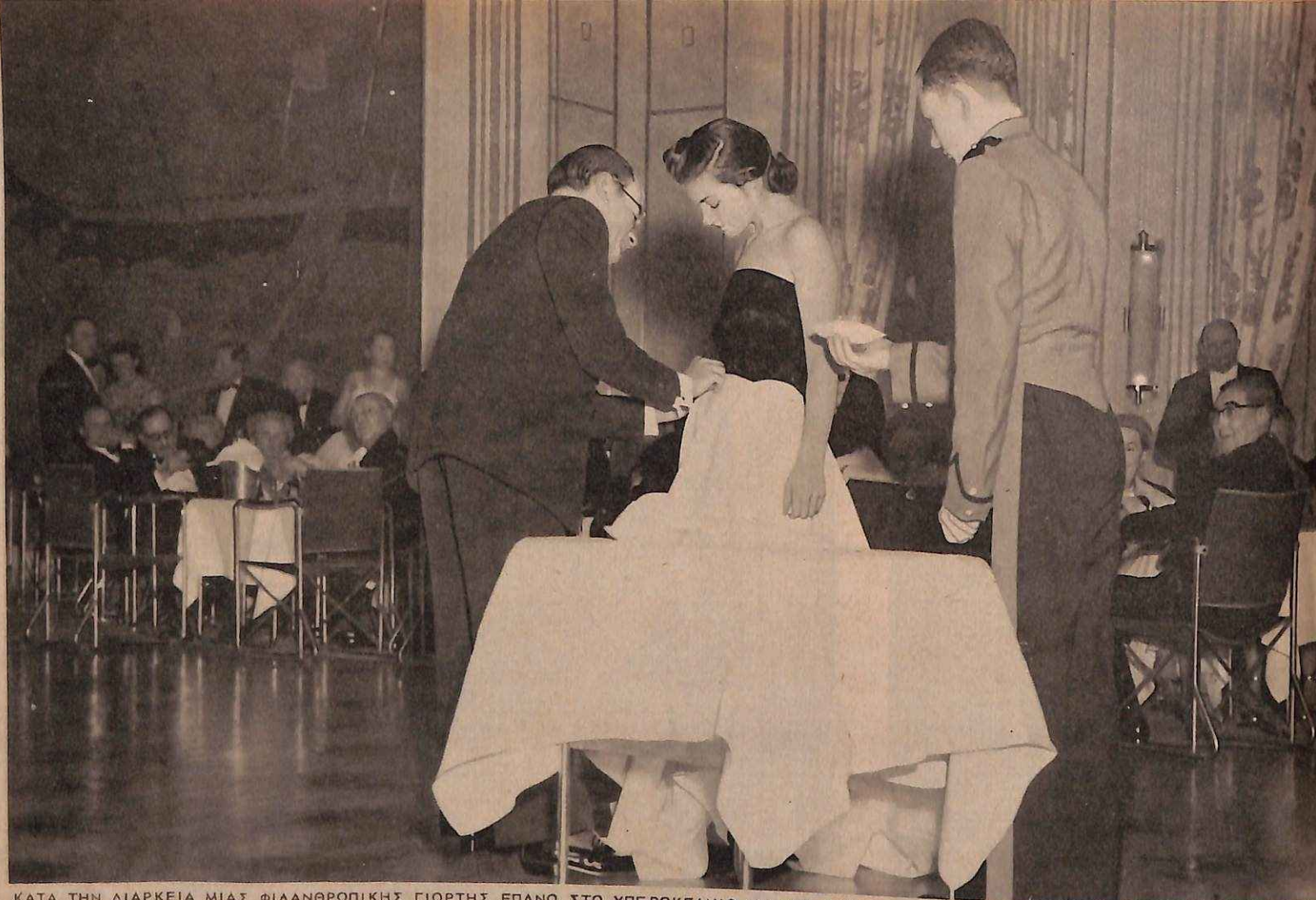
—Μαμά, ἐπέμεινε ὁ μικρὸς, ἔτσι πού τὸ φτιάχνετε δὲν θὰ τελειώσετε ποτέ. Αὕτῃ ἡ πιέτα δὲν εἶναι στὴ θέσιν της καὶ τὰ χαλαί ὅλα. Ἐποε-πε νὰ εἶναι πιὸ ψηλά. Ἐπειτα, ἡ ραφή...

Καὶ ὁ Γιαννάκης, χωρὶς νὰ περιμένῃ τὴν ἐγ-κρισὴ τῆς μητέρας του, ἔσυρε τὴν καρέκλα του κοντὰ της καὶ ἀνέθηκε ἀπάνω ὀρθὸς γιὰ νὰ μπο-ρέσῃ νὰ φτάσῃ στὴ μέση της.

—Νά, ἔτσι!

Τὰ μικροσκοπικὰ δαχτυλάκια τοῦ παιδιοῦ ἄρ-χισαν νὰ παίξουν μὲ τὶς καρφίτσες καὶ τὶς κλω-στὲς μὲ τέτοια δεξιότητι, πού ἡ Μαρία μὲ ἀ-νοιχτὸ τὸ στόμα παραμέρισε γιὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ... ἐργασθῇ. Ἡ κυρία Δεσσέ, κατὰπληκτῇ κι'

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΜΙΑΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟ «ΙΑ ΝΤΕ ΦΡΑΝΣ», ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, Ο ΝΤΕΣΣΕΣ ΕΔΙΚΑΙΩΣΕ ΤΗ ΦΗΜΗ ΤΟΥ ΩΣ «ΜΑΓΟΥ»: ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΑ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΑ ΚΙ' ΕΝΑ ΜΑΥΡΟ ΤΑΦΤΑ ΕΚΑΝΕ ΕΝΑ ΦΟΡΕΜΑ

ΝΤΕΣΣΕΣ

Η ΑΛΛΟΤΕ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΝΩΝ «ΜΟΥΖΙΚ ΧΟΛ» ΜΙΣΤΕΓΚΕΤ ΚΑΙ Ο ΝΤΕΣΣΕΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΖ

← ΜΙΑ ΠΑΙΔΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΝΤΕΣΣΕ, ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΞΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ, ΚΥΡΙΑ Φ. ΜΥΤΑΡΑΚΗ

4

ΝΕΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΝΤΕΣΣΕ
ΠΟΥ ΜΑΣ ΞΕΣΤΙΛΕ ΑΠΟ ΤΟ
ΠΑΡΙΣΙ ΕΙΔΙΚΩΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Έπάνω δεξιά: Τουαλέττα χορού από σα-
τέν «βουάρ» σε γραμμή πολύ καινούρια, γαρ-
νιρισμένο με μπορντούρα από γούνα διζόν.

Έπάνω αριστερά: Θαυμάσιο βραδινό φό-
ρεμα από μαύρο τουίλι, κεντημένο με
«στράς» και μικρές χάνδρες σε χρώμα «τουρ-
κούαζ». Οι μπάντες από μαύρο βελούδο, υπο-
γραμμίζουν κομψά τους ώμους και την μέση.

Στην μέση: Φόρεμα κοκτέιλ γκρι-νουάρ
από βελούδο, στην στενή γραμμή που φαίνε-
ται ότι δά επικράτηση έφέτος.

Αριστερά: Απογευματινό φόρεμα «άμπιγιέ»
από νταντέλλα σε χρώμα ταρταρούχας, γαρ-
νιρισμένο με φαρδιά κορδέλλα του ίδιου
χρώματος.

• ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

★ ΕΛΣΥ ΑΛΜΠΙΝ
★ ΡΑΣΣΕΛ ΕΝΟΤΣ
★ ΜΑΡΙΑΝ ΣΠΕΝΣΕΡ

ΤΡΟΜΕΡΟΙ ΓΟΝΕΙΣ

Σκηνοθεσία ΤΣΑΡΛΣ ΦΡΑΝΚ

(INTIMATE RELATIONS)

από το περίφημο έργο του ΖΑΝ ΚΟΚΤΩ

LES PARENTS TERRIBLES

Ο ΣΚΗΝΟΘΗΤΗΣ ΡΕΝΕ ΚΛΑΪΡ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ ΤΟΥ, ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ, ΠΩΣ ΘΑ ΠΑΙΞΗ ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΑ «ΜΕΓΑΛΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ»

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Ο Ρενέ Κλαίρ είναι ένας ξερακιανός άνθρωπος με εκπληκτικά λογική σκέψη. Ψυχρός αλλά νευρικός στις κινήσεις του, ολοκάθαρος, σαν το γάργαρο νερό, στην κουβέντα του. Οι απαντήσεις του στις ερωτήσεις που του κάνουν οι δημοσιογράφοι, τις ελάχιστες φορές που δέχεται να δώσει συνεντεύξεις στον Τύπο, έχουν την απλότητα και την αντικειμενική ακρίβεια μιάς ιδεώδους εγκυκλοπαιδείας, ενώ οι ταινίες του διακρίνονται για την μελαγχολική και συγχρόνως χαριτωμένη διαύγεια που είχε ο Μολιέρος και που φαντάζονται ότι έχουν όλοι οι Γάλλοι.

Οι ταινίες του Ρενέ Κλαίρ καλύπτουν ολόκληρη σχεδόν την ιστορία του κινηματογράφου. Ήταν από τους καλύτερους σκηνοθέτες του βαθού πέρασε με άριστα τις εξετάσεις του στον δημόσιο και τώρα, στα «Μεγάλα Γυμνάσια», αποδεικνύει πως το χρώμα δεν έχει μυστικά γι' αυτόν.

Έχει εργασθεί σε πολλές χώρες μέχρι σήμερα. Έχει ασχοληθεί με πολλά θέματα, όλα σχεδόν δικά του, και ούτε το Χόλλυγουντ, ούτε η Τσι-

νεσιτά της Ρώμης κατάφεραν να τον πτοήσουν. Παντού εκράτησε το δικό του ύφος, το δικό του πικραμένο χιούμορ, την δική του ξεκάθαρη γραμμή με τις χίλιες-δύο γοητευτικές λεπτομέρειες, που αποτελούν ή κάθε μία χωριστά και από ένα αποκαλυπτικό δείγμα αμείλικτης παρατηρητικότητας.

Τα «Μεγάλα Γυμνάσια», ύστερα από δύο χρόνια σιωπής, φαίνεται ότι είναι ένα λαμπρό έργο, και η λέξις «τέλειος» έρχεται και ξανάρχεται σε όλες τις ζώνες κριτικής που έχουν αρχίσει να φθάνουν στην Ελλάδα.

Το θέμα του είναι απλό και κλασικό. Είναι η αιώνια ιστορία του Δον Ζουάν, πλουτισμένη από την περιγραφή της ζωής μιάς μικρής επαρχιακής πόλεως μεταξύ 1911-13. Όπως στο «Σιωπή είναι χρυσός» ο Ρενέ Κλαίρ, άλλη μία φορά, απολαμβάνει την περιγραφή της «BELLE EPOQUE» με τα γυναικεία φορέματα με μέση σφίκας και τους κομψούς αλλά άστατους νεαρούς αξιωματικούς

που κάνουν καρδιές, στρίβοντας ένα λεπτότατο μουστάκι.

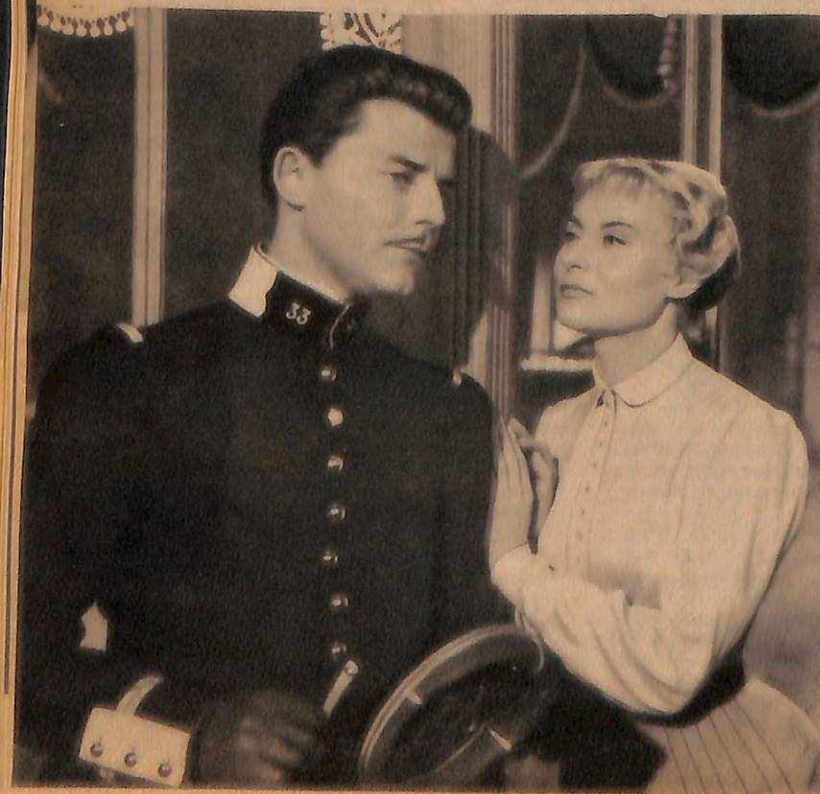
Αλλά ως δούμε την υπόθεση της ταινίας, σε σύντομη περίληψη: Ο Αρμάνδος, λοχαγός των Δραγόνων, στοιχηματίζει να κατακτήσει σε διάστημα λίγων εβδομάδων την γυναίκα που η τύχη θα του υποδείξει. Αυτή είναι η Μαρία-Λουίζα, μία νεαρή Παριζιάνα που έχει πάρει διαζύγιο και ελπίζει να παντρευτεί έναν από τους προύχοντες της πόλιντας. Η Μαρία-Λουίζα προσπαθεί να αποθαρρύνει τον λοχαγό χωρίς να μείνει όμως αδιάφορη στην γοητεία του. Εκείνος πάλι, που τόσες φορές έχει πει ψέματα σε γυναίκες, ερωτεύεται αληθινά την Μαρία-Λουίζα. Και ένα μεγάλο αίσθημα γεννιέται μέσα στα κοινοβιακά της επαρχιακής κοινωνίας. Την παρομνή της αναχωρήσεως των Δραγόνων για τα μεγάλα γυμνάσια, η Μαρία-Λουίζα μαθαίνει το προηγούμενο του στοιχήματος. Και το ζήτημα είναι: Ο Δόν Ζουάν θα κρατήσει ή θα χάσει την μόνη γυναίκα που αγάπησε ποτέ του;

Η ΒΕΛΟΥΔΙΝΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΤΕΡΕΖΑΣ (ΜΑΓΚΑΛΙ ΝΟΕΛ) ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΙΝΤΕΡΜΕΤΖΟ ΣΤΗΝ ΑΝΗΣΥΧΗ ΕΞΕΛΙΞΙ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

ΜΕΓΑΛΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Η ΜΑΡΙ-ΛΟΥΙΖ (ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ) ΦΟΒΑΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ ΑΚΟΜΑ ΟΤΑΝ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΝ ΑΡΜΑΝ (ΖΕΡΑΡ ΦΙΛΙΠ)

Δεν θάπρεπε να παύμε από τώρα το τέλος της ταινίας. Άλλά, για όσους θαυμάζουν τον Ρενέ Κλαίρ και ενδιαφέρονται για τον κινηματογράφο πιά άμεσα, παραθέτουμε ένα απόσπασμα του σεναρίου της ταινίας του, που δημοσιεύεται για πρώτη φορά:

ΣΚΗΝΗ 117 — Πλατεία του περιπτέρου της Μουσικής — Νύχτα.

Είναι φεγγάρι και ακούγεται από μακριά η μουσική του χορού που τελιώνει. Η Μαρία-Λουίζα, μόνη, διασχίζει την πλατεία. Στο δάθος, ο Άρμάνδος φθάνει τρέχοντας.

ΑΡΜΑΝΔΟΣ : Κυρία! Κυρία!
Η Μαρία-Λουίζα σταματά και ο Άρμάνδος την προφθαίνει.

ΣΚΗΝΗ 118 — Μαρία-Λουίζα και Άρμάνδος.

ΑΡΜΑΝΔΟΣ : Μιά λέξι μόνο...
Η τελευταία σας φράσι μ' έβαλε σέ σκέψι... Γιατί έπρεπε να σας δούν να φεύγετε μόνη;

ΜΑΡΙΑ-ΛΟΥΙΖΑ : Νόμιζα πως είχατε καταλάβει... (υπομονετικά και με χαμόγελο). Είμαι ξένη εδώ, είμαι Παριζιάνα και, κάτι ακόμη σοβαρότερο, είμαι χωρισμένη...

ΑΡΜΑΝΔΟΣ : (υποκρινόμενος ότι επί τέλους, κατάλαβε) 'Α! Τώρα καταλαβαίνω. Πρέπει να προσέχετε τι λένε για σας, να μη χάσετε την καλή σας φήμη...

ΜΑΡΙΑ-ΛΟΥΙΖΑ : Και γι' αυτό δεν μπορώ να γυρίσω τη νύχτα στους δρόμους...

ΑΡΜΑΝΔΟΣ : (δπως και πρίν)...
Με ένα λοχαγό των Δραγόνων... Βέβαια... Έπρεπε να το φανταστώ. Με συγχωρείτε. Έχετε απόλυτο δικιο. Καληνύχτα σας.

Χαιρετά και φεύγει. Η Μαρία-Λουίζα απομακρύνεται κι' αυτή από την αντίθετη κατεύθυνσι. Ο Άρμάνδος σταματά και κυττάζει προς το μέρος της.

ΣΚΗΝΗ 119 — Κατάστημα Μαρίας-Λουίζας — Νύχτα.

Μέσα από τα κρύσταλλα ενός μαγαζιού με αδύνατο φωτισμό, βλέπουμε την Μαρία-Λουίζα να πλησιάζει την πόρτα και να την ανοίγει. Μπαίνει και, καθώς πάει να ξανακλείσει την πόρτα του μαγαζιού, βλέπει τον Άρμάνδο που φθάνει τρέχοντας.

ΑΡΜΑΝΔΟΣ : Περιμένετε! 'Υπάρχει κάτι ακόμη που πρέπει να μάθω. Λοιπόν είσατε Παριζιάνα. Είσατε χωρισμένη... Και μπαίνετε σέ μοδιστράδικο!

ΜΑΡΙΑ-ΛΟΥΙΖΑ : Είμαι μοδίστρα.

ΑΡΜΑΝΔΟΣ : Είσατε μοδίστρα! (γρήγορα). Παριζιάνα, χωρισμένη, μοδίστρα... και λέγεστε Μαρία-Λουίζα! Μόνο αυτά ξέρω για σας.

ΜΑΡΙΑ-ΛΟΥΙΖΑ : Δεν χρειάζεται να ξέρετε περισσότερα.

ΑΡΜΑΝΔΟΣ : Δεν χρειάζεται να ξέρω περισσότερα! Έτσι λέτε;

ΜΑΡΙΑ-ΛΟΥΙΖΑ : Πευθαίω από ύστα...

ΑΡΜΑΝΔΟΣ : Έτσι λένε οι γυναίκες όταν θέλουν να ξεφορτωθούν κάποιον.

ΜΑΡΙΑ-ΛΟΥΙΖΑ : Δεν τό είπα εγώ!

ΑΡΜΑΝΔΟΣ : (τόν πνίγει ή αγανάκτησις) 'Α έτσι!

ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΕ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΠΟΛΕΩΣ, Ο ΑΡΜΑΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕ ΟΤΙ Η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙ-ΛΟΥΙΖ ΉΤΑΝ ΠΡΟΣΠΟΙΗΤΗ. ΑΡΙΣΤΕΡΑ Η ΛΟΥΙΖ (ΜΠΡΙΖΙΤ ΛΑΡΕΣ ΠΙΝΕΛΙΣΣ, ΚΑΤΩΡΘΩΣΕ ΝΑ ΖΩΤΑΝΕΨΗ ΤΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΔΩΣΗ ΤΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ 1914

Κάνει πως φεύγει. Έκείνη κλείνει την πόρτα δισαστικά.

ΜΑΡΙΑ-ΛΟΥΙΖΑ : Καληνύχτα!

Πάει προς το έσωτερικό του μαγαζιού. Ο Άρμάνδος την παρακολουθεί με τα μάτια, σκεπτικός κι' ύστερα απομακρύνεται κι' αυτός.

Τα «Μεγάλα Γυμνάσια», ο Ρενέ Κλαίρ άρχισε να τα «γυρίζη» τέλη 'Απριλίου, στά στούντιο της Μπουλόν, στό Παρίσι. Έτοιμη πιά ή ταινία παίχθηκε για πρώτη φορά στήν

Έβδομάδα του Γαλλικού Κινηματογράφου που έγινε στή Μόσχα γιατί τεχνικοί λόγοι είχαν έμποδίσει την προβολή της στό φεστιβάλ της Βενετίας του φθινοπώρου που πέρασε. Πρόκειται για μία Γαλλο-Ιταλική παραγωγή Φιλμσονορ και Ριτσόλι με σενάριο, διαλόγους και σκηνοθεσία του Ρενέ Κλαίρ, ο οποίος ανέθεσε, όπως συνήθίζει, στόν παλιό του συνεργάτη Μισέλ Μπουαρόν, μόνον την έτοιμασία μερικών σκηνών χωρίς μεγάλη σημασία, τις οποίες θά έλέγξη ο Κλαίρ και θά γυρίση τελικά ο βοηθός του. Διευ-

θυντής της φωτογραφίας, που έχει γίνει με τό σύστημα 'Νοτμαν Καλάρ, είναι ο Ρενέ Λεφέβρ. Όσο για τούς πρωταγωνιστές, αυτοί είναι οι πιά δημοφιλείς σήμερα του γαλλικού κινηματογράφου: Η Μισέλ Μοργκάν (Μαρία-Λουίζα) ο Ζεράρ Φιλίπ ('Αρμάνδος) και ή Μπριζίτ Μπαρντό. Δηλαδή, τά μεγάλα ταλέντα και ή νεαρότερη «πίν-άπ».

Έκτος από τούς τρεις αυτούς «στάρ», ένα λαμπρό επίτελειό από ήθοποιούς του γαλλικού θεάτρου και κινηματογράφου ερμηνεύει τούς υπόλοιπους ρόλους: Ο Ζάν Ντεζαγιύ,

ο Πιέρ Ντιζ και ή Λίζα Ντελαμάρ της «Γαλλικής Κωμωδίας», ή χαριτωμένη Μαγκαλι Νοέλ, ή Σιμόν Βαλέρ του θιάσου Μαντλέν Ρενώ-Ζάν Λουί Μπαρρώ, ο 'Υβ Ρομπέρ, ο Ζακ Φρανσουά, ή Κατρίν Άνταγι (κόρη του διασήμου θεατρικού συγγραφέα), ο συμπαθέστατος Ραυμόν Κορντύ, ακόμα και ο θιασάρχης (του θιάσου Γκρενιέ-Ύσσενό) 'Ολιβιέ 'Υσσενό. Τέλος, στό μικρό ρόλο ενός όπλοδιδασκάλου, θά ξαναδούμε τόν θαυμάσιο Ντανιέλ Σορανό, που κατέπληξε τούς θεατρόφίλους τών Άλθων (άλλά και όλων τών πόλεων

όπου έπαιξε τό γαλλικό «Έθνικό Λαϊκό θέατρο») με τόν απαράμιλλο τρόπο που ερμήνευσε τόν Σγαυρόλλο στόν «Δόν Ζουάν» του Μολιέρου, έπισκιαζόντας κι' αυτόν ακόμα τόν Ζάν Βιλάρ, που υποδύθηκε τόν θρυλικό ήρωα.

Η ταινία θά παιχθή πολύ σύντομα στήν Άθήνα. Για μία φορά, δεν θά έχωμε να περιμένωμε πολύ για ν' απολαύσωμε και έμεις μία από τίς καλύτερες δημιουργίες του Ρενέ Κλαίρ, που θά ξαναφέρη με την άμιμητη χάρι του μία εποχή που ξέρουμε μόνο από παλιές ζωγραφίες

ΤΡΕΙΣ ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ σ' ένα θέμα—και τί θέμα! Αυτές οι γυναίκες, πουτζάμες, διακοσμημένες καλλιτεχνικά με κόκκινες καρδιές και βέλη, ελπίζεται ότι θα κατακτήσουν πολύ σύντομα το γυναικείο φύλο. (Camera Press)

● **ΟΤΑΝ ΑΡΧΙΣΕ** να συνέχεται από μία εγχείρησι ένας 'Αμερικανός, μάλλον φιλόποτος, άρχισε να διερωτάται αν ο γιατρός που τον φρόντιζε ήταν πραγματικά άξιος της εμπιστοσύνης του. Είχε ένα άσηρομένο βλέμμα όνειροπόλου που τρόμαζε τον άσθενη. Τέλος έφθασε και η μέρα που θα του έκοβε τα ράμματα, και ο νεαρός γιατρός άρχισε να βγάλλει την κάθε βελονιά με ένα ύφος συγκεντρώσεως και αγωνίας που έκανε τα πράγματα ακόμη χειρότερα. Έτσι, μάλιστα καθώς ψιθύριζε και κάτι, κάθε φορά που τραβούσε ένα ράμμα. 'Επί τέλους όμως έφθασε στο τελευταίο, σήκωσε θριαμβευτικά το ψαλίδι του στον αέρα και φώναξε ακτινοβολώντας: —Μ' αγαπά!!

● **Η ΜΑΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ** τον παρακολουθεί με ανησυχία: —Μη φας άλλο, χρυσό μου. Φτάνει, γιατί θα σκάσης! Και ο Δημητράκης μπουκωμένος: —Δώσε μου ακόμη μία φέτα κέικ μαμά και κάνε δυο δημάτα πίσω!

● **ΕΝΑΣ ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΟΣ** του Ναυτικού χάνει το όπλο του, αλλά δεν εννοεί να το πληρώσει: —Γιατί; 'Αν οδηγώ, ως υποθέσαμε, ένα τζήπ του Ναυτικού και μου το κλέψουν θα πρέπει να το πληρώσω; —Βεβαίως! Πρέπει να πληρώνης το αντίτιμο κάθε πράγματος που χάνεις, αν αυτό το πράγμα θεωρητά κρατική περιουσία. Και ο νεοσύλλεκτος: —'Ωστε έτσι; Τώρα καταλαβαίνω γιατί ο καπετάνιος βουλιάζει πάντα με το πλοίο του.

● **Η ΕΓΓΟΙΑ** είναι σαν την άμμο στο δοράκκο: Λίγη, κάνει το μαργαριτάρι. Πολλή, σκοτώνει το ζώο.

Το ωαριζιάνικο "Ελπίω - Τήξ".

Η 'Αντουανέτ Μπυλέν, μία όμορφη ξανθή κοπέλλα, άποψε, όπως και κάθε βράδυ, θα γοητευθή τόσο πολύ από το ίδιο της το παίξιμο στο πιάνο, ώστε δεν θα προσέξη πως ένας άνδρας με μαύρη γενειάδα θα της βγάλλει όλα της τα ρούχα και θα την άφησει μόνον με το μικροσκοπικό «σλίπ» που απαιτεί ο περί δημοσίων θεσμάτων νόμος στη Γαλλία.

Η σκηνή αυτή επαναλαμβάνεται κάθε βράδυ σ' ένα μικρό κέντρο, σ' μερικών μέτρων απόστασι από το Πανεπιστήμιο της Σορβόννης. Φαίνεται, άλλωστε, ότι η σκιά του ύψιλου αυτού πνευματικού ιδρύματος ενέπνευσε στον «μάντζερ» του κέντρου την ιδέα να παιζι η 'Αντουανέτ κλασική μουσική την ώρα που εκτελείται αυτό το ιδιαιτέρως γαλλικό νούμερο «στρίπ-τήξ».

● **Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΣΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ:** —'Οχι, κύριε διευθυντά! 'Εμείνα στίπι γιατί μόνον εγώ από όλο το γραφείο ΔΕΝ έχω γρίπη!

● **Ο ΩΝΤΥ ΜΟΡΦΥ**, ο 'Αμερικανός στρατιώτης ο οποίος πήρε τα περισσότερα παράσημα στον τελευταίο παγκόσμιο πόλεμο και κατόπιν έγινε ήθοποιός του κινηματογράφου, πήγε να δει την βιογραφία του που γύρισε τελευταίως μία αμερικανική εταιρία. Βγαίνοντας, είπε κατάπληκτος στους φίλους του: —Μά εγώ δεν ήμουν ήρωας! 'Ημουν τρελλός!

● **ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ:** Σε ένα διδλίο Ιστορίας του δημοτικού σχολείου, ο μαθητής της ΕΣΣΔ διαβάζει: «Ο Ντιμίτρι έλεγε πως ήταν γιουός του Τσάρου. Στην πραγματικότητα ο γιουός του ήταν άγαθος και τίμιος άνθρωπος...»

● **ΔΥΟ ΝΑΥΤΕΣ** έτυχε να μείνουν δύο μέρες στη Σουηδία και αποφάσισαν να πάνε στην εκκλησία. Καθώς δεν ήξεραν σουηδικά, σκέφθηκαν να διαλέξουν έναν άξιопρεπή κύριο που καθόταν μπροστά τους και να κάνουν ό,τι έκανε κι' εκείνος.

Κατά την διάρκεια της λειτουργίας, ο πάστορ έκανε μία μικρή ανακοίνωση και ο άξιопρεπής κύριος σηκώθηκε. Οι δύο ναύτες έσπευσαν να σταθούν κι' αυτοί όρθιοι με σεβασμό, ενώ... όλοι οι πιστοί έσκασαν στα γέλια.

Όταν τελείωσε η λειτουργία, ο πάστορ πλησίασε να τους χαιρετήση και είδαν ότι ήφερε άγγλικά. Φυσικά, άμέσως τον ρώτησαν την αίτια του γέλιου.

—Να σάς εξηγήσω, προθυμοποιήθηκε ο πάστορ. Μόλις είχα άναγγείλει μία δάπτισι και ρώτησα ποιός ήταν ο πατέρας του παιδιού.

● **ΕΝΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ**, ένας 'Ισπανός, ένας Γάλλος και ένας 'Εγγλέζος πετούσε σε ύψος 3.000 μέτρων επάνω από τη θάλασσα.

Έξαφνα σταματά ένα από τα μοτέρ του τετρακινητηρίου.

—'Ενας άπ' όλους πρέπει να θυσιασθή και να πηδήση από το αεροπλάνο, λέγει ο πιλότος. Δεν λειτουργούν παρά 3 μοτέρ.

Ρίχνουν κλήρο, ο οποίος πέφτει στέ Γερμανό. Αυτός φωνάζει «Ζήτω ο 'Αντενούερ»! και πηδά εις το κενόν. Πάλλι σταματά ένα από τα μοτέρ. Αυτή τη φορά ο κλήρος πέφτει στον 'Ισπανό. «Έδίδα Φράνκο!» φωνάζει και χάνεται. Οι μηχανές όμως δεν άντέχουν. «Και άλλος ένας πρέπει να πηδήση», διατάσσει ο πιλότος. 'Ο κλήρος πέφτει στον 'Εγγλέζο. «COD JAVE THE QUEEN!» φωνάζει και δίνει μία σπρωξιά του Γάλλου και τον ρίχνει εις το κενόν.

ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ «ΜΠΑΡΜΠΑ - ΝΟΕΛ» ("Άη — Βασίλη) υποδύεται, στην τελευταία ταινία της, η Μαγκαλι Νοέλ, γνωστή από το φίλμ «'Ας με κρίνη η κοινωνία».

...Άλλη μία γιορτινή περίοδος πέρασε φέρνοντας άλλοι λίγη χαρά και άλλοι πολλή, άλλοι μεγάλα και ώραία δώρα, άλλοι μικρότερα και ταπεινά. Στην όδον Αιόλου ξηλώθηκαν τα καρροτσάκια, έσθωσε και η τελευταία ήχώ του 'Αϊθισιαιτικού πανηγυριού και μελαγχολικά, όσα παγνίδια δεν πουλήθηκαν, γύρισαν για να περάσουν άλλο ένα χρόνο σ' κανένα ράφι έως ότου ξανάδρουν ευκαιρία να δοούν στον κόσμο... Η Νόστιμο γλέντι στο Τουριστικό Περίπτερο του Δαφνίου όπου η Περιηγητική Λέσχη έδωσε το ρεβεγιόν στις 24 Δεκεμβρίου. Φαντασματογοικός διάκοσμος του Χριστουγεννιάτικου δένδρου, δώρα, χορός με έκλεκτη όρχήστρα, πλοίσιο γεύμα... 'Η Περιηγητική, είναι αλήθεια άκούραστη και νεανική... 'Η Πυρετός στους αυτοκινητιστάς που θα ξεκινήσουν την άλλη Δευτέρα για το Ράλλυ Μόντε Κάρλο. Με χίλια χιλιόμετρα περισσότερα, που τους προσέθεσε ο έφετινός κανονισμός, οι ευτυχείς αυτοί δυστυχώς θα ταξιδεύουν άταμάτητα τέσσαρα διαστικά και βασανισμένα ήμερόνυκτα. 'Εως τώρα 'Ελλην νικητής δεν έχει φθάσει στο Μόντε Κάρλο, ξένο όμως νικητής από τας 'Αθίνας έχει. Για να δούμε έφετος... 'Η Πιποδορμικά. 'Ο τζόκευ Πιερ Ντελφάργκελ κατάρωσε το ακατόρθωτο. 'Ετρεξε πρό όλίγων ήμερών εις το 'Ντέιγ του Παρισίου στις έξ ίπποδρομίες και ήλθε πρώτος νικητής και στις έξ. 'Η έπιτυχία αυτή ξεπέρασε τα όνειρά του και τις έπιδόσεις των καλύτερών και πιο τυχερών τζόκευ του κόσμου... 'Η Λεπτομέρεια! Εις το πάρτυ το όποιον προσέφερε προς τιμήν του κ. Σταύρου Νιάρχου, την περασμένη έβδομάδα εις την Νέα 'Υόρκη, η 'Ελσα Μάγουελ είχε άπαιτήσει από όλες τις κυρίες να φορούν διάδημα... 'Η Παράξενες οϊκογένειες. 'Ο Χάρρυ Νούλζ, δισεκατομμυριούχος, πέθανε τον περασμένο μήνα και άφησε όλη του την περιουσία σ' ένα τέταρτο εξάδελφό του υπό τον όρο ότι θα ζή κάθε χρόνο σ' ό κτήμα του τόσον καιρό, ώστε να σπείρη μόνος του και να θερίση άρκετο σιτάρι το όποιον να άλέση και έν συνέχεια να πλάση και να φουρνίση ένα ψωμί... 'Αν ο τόσο τυχερός εξάδελφος δεν συμμορφωθή, όλη αυτή η περιουσία πάει κατ' ευθείαν στο τοπικό Πανεπιστήμιο... 'Η Κατάμαυρη άγορά! Στη Βρετανική Νιγηρία οι ύφες άνέθηκαν, από 50 δολάρια που ήσαν προπολεμικάς, σ' 280. 'Η λαμπρή αυτή συνήθεια ζητεί από τους γαμβρούς να αγοράζουν την γυναίκα τους από τον μέλλοντα πεθερό. Με 280 δολάρια, παρουνούνται οι νέοι, παίρνει κανείς τις φθηνότερες. Μία δασκάλα, μία μαμμή ή μία νοσοκόμα φθάνει σ' 800 δολάρια. Περί όμορφιάς δεν γίνεται κουβέντα στο σημείωμα που διάβασα... 'Η Σωστά! 'Ο Μάρλον Μπράντο στη Νέα 'Υόρκη συνοδεύει μία κυρία. Φθάνει εις το έστιατόριο και ο θυρωρός δεν τον άναγνωρίζει. 'Η κυρία τον σκουντά: «Πές του ποιός είσαι!» και άπατά ο Μπράντο. «'Αν είναι να λέν ποιός είμαι τότε τί είμαι;...» 'Η Ρεκτόρ άναδείας! 'Επάνω στην έτικέτα μίας σαμπάνιας Καλιφορνιάς ένας περαστικός Γάλλος διάβασε: «'Αλβινη, αύνετη σαμπάνια Καλιφορνιάς. Προσοχή στις γαλλικές άπομιμήσεις!...» 'Η Σταγόνες σοφίας. Δεν είναι οι άρες που είναι πολύτιμες, αλλά τα λεπτά. Μπέρναρ Σά... 'Η Κοούρασις! Οι 'Αθηναίοι χάρτοπαίικται ξεπέρτουν κάθε χρόνο και σ' πιο εύκολα παιχνίδια... Από μπριτζήγχαν σ' επινάκλ, από επινάκλ σ' κουκνάν και τώρα έχουν φθάσει στην ξερή. Δεν τους μένει για το χρόνο παρά ή κοντίσινα...

● **ΕΝΑΣ ΝΕΑΡΟΣ** πατέρας πήγαινε το μωρό του περίπατο με το καρροτσάκι στο πάρκο. Το αγοράκι ούρλιαζε σαν λυσσασμένο, αλλά ο πατέρας, χωρίς να θυμώσει, έλεγε και ξανάλεγε γλυκά:

—Συγκρατήσου, Κώστα! Μη χάνης την ψυχραιμία σου, Κώστα! 'Ενας ειδικός επί της ψυχολογίας των παιδιών, παρακολούθησε την σκηνή με ένθουσιασμό και πλησίασε να συγχαρή τον νεαρό πατέρα:

—Μπράβο, μπράβο! Πώς ξερετε να φέρνεστε σ' ό παιδιά! 'Ωστε αυτός είναι ο Κώστας, λοιπόν;

—'Οχι! τον διώρωσε ο πατέρας. Αυτών τον δαφτίσαμε Νίκο. 'Ο Κώστας είμαι εγώ.

Ο ΙΑΠΩΝ πρίγκιψ Γίόσι, δεύτερος γιουός του αυτοκράτορος της 'Ιαπωνίας, φόρεσε την μεγάλη προγονική του στολή, όπως είναι έθιμο, την ήμέρα της ενηλικιώσεώς του.

● **ΕΝΑΣ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗΣ** «γιώτμαν» που μόλις μάθαινε τα μυστήρια της ποξίδας, ξαφνικά έβαλε τα εργαλεία που κάτω και γύρισε σοδαρός προς τον σύντροφό του.

—Βγάλε το καπέλλο σου, άσεβέστατε!

—Και γιατί, ρώτησε εκπληκτός. 'Εκείνος κυττάζοντας γύρω την άπραντσούν της θάλασσας.

—Γιατί, σύμφωνα με τους ύπολογισμούς μας, είμαστε σ' ό κέντρον άκρίως της Μητροπόλεως!

Pin Kίρμπυ

Pin Kίρμπυ

ΕΜΜΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

—'Αγαπητή μου "Εμμα, τί άτυχία, στραμπούλησες τόν άστράγαλό σου.
—Δέν έπαθα άπολύτως τίποτε, είπε ή "Εμμα.
—'Επιμένω πώς δέν είσαι σέ θέση νά βαδίσης.

Καί δείχνοντας μιά δύναμη πού ή "Εμμα δέ θα τήν περίμενε ποτέ άπ' αυτόν, ό Γκέιβιν τή σήκωσε στήν άγκαλιά του και τήν πήγε έτσι μέσ' στό σπίτι. Στο άπέραντο χώλ, πρόθυμοι ύπηρέτες ξεφύτρωναν άπό παντού και μαζεύτηκαν γύρω άπ' τόν Γκέιβιν.

—'Αφσέ με κάτω! Τί θα πη ό σέρ Ουίλλιαμ! Έλεγε και ξανάλεγε ή "Εμμα.

Μά ό Γκέιβιν τήν άγνόησε και τράβηξε ίσια μπροστά, ενώ οι ύπηρέτες —που, όπως ήταν φανερό, γνώριζαν τόν έπισκέπτη γιατί τόν χαιρέτησαν μέ τ' όνομά του— γελούσαν μέ τήν καρδιά τους.

"Ενα λεπτό άργότερα, ή μεγάλη πόρτα τού σαλονιού άνοιγε και ό Γκέιβιν έμπαινε ίσια μέσα. Θάμπωμένη, ή "Εμμα είδε ένα πλήθος κυρίες και κυρίους. "Η μουσική σταμάτησε, σιγή άπόλυτη άπλώθηκε στήν αίθουσα (εθα μπορούσες ν' άκούσής μιά καρφίτσα νά πέφτη), είπε ή κ. Κάντογκαν άργότερα) κι' όλα τά μάτια σπηλώθηκαν στόν Γκέιβιν και στήν κοπέλλα μέ τά στραπατσασμένα άπ' τόν ταξίδι ρούχα πού κρατούσε στήν άγκαλιά του.

—Γκέιβιν! "Εμμα!

Τότε μόνον είδε ή "Εμμα τόν σέρ Ουίλλιαμ, πού έρχόταν διασπικτά κοντά τους —ένα σέρ Ουίλλιαμ πολύ έπιδητικό μέ τήν έπίσημη στολή του. Τό πρόσωπό του ήταν τόσο ξαφνιασμένο πού ή "Εμμα, παρ' όλη τή μελαγχολία της, μόλις και συγκρατήθηκε γιά νά μη δάλλ τά γέλια.

—"Εμμα, τί συμβαίνει; "Επασες τίποτε; ρώτησε ό σέρ Ουίλλιαμ άνήσυχος.
—Στραμπούλησε τό πόδι της, εξήγησε ό Γκέιβιν.

—Θεέ μου!

Ό σέρ Ουίλλιαμ έρριξε ένα διασπικό θλέμμα πάνω άπ' τόν ώμο του στούς καλεσμένους του πού έξακολουθούσαν νά κυττάζουν μέ κατάπληξη τή σκηνή.

—Μιά καρέκλα, γρήγορα! πρόσταξε.

"Ενας ύπηρέτης έφερε μιά πολυθρόνα. Πολύ άπαλά, ό Γκέιβιν έβαλε τήν "Εμμα νά καθήση. Ό σέρ Ουίλλιαμ, κάπως σαστισμένος, μουρμούρισε πώς ή άφιξη τους ήταν έντελώς άπροσδόκητη. Τούς περίμενε —είπε— τουλάχιστον δυό μέρες άργότερα. "Εγνεψε σέ δυό ύπηρέτες νά πλησιάσουν.

—Πηγαίνετε τήν κ. Χάρτ στό δωμάτιό της, είπε.

—'Ελα τώρα, Ουίλλιαμ, παρατήρησε ό Γκέιβιν, νομίζω πώς πρέπει πρώτα νά κάνης τίς συστάσεις.

—Τίς συστάσεις; ρώτησε ό σέρ Ουίλλιαμ πού τή είχε ακόμη κάπως χαμένα.

—Φυσικά! Καλύτερα νά κάνης τώρα άμέσως τίς συστάσεις παρά νά πρέπει νά δώσης εξηγήσεις άργότερα, δέ νομίζεις;

Γιά δεύτερη φορά ό σέρ Ουίλλιαμ έρριξε ένα φευγαλέο θλέμμα πάνω άπ' τόν ώμο του. Ξερόβηξε δυό φορές, αλλά ό Γκέιβιν, άκουμπώντας τό χέρι του στή ράχη της πολυθρόνας της "Εmmas, μίλησε πρώτος.

—Κυρίες και κύριοι, έπιτρέψτε μου, σας παρακαλώ, έν όνόματι τού εξαδέλφου μου, νά σας παρουσιάσω τήν ώραία προστατευομένη του —τήν κ. "Εμμα Χάρτ, κυρίες και κύριοι, πού μόλις έφτασε άπό τήν "Αγγλία.

Ό σέρ Ουίλλιαμ ξερόβηξε.

«Τά έχει χαμένα, έντελώς χαμένα», σκέφτηκε ή "Εμμα. "Ωστόσο, ό σέρ Ουίλλιαμ κρατούσε τό κεφάλι περήφανα ψηλά και τό θλέμμα του είλε τώρα έκφραση προκλητική. Γιά ένα δευτερόλεπτο ακόμη τό δωμάτιο έμεινε θυσιζόμενο σέ άπολυτή σιωπή κι' άμέσως κατόπιν ένας ψίθυρος άπό φωνές άπλώθηκε πέρα ως πέρα. Οι κύριοι άρχισαν νά μαζεύνονται γύρω άπ' τήν πολυθρόνα της "Εmmas, ενώ οι κυρίες έμεναν μέ ευγένεια σέ κάποια άπόσταση. "Ακούγοντας τούς κυρίους σέ κάποια άπόσταση. "Ακούγοντας τούς κυρίους σέ κάποια άπόσταση.

«Μά γιατί αυτοί οι άνόητοι ξένοι δέ μιλούσαν;» Τά χαμογελαστά όμως πρόσωπα πού τήν περιστοιχίζαν και τά γεμάτα θαυμασμό θλέμματα πού ήτανε κορφωμένα άπάνω της, της έλεγαν καθαρά πώς κάθε λέξη πού άκούγε ήταν κι' ένα φιλοφρόνημα.

—Ω, σέρ Ουίλλιαμ, άναφώνησε, λυπούμαι πολύ πού παρουσιάστηκε έτσι μπροστά σας! Ό σέρ Ουίλλιαμ ύποκλήθηκε ίπποτικά, τής πήρε τό χέρι και τό φίλησε.

Κάποιος φώναξε «Μπράβο!» ενώ ένας άλλος είπε μέ σπασμένα έγγλέζικα: «Αυτή λοιπόν είναι ή ώραία κυρία πού τόσο καιρό θαυμάζουμε τό πορτραίτο της!»

Ό σέρ Ουίλλιαμ είπε ξανά κάτι στό θαλαμπόλο. "Ενα λεπτό άργότερα, δυό ύπηρέτες σήκωσαν τήν "Εμμα μαζί μέ τήν πολυθρόνα της, ένας τρίτος προπορευότανε και ό Γκέιβιν μέ τήν κ. Κάντογκαν άκολουθούσαν. Ρίχνοντας μιά ματιά πίσω, καθώς τήν κουβαλούσαν έξω άπ' τό δωμάτιο, ή "Εμμα είδε τίς κυρίες νά φλυαρούν σάν καράβες και τόν σέρ Ουίλλιαμ, κυκλωμένο άπό τούς άρσενικούς καλεσμένους του, ν' άπαντά όσο μπορούσε καλύτερα στή βροχή τών γεμάτων περιέργεια ερωτήσεων πού έπεφταν άπάνω του.

Έπάνω, στό πρώτο πάτωμα, ένα μικρό διαμέρισμα άπό τέσσαρα δωμάτια ήταν έτοιμο γιά τήν "Εμμα —μιά κρεβατοκάμαρα γιά τήν ίδια, μιά δεύτερη γιά τή μητέρα της, ένα σαλόνι κι' ένας προθάλαμος. Όλα ήταν έπιπλωμένα όπως είχε ύποσχεθή ό σέρ Ουίλλιαμ, σέ άγγλικό στύλ. "Η "Εμμα κολακεύτηκε κι' εύχαριστήθηκε. Ξαφνικά θυμήθηκε τήν έντυπωσιακή εισοδό της στό σαλόνι τού σέρ Ουίλλιαμ, στήν άγκαλιά τού Γκέιβιν.

—Γκέιβιν, έχω τήν έντύπωση πώς ό σέρ Ουίλλιαμ δέν ήταν πολύ εύχαριστημένος.

—Τόν ξαφνιάσαμε κάπως, τό παραδέχομαι.

—Μά, Γκέιβιν, γιατί τό έκανε αυτό;

—Ποιό, άγαπητή μου "Εμμα;

—Ξέρεις πολύ καλά τί έννοώ. Τό κατάλαβα πώς κάποια πονηρή σκέψη σου πέρασε άπ' τό μυαλό μόλις τ' άμάξι σταμάτησε. Τό είδα στό μάτια σου.

Ό Γκέιβιν γέλασε και τής χάιδεψε τό πηγούνι.

—"Ηθελα νά σε βοηθήσω, "Εμμα. "Η μάλλον, ήθελα νά σε βοηθήσω νά βοηθήσης τόν αντιπαθητικό Γκρεβίλ. Μόλις άκουσα τή μουσική, φαντάσθηκα πώς ή λαίδη Κλάρτζις θα ήταν εδώ.

—Και είναι εδώ;

—'Ασφαλώς. Καί ή Μαίρη Ντίκενσον επίσης. Θάπρεπε νά δής πώς ξύνισαν τά μούτρα τους.

Κ' άλλοι ύπηρέτες μπήκαν στό δωμάτιο φέροντας δίσκους μέ φαγητά. "Αλλά πρίν προλάβουν ό πεινασμένοι ταξιδιώτες νά βάλουν κάτι στό στόμα τους, ό σέρ Ουίλλιαμ παρουσιάστηκε, έκανε νόημα στούς ύπηρέτες ν' άποσυρθούν και κύτταξε άυστηρά τόν Γκέιβιν.

—Αυτό πού έκανες ήταν άπρέπεια, Γκέιβιν.

—Ό Γκέιβιν προσποιήθηκε τόν πειραγμένο.

—Μά τί άλλο μπορούσα νά κάνω, Ουίλλιαμ; "Ηθελες ν' άφήσω άδόχητη μιά κυρία πού βρισκότανε σέ δύσκολη θέση; Κι' εσύ στή θέση μου τό ίδιο θα έκανες.

—Ό σέρ Ουίλλιαμ γέλασε.

—'Αφσέ τα αυτά, Γκέιβιν. Είδες τά μούτρα πού έκανε ή Μαίρη;

—"Η Μαίρη είναι εδώ; "Αχ, Θεέ μου, Θεέ μου!

—Και ή λαίδη Κλάρτζις! Είδες και τή δική της έκφραση;

—Ω, και ή λαίδη Κλάρτζις είναι εδώ! Τί άτυχία! άναφώνησε ό Γκέιβιν.

Ό σέρ Ουίλλιαμ τόν κύτησε φιλικά στόν ώμο.

—Μέ ξεβεβιάσες. Είχα σκοπό νά κρατήσω τήν άφιξη της "Εmmas... μυστική γιά τή ώρα. "Η πρόθεσή μου ήταν νά τήν παρουσιάσω σιγά-σιγά στόν κόσμο.

Στράφηκε στήν "Εμμα:

—'Αγαπητή μου "Εμμα, δέν σε καλωσόρισα όπως έπρεπε πρίν άπό λίγο, γιατί όμολογώ πώς ξαφνιάστηκα κάπως. Σε παρακαλώ νά πιστέψης πώς είμαι πάρα πολύ εύχριστμένος πού θα σε έχω εδώ, στή Νεάπολη.

Στράφηκε έπειτα στήν κ. Κάντογκαν:

—Κι' εσάς επίσης, άγαπητή μου κ. Κάντογκαν. "Ελπίζω νά μείνετε και οι δυό εύχαριστημένες στό διάστημα της παραμονής σας εδώ.

—Μου δίνετε, παρακαλώ, τό γράμμα τού Γκρεβίλ; είπε ή "Εμμα.

—Τό γράμμα τού Γκρεβίλ; έπανάλαβε ό σέρ Ουίλλιαμ μέ άπορία.

—"Η "Εμμα ένοιωσε ένα σφίξιμο στήν καρδιά.

—Δέν έχω κανένα γράμμα;

—Όχι, άγαπητή μου. Δηλαδή... όχι ακόμη.

—Ω...

Ό σέρ Ουίλλιαμ συνέχισε διασπικτά:

—Πρέπει νά τού δώσης λίγο καιρό, "Εμμα.

"Αν σούγραψε μιά ένδοξάδα μετά τήν άναχώρησή σου, τό γράμμα του δέ μπορεί νά έφτασε ακόμη.

—"Αν έγραψε...

Ό σέρ Ουίλλιαμ τής χάιδεψε τό χέρι, μουρμούρισε κάτι γιά τήν χαριτωμένη άνυπομονήσά των νεαρών έρωτευμένων και είπε πώς ήταν υποχρεωμένος νά ξαναγυρίση κοντά στούς καλεσμένους του. "Ηταν εύχαριστημένος —ή "Εμμα τό μάντευε— πού ό Γκρεβίλ δέν τής είχε γράψει ακόμη. "Ισως και νά ήξερε πώς ό Γκρεβίλ δέν είχε σκοπό νά τής γράψη. "Υπήρχε κάποια μυστική συνεννόηση μεταξύ θείου και άνεμιού, ή "Εμμα ήτανε βέβαιη γι' αυτό.

Μπροστά στήν πόρτα, ό σέρ Ουίλλιαμ σταμάτησε γιά νά πη:

—Μήπως θάπρεπε νά καλέσουμε κανένα γι' απρό γιά νά εξετάση τό πόδι σου;

—"Η "Εμμα κούνησε άρνητικά τό κεφάλι.

—"Η μαμά ξέρε άπ' αυτά τά πράγματα. Θα μέ περιποιηθή εκείνη.

—Λοιπόν, είπε ή κ. Κάντογκαν, μόλις ό σέρ Ουίλλιαμ βγήκε άπ' τήν πόρτα, αυτή τή φορά βουλευτήκαμε περίφημα. Θα ζούμε σ' ένα σωστό παλάτι, όπως καταλαβαίνω. Θεέ μου, πόσο ψηλά άνεβήκαμε!

—"Η "Εμμα χαμογέλασε θλιμμένα.

—Ναί, αλλά ό Γκρεβίλ δέ μούγραψε.

—"Η "Εμμα στεκότανε στό γωνιακό παράθυρο τού ιδιαίτερου σαλονιού της στό Παλάτιο Σέσσα και κυττάζε άφηρημένα τή θάλασσα. Λίγες μέρες μετά τήν άφιξη της στό Νεάπολη, ό σέρ Ουίλλιαμ τήν είχε φέριε σέ τούτη τή βίλλα, στήν Καζέρτα, όπου, όπως φαινόταν, περνούσε τόν περισσότερο καιρό του. "Επειδή μάλλον άντιπαθούσε τό έπίσημο κτίριο τής πρεσβείας πού βρισκότανε μέσ' στήν πόλη, είχε νοικιάσει αυτό τό «παλάτιο» άπό τήν οικογένεια Σέσσα και τό γέμιζε σιγά-σιγά και μ' ένθουσιασμό μέ τά άριστουργήματα τής καλλιτεχνικής συλλογής του.

—Και τώρα —είχε πεί τήν πρώτη φορά πού ή "Εμμα είχε πατήσει τό πόδι της στό μέγαρο— ένα καλλιτέχνημα ώραίότερο άπό κάθε άγαλμα, άπό κάθε εικόνα, βρίσκεται εδώ γιά νά σκορπίση χάρη σέ τούτα τά δωμάτια και νά τούς δώση ζωή.

Κολακευτικά λόγια, βέβαια, αλλά είχαν προκαλέσει στήν "Εμμα κάποια έλαφρότατη άνησυχία.

"Η θέα άπό τό γωνιακό παράθυρο ήταν μαγευτική. "Ετσι τουλάχιστον έλεγε ό σέρ Ουίλλιαμ σχεδόν κάθε μέρα άπό τότε πού ή "Εμμα είχε έγκατασταθή στό Παλάτιο Σέσσα. Και τ'όλεγο σ'αυτό μ' ένα ύφος πού άφηνε νά ύπονοηθί πώς μπορεί βέβαια ή θέα νά μήν ήταν δημιούργημα δικό του, αλλά μιά φορά ήταν κτήμα του.

"Η "Εμμα κύτταξε τώρα αυτή τή θέα μέ προσήλωση, άφήνοντας τό θλέμμα της νά πλανιέται ράθυμα άπό τήν άκτή τού Σορέντο ως τό Κάπο Μινέρβιο και άπ' εκεί στό Κάπρι πού φάνταζε σάν ένα κόσμημα πάνω στό θαυγάλαζο φόντο τ' ουρανού και τής θάλασσας. "Εμεινε άσυγκινητη. "Η καρδιά της ήτανε νεκρή. Κι' εκείνος πού τήν είχε νεκρώσει ήταν ό Γκρεβίλ.

"Η "Εμμα γύρισε τήν πλάτη της στή θέα, κάθισε στό γραφείο, άπλωσε ένα φύλλο χαρτί μπροστά της και πήρε μιά πένα. Κύτταξε θυμωμένα τό άσπρο χαρτί. "Αφού μέ όλα τά άναριθμητα

και τήν καλωσύνη τού σέρ Ουίλλιαμ. "Αρχισε νά γράφει, άναφέροντας πρώτα-πρώτα πώς είχε κάνει μεγάλες προόδους στό Ιταλικά και πώς ό καθηγητής της τού τραγουδιού ήταν ένθουσιασμένος μέ τή φωνή της. Θα τόν εύχαριστούσαν αυτά τά νέα τόν Γκρεβίλ; "Η "Εμμα δέν τό πολυτίστευε. Πώς ήταν δυνατόν νά ενδιαφερθή ό Γκρεβίλ γιά τά Ιταλικά και τό τραγούδι της και νά τής γράψη, άφού δέν είχε καταδεχτή νά τής άπαντήση ούτε στό γράμμα πού τού είχε στείλει γιά νά τού άναγγείλη τήν έξαφάνιση της λαίδης Κλάρτζις άπό τή Νεάπολη;

"Η "Εμμα χαμογέλασε καθώς θυμήθηκε τή λαίδη Κλάρτζις. Δέν είχε παρουσιάσει καμμία άνάγκη νά αναλάβη ή ίδια άμεση δράση γιά τήν κατατρόπωση της ώραίας λαίδης, δέν ύπήρχε όμως κανένας λόγος νά μάθη ό Γκρεβίλ αυτή τή λεπτομέρεια. Πρίν προλάβη ή λαίδη Κλάρτζις νά συνέλθη άπ' τόν κλονισμό πού τής είχε προξενήσει ή ξαφνική άφιξη της "Εmmas, ό Γκέιβιν φρόντισε νά τήν βεβαιώση πώς ή όμορφη νέα προστατευομένη τού σέρ Ουίλλιαμ ήταν άπό καιρο έρωμένη του και πώς είχε έρθει στή Νεάπολη γιά νά συνεχίση τόν κρυφό δεσμό της μαζί του. Αυτό ήταν άρκετό γιά νά κάνει τήν εύαίσθητη λαίδη Κλάρτζις νά υποχωρήση άμέσως. Δέν συνέβη όμως τό ίδιο και μέ τή Μαίρη Ντίκενσον, τήν άνεψιά τού σέρ Ουίλλιαμ, πού είχε όρκισθή —έλεγε ό Γκέιβιν— νά κάνει τά πάν-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

Ό Γκέιβιν τή σήκωσε στήν άγκαλιά του...

ΙΚετευτικά γράμματα της δαν είχε κατορθώσει νά άποσπάση ούτε μιά άπάντηση άπό τόν Γκρεβίλ, ίσως νά τού έπιπώσε λίγη ζήλεια άν τού έκανε λόγο γιά τή γεναϊοδωρία

Εικονογράφησης Χρ. Κουσέντου

ΤΟΥ Σ. KENYON

11

Μερικοί είχανε πέσει στά γόνατα κάνοντας τό σταυρό τους. Ψιθυριστά, ό Γκέιβιν τής εξήγησε τί γινόταν —ένας παπάς πήγαινε τήν τελευταία μετάληψη σέ κάποιον πού ψυχομαχούσε. Πίσω του βάδιζαν οι συγγενείς τού μελλοθάνατου σιγοκλαίγοντας. "Η "Εμμα παρακολούθησε μέ τό θλέμμα τήν πένθιμη πομπή και μελαγχόλησε, έτοιμη νά κλάψη. Μά ένα λεπτό άργότερα ξαναβρέθηκε στήν πρώτη εύθυμη και γιορτερή άτμόσφαιρα.

—Πρέπει νά παραδεχτής, είπε ό Γκέιβιν, πώς δέν είδες άλλη φορά στή ζωή σου μιά εικόνα μέ τόσο ώραία χρώματα και τέτοια ζωντάνια.

—Δέ λέω όχι, είπε ή "Εμμα άπρόθυμα.

—Είμαι βέβαιος πώς σέ λίγο θα σε δούμε νά παίζης κιθάρα, ντυμένη μέ τά παρδαλά ρούχα πού φορούσε εδώ και νά τραγουδάς βαπολιτάνικα τραγούδια. "Ακόμη και νά χορεύής τήν ταραντέλλα.

—Δέν πρόκειται νά δής τέτοιο πράγμα, ν' δέν έρθη πρώτα ό Γκρεβίλ.

—Είτε έρθη ό Γκρεβίλ, είτε όχι, θ' άγαπήσης τή Νεάπολη και ή Νεάπολη θ' άγαπήση εσένα. Βάζω στοιχήμα τή ζωή μου.

Τό σκοτάδι είχε πέσει πυκνό όταν έφτασαν στή βρετανική πρεσβεία, αλλά τό σπίτι, μ' όλα τά παραθυρόφυλλα του όρθάνοικτα, έπλεε στό φώς και ήχοι μουσικής έφταναν ως έξω στό δρόμο.

—"Α, πέρασε άπάνω σέ μιά δεξίωση! άναφώνησε ό Γκέιβιν και πήδησε άπ' τ' άμάξι.

Μέ έπίδεικτική ευγένεια δόθηκεσαν τήν κ. Κάντογκαν και τήν "Εμμα νά κατεβούν. Μόλις πάτησε τό πόδι της χάμω, ή "Εμμα σκουνοτύλησε κι' ό Γκέιβιν τήν πήρε άμέσως στά χέρια του. Μιά πονηρή λάμψη πέρασε άπ' τά μάτια του.

ΤΟ ΝΑΪΛΟΝ

Η δαυμοστή συνθετική πλαστική ύλη

Τί είναι τέλος πάντων αυτό το νάυλον; Τά τελευταία δεκαπέντε χρόνια άπασχολεί τη χημεία, τη βιομηχανία, το έμποριο, την πολιτική, τις καλές τέχνες, τούς άθλητάς—δέν υπάρχει έκδήλωση ζωής που να μη σχετίζεται κατά κάποιο τρόπο με αυτήν την ύλη. «Υλη!» Φοβάμαι πως ή λέξις είναι ύποτιμητική και άνοίγω άγωνιώντας το λεξικό.

«ΝΑΪΛΟΝ: Συνθετική πλαστική ύλη έκ των θερμοπλαστικών, της τάξεως των πολυαμιδών, αϊ όποια έχουν χημικήν σύστασιν άνάλογον της των πρωτεϊνών».

Και όμως, αυτή ή συνθετική ύλη με τις πρωτεϊκές ικανότητες—άντικαθιστά το μέταλλο στα αυτοκίνητα, το γυαλί στα παράθυρα, το ξύλο στα έπιπλα, το λινό στα έσώρρουχα, το μετάξι στις κάλτσες... μόνο τροφή δέν έγινε ακόμα—αυτή λοιπόν ή συνθετική ύλη κοντεύει να χαρίση το όνομά της στην εποχή μας. 'Αλλ' αυτό είναι μία μικρή ιστορία που τη δημιούργησαν οί πολιτικοί, όταν πιά διαπίστωσαν ότι τούς διέφυγε ό ρυθός της... μεγάλης.

Ό Τσώρτσιλ, σ' ένα λόγο του τό 1945, είπε ότι ή Ρωσία καλύπτεται από ένα «σιδηρούν παραπέτασμα». 'Από στόμα σέ στόμα ό λόγος έφτασε στο Κρεμλίνο και ή σοβιετική προπαγάνδα άπαντούσε σέ λίγες μέρες: «Ναϊ μέν έμείς άνήκουμε στο σιδηρούγ, άλλα και σεις, οί Δυτικοί, άποτελείτε τό παραπέτασμα νάυλον». Οί 'Αμερικανοί έπανελάμβαναν χαρούμενοι τόν ρωσικό χαρακτηρισμό

—Ίσως γιατί οί περισσότεροι άγνοούσαν ότι τό νάυλον «... σүн τοίς άλλοις είναι έξαιρετικώς εύφλεκτον». 'Ετσι, είχαμε ένα δείγμα του τόσον σπανίζοντος ρωσικού χιούμορ κι' έναν τοπικό προσδιορισμό: μία δλόκληρη περιοχή πήρε τό όνομα μιας ύλης που, τότε, ήταν μόλις τεσσάρων χρόνων.

Και φυσικά καθιερώθηκε.

Η ΕΝΗΛΙΚΙΩΣΙΣ

Τώρα, μαζί με τη διάσπασι του άτόμου, τη μετατροπή των ήλιακων άκτίνων σέ ενέργεια και τίς... διαφημίσεις, θεωρείται σάν μία από τις σπουδαιότερες ανακαλύψεις της εποχής μας και πολλοί είναι εκείνοι που έλπίζουν ότι στους μελλούμενους καιρούς ό Είκοστός Αίώνας θα άναφέρεται ως ό αιώνας του νάυλον.

'Εγώ, προσωπικά, είμαι θερμός όπαδός αυτής της ιδέας, όχι μόνον γιατί άνήκω—κατά κάποιο τρόπο—σ' αυτή τη βιομηχανία, άλλα πρό πάντων γιατί είμαι οίκογενειάρχης και οί άρχές μου είναι φιλειρηνικές. 'Η διάσπασι του άτόμου, λόγου χάρι, μου μυρίζει ύδρογονική βόμβα. Τόν ήλιο, άρχισα να τόν... ύποψιάζωμαι. Οί διαφημίσεις, είναι καθαρό έμπόριο. Δέν θα μπορούσα όμως να πώ τό ίδιο γιά τό νάυλον.

'Η γυναίκα μου δέν στενοχωριέται πιά γιά τις άταξίες του μαρού, ούτε έχει ανάγκη να κρατά ήνα μπαούλο γεμάτο... άνταλλακτικά. Τά τραπεζομάντηλα δέ λερώνουν, τά πιάτα είναι σχεδόν άθραυστα, οί κάλτσες ύγιεινότερες—άν και κάπως δροσερές γιά τό χειμώνα—και τά πουκάμισα δέν χρειάζονται σιδέρωμα. Θα μπορούσα να παραθέσω ένα κατάλογο τουλάχιστον χιλίων άντικειμένων. Προτιμώ όμως να περιορισθώ σέ μία έξομολόγησι: όταν θ' αλλάξω τό αυτοκίνητό μου θα πάρω ένα με καρρότσα νάυλον' άν όχι τίποτε άλλο, είναι ελαφρότερο και δέν πιάνει σκουριά.

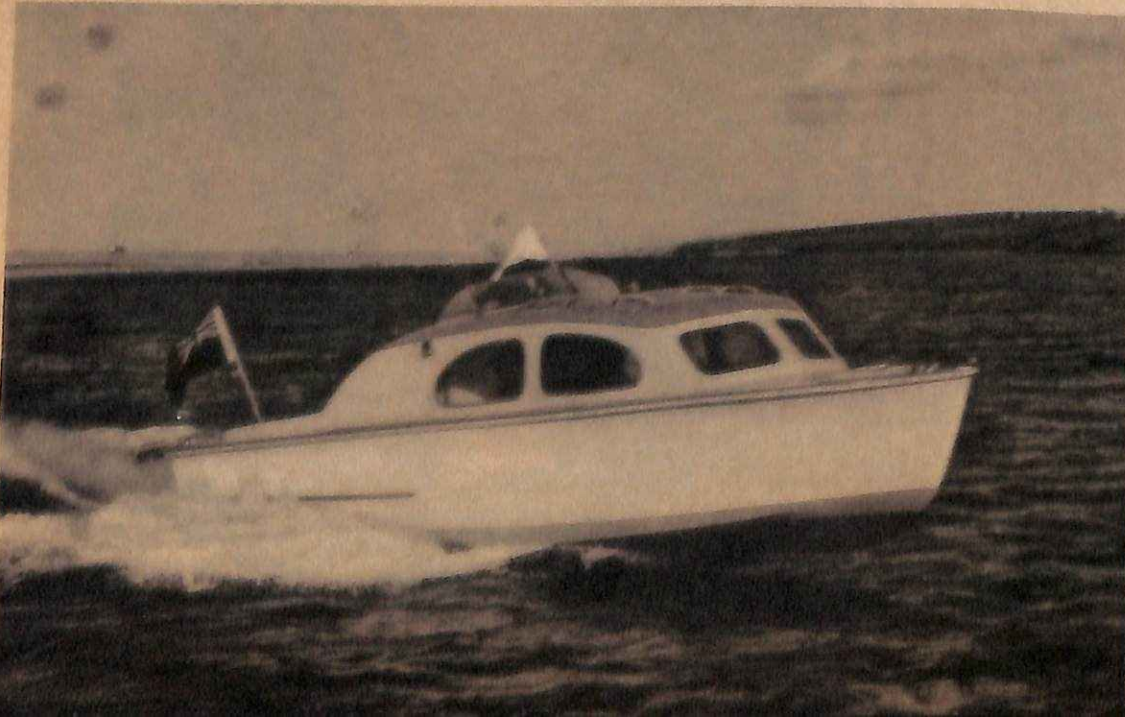
A. B. B.

ΑΥΤΗ Η ΖΕΣΤΗ ΚΑΙ ΕΛΑΦΡΙΑ ΡΟΜΠΑ ΕΓΙΝΕ ΑΠΟ ΝΑΪΛΟΝ ΖΕΡΣΕΪ

ΕΝΑ ΣΩΡΟ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΜΕ «ΤΕΡΥΛΙΝΗ»

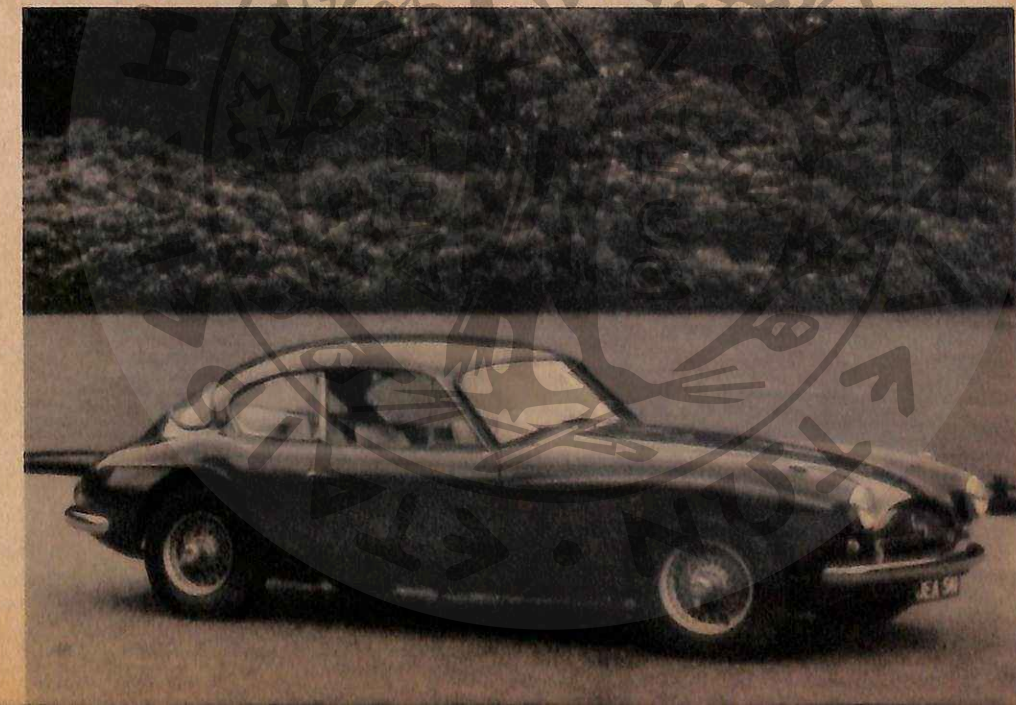
ΜΕ ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΥΛΕΣ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΗ ΤΟ ΣΚΑΦΟΣ ΤΗΣ ΒΕΝΖΙΝΑΚΑΤΟΥ «ΤΟΥΝΑ ΤΟΥ'Ι-Ν»

...ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΧΟΙΝΙΑ ΠΟΥ ΜΕΤΕΧΕΙΡΙΣΤΗΚΕ Ο ΧΙΛΛΑΡΥ ΣΤΟ ΟΡΟΣ ΕΒΕΡΕΣΤ

ΕΝΑ ΤΖΕΝΣΙΕΝ, ΤΥΠΟΥ 541. Η ΚΑΡΟΣΣΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΜΩΜΕΝΗ ΑΠΟ ΣΥΝΘΕΤΙΚΕΣ ΙΝΕΣ

τα για να απομακρύνει την Έμμα από τη ζωή του σέρ Ουίλλιαμ.

Η άπειλη δεν ενωχλούσε διόλου την Έμμα. Άπεναντίας, θα της ήταν πολύ ευχάριστο αν η Μαίρη πετύχαινε το σκοπό της, γιατί το αποτέλεσμα θα ήταν ένα μονάχα —ή επιστροφή της στο Λονδίνο. Είχε συναντηθεί με την άνεψιά του σέρ Ουίλλιαμ μονάχα τρεις φορές. Και τις τρεις, για πολύ λίγα λεπτά, μέσα σε μια άτμοσφαιρα παγερά ευγενική.

Γιατί, ως τώρα, ο σέρ Ουίλλιαμ είχε κρατήσει την Έμμα στο περιθώριο. Δεν της είχε επιτρέψει ούτε μια φορά να καθήσει στο τραπέζι στα επίσημα γεύματα της προσέειλε. Κι' αυτό, όπως ήταν φυσικό, είχε επιτείνει τη φήμη πως είχε ένα κρυφό έρωτικό δεσμό μαζί της.

Η Έμμα αναρωτιόταν αν ο σέρ Ουίλλιαμ υπερίστανε να την παρουσιάσει στον κύκλο του. Μην είχε άραγε μετανιώσει που την είχε φέρει στη Νεάπολη; Αυτό ωστόσο ήταν μάλλον άπιθανο γιατί φερόταν με μεγάλη καλωσύνη και γενναιοδωρία, όχι μονάχα μαζί της, αλλά και με τη μητέρα της.

Η Έμμα συνέχισε το γράμμα της, περιγράφοντας μ' όλες τις λεπτομέρειες της τουαλέττας που της είχε χαρίσει ο λόρδος Χάμιλτον. Ήταν —έγραφε— «κυριολεκτικά ξετρελλαμένη» μ' ένα φόρεμα από άσπρο σατέν με γαρνιτούρες ζωγραφισμένες στο χέρι και που είχε στοιχίσει είκοσιπέντε γκινέες. Χαμογελούσε μόνη της καθώς έγραφε αυτή τη φράση και σκέφτηκε: «Στο κάτω-κάτω του λέω την αλήθεια. Είμαι ξετρελλαμένη

μ' αυτή την τουαλέττα κι' ως είναι η πρώτη φορά που φορά άσπρο σατέν».

Χαμογελώντας ξανά, με κάποια χαιρεκακία τούτη τη φορά, πρόσθεσε πως ένα πράγμα πάντως ήταν βέβαιο: ο σέρ Ουίλλιαμ δεν ήτανε ταιγούνης, σαν κάτι άλλους. «Αυτό τουλάχιστον θα τόν φουρκίσω», συλλογίστηκε και γέλασε δυνατά.

—Χαίρομαι πολύ που σε βλέπω τόσο καλοδιάθετη σήμερα! άκουσε η Έμμα μια φωνή πίσω της. Γύρισε γρήγορα το κεφάλι και είδε τον σέρ Ουίλλιαμ χαμογελαστό μπροστά της.

—Κτύπησα την πόρτα, είπε ο σέρ Ουίλλιαμ, αλλά ήσουν φαίνεται πολύ απορροφημένη απ' το γράψιμο και δεν μ' άκουσε.

Πήγε κοντά στο παράθυρο και στάθηκε εκεί λίγα λεπτά θαυμάζοντας τη θέα. Όταν ξαναγύρισε το κεφάλι του, το ύψος του και το πρόσωπό του είχαν πάρει μια έκφραση πολύ σοβαρή.

—Έμμα, έχω ένα γράμμα για σένα. Ο γραφικός χαρακτήρας πάνω στο φάκελο είναι του Γκρεβίλ.

«Έβαλε το γράμμα απ' την τσέπη του» ή «Έμμα σηκώθηκε άμέσως απ' την καρέκλα της κι' έτρεξε μ' άπλωμένο το χέρι. Ο σέρ Ουίλλιαμ δεν την άφησε να πάρη το γράμμα:

—Μιά στιγμή, Έμμα, είπε με τόνο ακόμη πιο σοβαρό. Θέλω να ξέρης πως υποψιάζομαι τι λέγει αυτό το γράμμα. Ο Γκρεβίλ έγραψε και σε μένα.

Η Έμμα τον κύτταξε διστακτική.

—Θα είναι ίσως προτιμότερο, συνέχισε ο σέρ Ουίλλιαμ στοργικά, να μη το διαβάσης καθό-

λου. Ο Γκρεβίλ σου είπε ψέματα όταν σ' έστειλε εδώ και πρέπει να δηλολογήσω πως είμαι κι' εγώ συνένοχος του. Ήθελα, βλέπεις, τόσο πολύ να έρθης στη Νεάπολη!

—Δε θάρη να με πάρη για να γυρίσω στο Λονδίνο;

—Όχι, Έμμα.

—Και δε με θέλει πια κοντά του;

—Όχι, Έμμα.

Η Έμμα άπλωσε το χέρι της.

—Θέλω να τα διαβάσω όλα αυτά μόνη μου.

Ήλλά πάλι ο σέρ Ουίλλιαμ δεν της έδωσε το φάκελο.

—Για λόγους που ασφαλώς δεν τους καταλαβαίνεις κι' εσύ πολύ καλά, ο Γκρεβίλ θέλει να κάνει έναν καλό γάμο... ένα γάμο που ύα του επιτρέψει να διορθώσει τα οικονομικά του. Αυτός ήταν ο λόγος που τον έκανα να σε στείλ η εδώ.

Ατονα, η Έμμα είπε:

—Παντρεύτηκε κιόλας, σέρ Ουίλλιαμ;

—Όχι, αλλά ελπίζει πάλι να πείσει τη μίς Μίντλετον.

Γέλασε και πρόσθεσε:

—Πρό πάντων από τότε που έπαψε να συντηρή μια φιλειάδα και ακολουθεί το δρόμο της έρετης.

Τα λόγια αυτά και το ύφος του σέρ Ουίλλιαμ διασκέδασαν την Έμμα. Ένα γέλιο αυθόρμητο ανέβηκε στα χείλη της, αλλά το έπνιξε.

—Δόσσε μου το γράμμα, παρακαλώ.

Ο σέρ Ουίλλιαμ της το έδωσε, λέγοντας ήσυχχα και πολύ σοβαρά:

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΝΤΕΣΣΕΣ

(Συνέχεια από την σελ. 34)

αυτή, κύτταζε άφωνη μια το γυίο της και μια το φόρεμα που σιγά-σιγά άρχιζε να παίρνει καινούργια όψη και να γίνεται ένα πραγματικό «μοντέλο»!

Σε λίγα λεπτά, ο Γιαννάκης κατέβηκε από την καρέκλα του. Τραβήχτηκε πέρα, μελέτησε άμιλητος τα... έργα των χειρών του, και δήλωσε:

—Έτοιμο, μαμά!

Η κυρία Δεσσέ δεν μπορούσε να πιστέψει στα μαιτία της.

—Πώς σου φαίνεται, Μαρία; ρώτησε τη μοδίστρα.

—Κυρία... τραύισε έκθαμβη εκείνη, είναι τέλειο. Δεν έχουμε να προσθέσουμε ούτε ν' αφαιρέσουμε τίποτα. Το φόρεμα είναι έτοιμο. Και είναι το ωραιότερο απ' όλα τα φορέματά σας.

—Έτσι νομίζω κι' εγώ Μαρία, είπε η κυρία Δεσσέ.

Και γυρίζοντας προς τόν γυίο της:

—Δε μου λες εσύ, κύριε, που έμαθες να φτιάχνης φορέματα;

—Νά, ξέρεις μαμά, άπάντησε ο πιστιρίκος κοκκινίζοντας, καμμία φορά... καμμία φορά... τα ζωγραφίζω στα τετράδιά μου!

Ήταν τότε μόλις 8 ετών...

ΜΕΡΙΚΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ «ΧΩΡΙΣ ΑΞΙΑ»

Τα ίδια αυτά σχέδια θα τα δούμε έπειτα κοντά του, πάνω στα πανεπιστημιακά θρανία όπου σπουδάζει νομικά. Θα τα βρούμε και αργότερα πάλι δίπλα του, όταν σπουδάζει πολιτικές έπιστήμες, γιατί οι γονείς του ήθελαν να τον κάνουν διπλωμάτη.

Η έμπνευσί του, το ταλέντο του, τον ακολουθούν παντού, όπου κι' αν πάει, ό,τι κι' αν κάνει, έστω και αν αυτό το κάτι δεν έχη καμμία απολύτως σχέση με το άγαπημένο του σχέδιο.

Στο Παρίσι, όπου οι γονείς του τον είχαν στείλει για να σπουδάσει νομικά και πολιτικές έπιστήμες, ο νεαρός Δεσσέ, παρ' όλη τη μανία του και τις όρες που... χαράμιζε για να ζωγραφίζει γυναικεία φορέματα, ήταν ένας πολύ καλός φοιτητής. Άλλωστε, τα σχέδια, όπως έλεγε και πίτιευε ο ίδιος, τα έκανε μόνο για να περνά ή ώρα. Είχε γεμίσει μ' αυτά καμμία πενήντα τε

τράδια που τα είχε πεταμένα σε μια γωνία του δωματίου του και πίστευε ειλικρινά ότι «δεν είχαν καμμία αξία».

Μιά μέρα, ένας φίλος του που τον είχε επισκεφθεί, είδε όλα αυτά τα παραπεταμένα τετράδια και δάλθηκε να τα ξεφυλλίζει.

—Ξέρεις, Ζάν, του είπε ξαφνικά, αυτά τα πράματα θα μπορούσαν, ίσως, να πουληθούν σε κανέναν Οίκο Μόδας και να πιάσουμε τίποτα φιλά για χαρτζηλίκι.

Ο Ζάν έβαλε το γέλια.

—Αυτά; Τρελλός θάσαι! Τα έχω κάνει μόνο και μόνο για να περάσω την ώρα μου και δεν αξίζουν φράγκο!

—Τί να σου πώ, Ζάν, έκανε ο άλλος, εγώ ξέρω από γυναικεία φορέματα όσο ξέρω και από κινέζικη Θεολογία. Πάντως, όμως, δε θα χάναμε τίποτα να τα δείχναμε κάπου. Πού ξέρεις καμμία φορά τί γίνεται...

—Πάρε τα όλα και κάνε ό,τι θέλεις! άπάντησε ο Ζάν. Πήγαινε να τα δείξης, αλλά σε προειδοποιώ ότι θα χάσης άδικα τόν καιρό σου!

Ο φίλος πήρε τα τετράδια με τα σχέδια κι' έφυγε. Χωρίς να χασομερήσει, τράβηξε γραμμή και χτύπησε την πόρτα του πιο κοντινού ραπτικού Οίκου.

—Έχω εδώ μερικά σχέδια φορεμάτων. Μήπως σάς κάνουν;

Ο διευθυντής του ατελιέ ξεφυλλίζει με προσοχή τα τετράδια. Πότε-πότε σηκώνει το κεφάλι και κυττάζει προσεκτικά τόν νεαρό φοιτητή που κάθεται απέναντί του.

—Δικά σας είναι αυτά;

—Όχι. Ένός φίλου μου.

—Αί!... Και πώς λέγεται ο φίλος σας;

—Ντεσσές, Ζάν Ντεσσές!

—Πέστε του να περάση από δω...

Ο φίλος έφυγε από το ατελιέ πετώντας από τη χαρά του και πήγε ν' αναγγείλ η στον Ζάν ότι ο διευθυντής ήθελε να τον δη προσωπικώς. Την άλλη μέρα, ο Ζάν πήγε στο ατελιέ. Βρήκε τόν διευθυντή και την προϊστάμενη να έχουν μπροστά τους τα τετράδιά του και να τα μελετούν προσεκτικά.

—Α, ώστε σεις είσατε ο Ζάν Ντεσσές;

—Μάλιστα.

—Τα σχέδιά σας είναι καλά. Ή μάλλον όχι. Είναι πολύ καλά. Ή μάλλον... για να είμαι ακριβέστερος... είναι περίφημα! Θέλετε να εργασθήτε στο ατελιέ μας ως μοντελίστας;

—Μά... φυσικά... φυσικά θέλω!

Τα νομικά και οι πολιτικές έπιστήμες είχαν ξεχαστεί.

—Πότε... πότε μπορώ να πιάσω δουλειά;

—Τώρα άμέσως!

Από την ημέρα εκείνη το Πανεπιστήμιο δεν ξαναείδε τόν Ζάν Ντεσσέ, ούτε κι' ο Ζάν Ντεσσές το Πανεπιστήμιο..

ΤΙ ΕΙΝΑΙ «ΚΟΜΨΟΤΗΣ»

Τί ακριβώς είναι αυτή η περίφημη «κομψότης» που τόσο συχνά την αναφέρουμε και τόσο λίγο μπορούμε να την προσδιορίσουμε;

Κατά τόν Ντεσσέ, την κομψότητα συνθέτουν τρία στοιχεία: Χάρις, άπλότης, διακριτικότητα. Μιά γυναίκα για να μπορεί να λέγεται κομψή πρέπει να είναι χαριτωμένη (στο ντύσιμό της φυσικά), άπλη και διακριτική. Δηλαδή όχι φανταχτερή, όχι εξεζητημένη, όχι άκαμπτη.

Και, ακολουθώντας κατά γράμμα την βασική αυτή αρχή του, ο Ζάν Ντεσσές δεν παρουσίασε ως τώρα έστω κι' ένα μοντέλο που να μην είναι κομψό, όπως αυτός ένοει την κομψότητα.

Οι βραδινές τουαλέττες που δγαίνουν από το ατελιέ του Ντεσσέ είναι ονομαστές σ' όλον τόν κόσμο. Ειδικότερα οι μουσελίνες του Ντεσσέ, τα λεπτά αυτά κομφοτεχνήματα, έχουν ξετρελλάνει προπαντός τις Άμερικανίδες που τόν θεωρούν ως τόν μεγαλύτερο καλλιτέχνη του είδους και περιμένουν κάθε χρόνο με αγωνία τα καινούργια μοντέλα του για να σκοτωθούν κυριολεκτικά μεταξυ τους ποιά να τα πρωτοφορέσει. Άρκούν μόνο δύο όνόματα γυναικών που είναι πελάτισσες του Ζά Ντεσσέ για να φανή η επιβολή του στον γυναικόκοσμο της Άμερικής. Στο ατελιέ του «ράβονται» ή «άτομικη γόσπας» του Χόλλυγουντ Μαίριλιν Μονρόε και η Κυρία Άδερίλ Χάρριμαν, σύζυγος του Άμερικανού οικονομολόγου και μιά από τις κομψότερες γυναίκες της Άμερικής...

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 9 - 15 Ιανουαρίου 1956

ΚΡΙΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 Απριλίου: Κάποια άλλαγή θα σας δγάλη από τις δύσκολες στιγμές που περάσατε τόν τελευταίο καιρό. Έπιτυχίες στα αισθηματικά ζητήματα. Εύνοική ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 4.

ΤΑΥΡΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 21 Απριλίου-20 Μαΐου: Δείξτε περισσότερο ενδιαφέρον για τα προσωπικά σας ζητήματα. Χρειάζεσθε άνάπαυσι και ψυχαγωγία. Σκεδείτε πριν αποφασίσετε για το μέλλον σας. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, άριθ. 7.

ΔΙΔΥΜΟΙ.— Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 Ιουνίου: Υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν το κακό σας. Ή προσωπικότης σας και η ευγένεια θ' ανατρέψουν κάθε κακή πρόθεσι τών έχθρών σας. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 6.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 22 Ιουνίου-22 Ιουλίου: Να σκέπτεσθε πριν μιλάτε. Οι επαγγελματικές σας προσπάθειες θα στεφθούν από πλήρη έπιτυχία. Θα λάβετε κάποιο γράμμα με καλές ειδήσεις. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 4.

ΛΕΩΝ.— Για δσους γεννήθηκαν από 23 Ιουλίου-22 Αύγουστου: Άλλαγές θα δώσουν καινούργια πνοή στις επαγγελματικές και αισθηματικές σας υποθέσεις. Ά αποφασίσετε χωρίς ένδοιασμούς. Εύνοικές ημέρες: Τρίτη και Τετάρτη, άριθ. 1.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σεπτεμβρίου: Θα συναντήσετε έμπόδια, που δεν θα μπορέσουν όμως ν' άνακόψουν τόν δρόμο σας. Μη σταματήσετε την προσπάθεια. Έχετε έμπιστοσύνη στον εαυτόν σας. Εύνοική ημέρα: Σάββατον, άριθ. 7.

ΖΥΓΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 Οκτωβρίου: Σύντομα θα κάμτε κάποιο ταξίδι, που θα σας βοηθήσει στην εργασία σας. Προπαθήσετε να διατηρήσετε την ψυχραιμία σας κι' όλα θα πάνε καλά. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 2.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 23 Οκτ.-22 Νοεμβρίου: Κάποιο προσωπικό ζήτημα θα σας ψυχράνη μ' ένα καλό σας φίλο. Δεν είναι πλέον καιρός για ρομαντικές σκέψεις. Έργασθήτε περισσότερο. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, άριθ. 5 και 9.

ΤΟΞΟΤΗΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρίου: Μιά φιλική πρόσκλησις θα σας ξεκουράση ψυχικά. Μη στενοχωρηθείτε που θα παρεξηγήσουν την στάσι σας. Έχετε κι' έσεις δικαιώματα στη ζωή. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 19.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 Ιανουαρίου: Πρέπει να ένεργητε άργά, αλλά σταθερά. Να ενδιαφερθήτε περισσότερο για την υγεία σας. Το Σάββατοκυριακό να το περάσετε στην έξοχη. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, άριθ. 46.

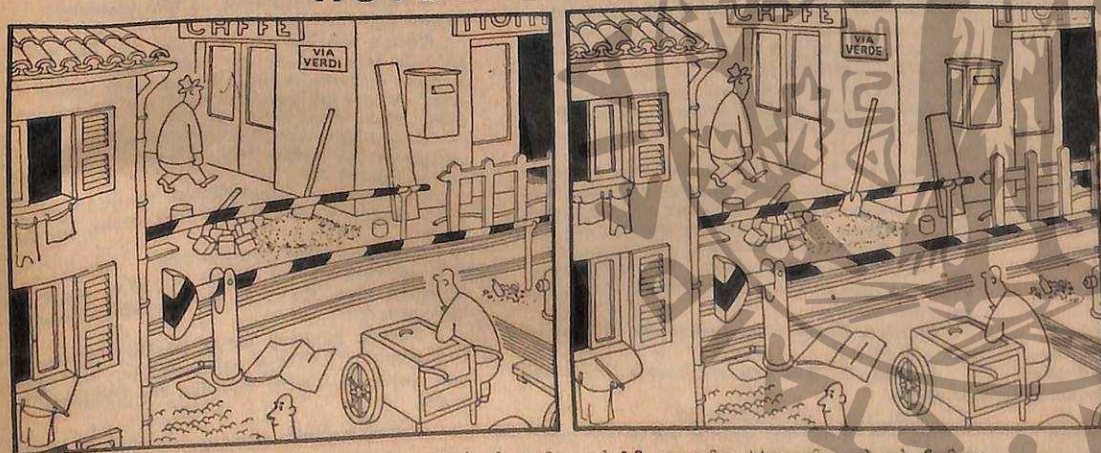

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 20 Ιαν.-18 Φεβρίου: Θα προσπαθήσουν να σας αψηφιάσουν. Μόνον αν έχετε θάρρος και ψυχραιμία θα αποφύγετε τις συνέπειες. Να είσθε ένεργητικός. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 97.

ΙΧΘΥΕΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: Ή καινούργια εβδομάδα σας επιφυλάσσει εύχάριστες έκπληξεις. Κάποιος παλιός φίλος θα σας βοηθήσει να πραγματοποιήσετε τα όνειρά σας. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 6.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σχέδιο διαφέρει από το πρώτο σε 18 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1. Υπονοούν... τα εικάζως έννοούμενα.
2. Πρέπει να είναι καλοί ψυχολόγοι τών θηλέων (γεν.).
3. Κοινοτικοί άρχοντες έπι Τουρκοκρατίας.
4. Άκριβολογίας γράμμα-τα. — Τέτοια δόνα είμεθα... όπως λέγουν.
5. Άσμος χωρίς... άρχη και τέλος. — Μιά τέτοια ύπηρεση αίτια να δεινθούν αι σχέσεις Άγγλιας και Σαουδαραβίας. — Διάσμηος ήλεκτροφυσικός, ένάρθρως.
6. Μεγάλη έπαρχία της Κίνας. — Δεξιός παραπόταμος του Τομπού εις την Ρωσίαν.
7. Στρατιωτική μονάς. — Ή βάσις της ζωής (δοτ.). — Αρχικά ού-12 πουργείο.
8. Φυτόν. — Σαρκαβατικό του χειμώνας, ένάρθρως.
9. Προφερόμενα... ύπαινίσσονται. — Χειροτάσσο (κυριολ.). — Μέγα τμήμα της Νοβίας (και χωρίς το τελευταίο γράμμα).
10. Αυτά τα ποτά περιέχουν συχνά «άσπασ» (γεν.). — Βασικός άριθμός τών... πατέρων του έθνους.
11. Ουδεις άντανυμίας. — Συμβολίζει το πενήντα. — Γυναικείον όνομα... που σολίζει.
12. Τόσα χρόνια έζησε ο Ροσσίνι. — Άναγκαίο σε κάθε καλή όργάνωσι.

ΚΑΘΕΩΣ :

1. Μουσικός όρος... περιπαθής.
2. Πρόθεσις όπως παρουσιάζεται πρό φωνήεντος. — Αυταί δέλουν χέρια ειδικά με γνώσεις Ιατρικής.
3. Χρυσός... Ιταλικός. — Μόριον κατοικωτικόν (άρχ.).
4. Με την εύφυσίαν συγγενής. — Διάσμηος Άλλος φιλόσοφος (1828 — 93).
5. Πατήρ του Δαυίδ. — Άρχαία πόλις ή ένα σκέλος, ένάρθρως.

ΖΙΓΚ-ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, όλη και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτυχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξαν.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξη τών δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Δ	Α	Ρ	Κ	Ο	Ψ
Ι	Α	Σ	Υ	Ε	Ε
Ν	Δ	Ο	Μ	Ι	Π
Ν	Ι	Α	Σ	Ο	Σ
Σ	Υ	Ο	Τ	Ω	Α
Σ	Κ	Α	Φ	Ε	Ν

Για κάθε λέξη τών 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη τών 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη τών 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη τών 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη τών 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη τών 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη τών 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.
Για κάθε λέξη τών 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και όποτε καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

'Ο κύριος 'Αρκάντιν

(συνέχεια από την σελ 25)

το δλέμμα μου τόν άνθρωπο που έτρεχε. Σίγουρα βάδιζε τώρα επάνω σε χώμα, γιατί τα δημάτια του δεν άκούγονταν πιά. 'Αφανα, ένα σφύριγμα έσκισε τη γαλήνη της νύκτας κι άκουσα πάλι τόν κρότο του ξύλινου ποδιού πάνω στο καλντερίμι. Οι φύλακες είχαν εγκαταλείψει τη φωτιά τους κι έτρεχαν τώρα κι αυτοί. 'Ο κουτσός όμως βρισκόταν αρκετά μακριά.

Προχωρούσε με κόπο, πλάι στον άσπρο τοίχο του τελωνείου. Τα φώτα της προκουμιάς, καθώς έφεταν από πίσω, έριχναν μπροστά του την πελώρια σκιά του. Οι φύλακες σφύριζαν ολοένα. Μάταια τα σφυρίγματά τους τρυπούσαν την καταχνιά της νύκτας. Κανένα άλλο σφύριγμα δεν άκούγεται από μακριά, εκτός από τὸ κουτό, ανίσχυρο σφύριγμα της σειρήνας που ώδηγούσε τα καράβια μέσα στην όμιχλη.

Στεκόμουν ακίνητος. Παρακολουθούσα τὸ παρῆενό αυτό κυνηγητό σαν θεατής, νιώθοντας άόριστα κάποια συμπάθεια για τὸν κυνηγημένο. 'Ασφαλώς έπειδη αυτός ήταν τὸ θήραμα. Καί έπειδη ήταν άξιολύπητος με τὸ θαρὺ ξύλινο πόδι που έσερνε με τόσο πρόδηλο κόπο.

Είχε σίγουρα βρή την καγκελλένια πόρτα κλειστή, γιατί ξαναγύριζε τώρα πρὸς τὸ μέρος όπου στεκόμουν εγώ, χαμένος μέσα στο λαθούρι της γεμάτης μ' έμπορεύματα προκουμιάς. Δεν ήθελα να με δὴ κανείς και κόλλησα πάνω σε μιά στοίβα από σακιά με τοιμέντο. Σὲ λίγο τὸ δάδα στα πόδια. 'Αν έτρεχα σκυφτός μπορούσα να φτάσω στο σημείο όπου ήταν άγκυροβολημένη ἡ «Καϊύυ».

Δὲ βρισκόμουν πιά μακριά, όταν ὁ εἰλλος ξεφύτρωσε μπροστά μου. 'Ηταν ψηλός, πελώριος. 'Ετσι πάντως μου φάνηκε. 'Ισως γιατί ήμουνα σκυμμένος, ίσως έπειδη βρισκότανε τόσο κοντά μου. Τρίκλιζε. 'Ο πελώριος δγκος του ταλαντευόταν, σκόνταφε σε κάθε θήμα πάνω στη στοίβα με τὰ σανίδια που ώρθωνότανε πλάι μας. Προχωρούσε με τὸ κεφάλι σκυφτό, σαν ένας ταύρος. Μ' άγγιξε και σωριάστηκε δυο θήματα παραπέρα. Τὸν εἶχα πάρει για μεθυμένο. 'Η μάλλον, εἶχα πει στον εαυτό μου πὸς ήτανε μεθυμένος, για να μὴν αναγκαστὸ να ἐνδιαφερθὸ για τὴν κατάστασή του. Τώρα όμως δογγοῦσε μπροστά στα πόδια μου —ένα δογγητὸ πνιχτό, ἀπαίσιο. Δὲ μπορούσα να φύγω και να τὸν αφήσω εκεί. 'Επρεπε να σκύψω από πάνω του, να τὸν άγγίσω τὸν ώμο, να τὸν προσφέρω κάποια βοήθεια. Τότε ήταν που εἶδα ένα μεγάλο μαχαίρι χωμένο στην πλάτη του, ὡς τὴ λαβή. Τὸ αἷμα μόλις κι έτρεχε...

'Ανασηκώθηκα μούσκεμα στον ἰδρώτα. 'Απὸ τὴ μεριά τὸ τελωνείου, οἱ φύλακες εξακολουθούσαν να κυνηγοῦν τὸν κουτσό, σφυρίζοντας ξεάλλα.

—'Ακούστε... εἶπε ὁ πληγωμένος. 'Ακούστε... Γονάτισα πλάι του. 'Ανάσινε με κόπο. Δεν τολμούσα να τὸν άγγίσω. 'Εκείνη τὴ στιγμή εἶδα μπροστά μου τὴ Μίλυ. 'Ηταν με τὴς πυτζάμες της και με κύτταξε χωρίς να καταλαβαίνει. 'Η παρουσία της με έξωργισε και, συνάμα, με ἀνακούφισε.

—'Πήγαινε να φέρῃ ένα γιατρό... γρήγορα. 'Ετρεμε, φίλα ντυμένη καθώς ήταν, περισσότερο από νευρικήτητα, παρά απ' τὸ κρύο. Κύταζε τὸν πληγωμένο πὸς πολὺ με ἀηδία, παρά με συμπόνια.

—Ποιὸς εἶναι; 'Ανασήκωσε τὸς ώμους. 'Εκείνη έπέμενε: —'Πρόσεχε. Τὸ ξέρεις πὸς πρέπει να εἰσαι πολὺ προσεκτικός. 'Ο Θεοδῶς εἶπε...

Τὴν άρπαξα από τὸ μπράτσο και τὴν έσπρωξα απότομα.

—'Ενα γιατρό. Πρέπει να φέρωμε ένα γιατρό...

Μὰ ὁ πληγωμένος εἶχε ἀνασηκωθῇ, με μιά τρομερή προσπάθεια.

—Εἶναι πολὺ ἀργά για να φωνάξετε γιατρό... 'Αδίκος ὁ κόπος.

Στὸ ἀναμεταξύ, σὴν προκουμιά με τὸς χίλιους κρυφόνες, τὸ κυνηγητὸ συνεχίζόταν. Περιέργο να μὴν έρθῃ κανείς να βοηθήσῃ τὸς δυο φύλακες παρ' ὅλα τὰ διαπεραστικά σφυρίγματά τους.

'Η Νεάπολη ὁλόκληρη έμοιαζε να κοιμάται, εκτός από τὸν κυνηγημένο κι' εκείνους που τὸν κυνηγοῦσαν, εκτός από τὴ Μίλυ κι' από μένα και

τὸν άνθρωπο που χαροπάλευε ανάμεσα μας. 'Εβλεπα τώρα τὸ πρόσωπό του: τὰ χοντρά του χεῖλη έτρεμαν και τὰ βολὰ του μάτια ἀγωνίζονταν να συναντήσουν τὸ δλέμμα μου.

'Η Μίλυ δάγκωνε τὸ χέρι της, προσπαθώντας να συγκρατήσῃ τὸ τρεμουλιασμά της.

—Γκαῦ... ἡ ἀστυνομία...

'Ο πληγωμένος έκανε μιά καινούργια προσπάθεια, μὰ δὲ μπόρεσε ν' ἀνασηκωθῇ. 'Απεναντίας σωριάστηκε χάμα, δογγώντας, με τὸ πρόσωπο σὴ γῆ. 'Η Μίλυ έτρεμε ὁλόκληρη κι' έλεγε κάθε τόσο, σαν ἀποδολαωμένη.

—'Η ἀστυνομία... τὸ νοῦ σου... ἡ ἀστυνομία...

'Εσκυψα πάνω από τὸν λαθωμένο. 'Ενοιωσα πολὺ κοντὰ τὸ πρόσωπό μου τὴ ἀνάσα του, που εἶχε κιόλας, θάλεγε, τὴ μυρωδιά ἀνθρώπου πεθαμένου, ένα κράμα από ἰδρώτα και αἷμα. 'Ο άγνωστος άρπαξε τὸ χέρι μου σὸ χέρι του, που εἶχε άρχισει να παγώνει.

—'Οχι τὴν ἀστυνομία...

'Αγκομαχοῦσε.

—Δὲν θέλω να πεθάνω μπροστὰ σε ἀστυφύλακα...

Αἰματοδοαμένα σάλια έτρεχαν απ' τὸ στόμα του. Τὸ αἷμα τὸ τραυμάτός του εἶχε γλιστρήσει ἀνάμεσα από τὸ γιλέκο και τὸ πουκάμισό του και κυλούσε τώρα μέσα απ' τὸ μανίκι του. Μόλις και κατάρθωνα να πνίξω τὴν ἀηδία μου. Στράφηκα σὴ Μίλυ.

—Δὲ μπορούμε να τὸν αφήσωμε ἔτσι, εἶπα. Κάτι πρέπει να κάνωμε, ἀλλιῶς δὲ θὰ τοῦ μείνῃ σταγόνα αἷμα... Πρέπει να...

Οὔτε ὁ ἴδιος δὲν ήξερα τί ήταν αὐτὸ που έπρεπε να κάνουμε.

'Αφανα απ' τὴν ἄλλη μεριά τὸ λιμανιού, απ' τὸ σημείο που ήταν ἀραγμένα τὰ γιῶτ, ἀκούστηκε ένας πυροβολισμός. 'Ακολούθησε μιά σιωπὴ ἀπόλυτη. Κι' αὐτὸς ἀκόμη ὁ έτοιμοθάνατος κρατούσε τὴν ἀναπνοή του. 'Επειτα, σαν ἀπόκριση σ' αὐτὸν τὸν πρώτο πυροβολισμό, ἀκούστηκαν τρεῖς έκτυροσκοκροτήσεις, ἡ μιά πάνω σὴν ἄλλη. Καί τότε εἶδα τὴ σιλουέττα τὸν κουτσό με τὸ ξύλινο πόδι να ταλαντεύεται πάνω από ένα πλωτὸ γεφύρι και να πέφτῃ μέσα σὸ νερὸ μ' ένα ὑπόκωφο παφλασμό.

—'Αν εἶναι αὐτὸς που σε χτύπησε, μπορείς να εἰσαι ἥσυχος, εἶπα. Τὸν κανόνισαν.

Αὐτὴ ήταν ἡ μόνη παρηγοριά που μπορούσα να προσφέρω σὸ δυστυχισμένο πλάσμα που χαροπάλευε: να τὸ ἀναγγεῖλω τὸ θάνατο τὸν έχθρο του. 'Ανασήκωσε λιγάκι τὸ κεφάλι του κι' έκανε ένα μορφασμό σὰ ν' ἄθελε να χαμογελάσῃ.

—Εἰσαι καλὸ παλληκάρι, εἶπε. Πὸς σε λένε;

—Βὰν Στράττεν... Γκαῦ Βὰν Στράττεν, τοῦ εἶπα.

Κούνησε τὸ κεφάλι του. 'Ενα ὄνομα που δὲν τοῦ έλεγε τίποτε.

—'Εμένα με λένε Μπράκκο, εἶπε. 'Εσὺ όμως μπορείς να με λὲς Μαρσέλ... Για να πεθάνω με τὴν ἐντύπωση πὸς ἔχω κοντὰ μου ἕνα ἀνθρώπο δικό μου...

'Επιανε τὸ χέρι μου, ἀγκιστρωνόταν πάνω του και, κάθε τόσο, ένας σπασμός τὸν έκανε να σφίγῃ τὰ νοτισμένα του δάκτυλα γύρω από τὰ δικά μου. Δεν ἐνοιώθα πιά ἀηδία.

—'Ελα, κάνε κουράγιο, φίλε μου, τοῦ έλεγα. Δεν εἰσαι μόνος, εἶμαι κοντὰ σου.

Λόγια κουτὰ, που τοῦ έκαναν όμως καλὸ.

—Ποιὸς θὰ τὸλεγε... 'Εγὼ που εἶχα τὸς σους φίλους...

'Η ὁμιλία τὸν ἐξαντλοῦσε, ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦσε να σωπάσῃ. 'Ημουν ἀναγκασμένος να σκύβω για να τὸν ἀκούω. 'Η Μίλυ εἶχε έρθει κι' αὐτὴ κοντὰ μας. Φοβότανε περισσότερο τὸ σκοτάδι τὴς νύκτας παρά τὸν έτοιμοθάνατο.

—Κι' έπρεπε νάρθῃς ἐσὺ... ἐσὺ, ένας άγνωστος... να μοῦ παρασταθῇς τούτῃ τὴν ὥρα... Εἰσαι καλὸ παιδί...

Τὸ αἷμα έτρεχε τώρα ἀφονο απ' τὸ στόμα του, τὸν έπνιγε.

—Θέλω να κάνω κάτι για σένα κι' ἐγὼ, θέλω να...

—Ναί, ναί... 'Ησύχασε τώρα...

'Εψαχνα να βρῶ ένα μαντήλι για να τοῦ σκουπίσω τὸ στόμα.

'Ενισχύσεις εἶχανε φθάσει μπροστὰ στα κα-

κελλα τὸ λιμανιού. Δυὸ μοτοσυκλέττες κι' ένα καμιόνι γεμάτο ἀστυφύλακες.

'Η Μίλυ άρχισε πάλι να τρέμῃ ὁλόκληρη.

—'Η ἀστυνομία... 'Ερχονται. Κύττα!

'Ακούσαμε δῆματα πολλῶν ἀνθρώπων πάνω σὸ λιθόστρωτο, έπειτα μιά ζωηρὴ συζήτηση ἱταλικά. Σὲ πέντε λεπτά θὰ μὰς εὑρίσκαν.

—'Ασε τὸς να έρθουν, δὲ με νοιάζει... Τι μπορούν να μοῦ κάνουν... τώρα πιά...

Πάλι μιά λάμψη πάνω σὸ πρόσωπο που εἶχε άρχισει κιόλας ν' ἀλλοιώνεται από τὸν ἐπικείμενο θάνατο.

—Γκαῦ, άρχισε τὴς κλάψες ἡ Μίλυ, θὰ με πάνε κι' ἐμένα φυλακή;

Δὲν εἶδερα ποτὲ γυναίκα. Αἰσθάνθηκα τὴν ἐπιθυμία εκείνη σὴ στιγμή.

—Σὲ λίγο θὰ φοβῆσω σαν σκυλί, έλεγε ὁ Μπράκκο. 'Οχι όμως πρῖν... πρῖν κάνω κάτι για σένα.

Γιατί δὲν τὸν άφηνα σὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ; 'Αν ἔμενα κρυμμένος σὴν «Κουίνυ» χωρίς να θυλάω τσιμουδιά, θὰ εἶχα κάποια ἀμυδρὴ ἐλπίδα να γλυτώσω. 'Ενῶ τώρα... Τὸ νευρικό τρεμουλιασμα τὴς Μίλυ άρχισε να μεταδίδεται και σε μένα.

—'Ο Μπράκκο δὲν εἶναι ἀχάριστος...

Στὴν προκουμιά εἶχαν ἀνάψει τὸς προβολείς. Μακρόστενες φωτεινὲς δέσμες έρευνούσαν τὴς πὸς ἀτόμερες γωνιές. Τὸ φῶς ἐνός προβολέα πέρασε από πάνω μας. 'Ο Μπράκκο συνέχιζε τὸ ἐπίμονο παραλήρημά του:

—Κάτι και για σένα...

—'Ησύχασε, φίλε μου, ἡσύχασε...

Εἶχε άρχισει να με ἐκνευρίζῃ. 'Η ἀστυνομία μὰς εἶχε δει. Δὲν τὴ γλυτώνανε.

—Κάτι... Κάτι καλύτερο από λεφτά... 'Οχι λεφτά...

'Η Μίλυ, πεσμένη στα γόνατα, σφιγγόταν ἐπάνω μου. 'Η μυρωδιά τὸ κορμιού της ἀνέβαινε από τὸ στρογγυλὸ ὄνοιγμα τὴς πυτζάμας της.

—'Η ἀστυνομία! Ξανάπε.

'Ο Μπράκκο με τραβούσε κοντὰ του. 'Η ἀνάσα του ήταν ἀποκρουστική.

—'Ενα δῶρο για σένα, φίλε μου... Κάτι που μπορεί να σε κάνῃ πλούσιο...

'Ασφαλὸς δὲν καταλάβαινε πιά τί γινότανε γύρω του. Δεν εἶχε, παρά μιά ἔμμοινη ἰδέα. Γαντζωνόταν ἐπάνω μου και με κύτταζε:

—'Ακουσέ με... άκουσε καλά...

Κύτταζα τὸς δυο ἀστυφύλακες που πλησίαζαν. 'Η φωτεινὴ δέσμη τοῦ φακού τὸς φώτισε τὴν Μίλυ, έπειτα τὸ πρόσωπό της και τὸ πρόσωπο τοῦ λαθωμένου.

—Εἶναι ὁ Μπράκκο, εἶπε ὁ ένας.

Δὲν εἶδειε καμμιὰ ἀπορία βλέποντάς τον ἐκεί, έτοιμοθάνατο, μ' ένα μαχαίρι μπηγμένο σὴν πλάτη του. Στράφηκε σε μένα:

—'Εσεῖς ποιὸς εἰσθε; Τὴ γυρεύετε ἐδῶ;

'Αν κατάφερνα να τοῦ ἀπαντήσω ἱταλικά, με ἀπόλυτη φυσικότητα, εἶχα μιά πιθανότητα, μιά πολὺ μικρὴ πιθανότητα... 'Ας ήτανε μονάχα να μὴ βρισκόταν ἐκεῖ ἡ Μίλυ, τόσο πρόδηλα ταραγμένη!

—Περνοῦσα κατὰ τύχη... Εἶμαι τουρίστας. Τὸ καράδι μου εἶναι ἐκεῖ.

Θάτανε πὸς φρόνιμο ἂν έκανα πὸς δὲν καταλάβαινα λέξη ἱταλικά και τὸς εἶδεινα τὸ ἀμερικανικὸ διαβατήριό μου. 'Η παρουσία μου σ' ἐκείνα τὰ μέρη θὰ φαίνόταν πολὺ πὸς δικαιολογημένη... Πολὺ ἀσνά.

'Ο ἀστυφύλακας εἶχε σπληνωμένα τὰ ἀσταλένια μάτια του ἐπάνω μου. Σίγουρα διασκέδαζε με τὴν ταραχή μου.

—'Αφήστε τὸ νεαρό ἥσυχο, προσπάθησε να πῇ ὁ Μπράκκο. Δεν ἔχει καμμιὰ σχέση με ὅλα αὐτά.

'Ο ἀστυφύλακας τὸν άγνόησε.

—Εἶπατε πὸς τὸ καράδι σας εἶναι κάπου ἐδῶ κοντὰ, εἶπε. 'Εν τάξει, θὰ πάμε να τὸ δοῦμε...

'Επιτρέπετε;

'Ημουν χαμένος. Δέκα χιλιάδες δολάρια ἐμπόρευμα! Τί θάλεγα τοῦ Θεοδῶτος; Μὲ περίμενε χωρίς ἄλλο σὴν Ταγγέρη τὴν ἐπόμενη Τετάρτη.

—Λοιπόν, πάμε.

SYNEXIZETAI

ΘΥΜΑΣΤΕ ΠΟΤΕ;

...ἡ ξέρετε ποτὲ αὐτοὶ οἱ στρατιῶται συγκεντρώθηκαν στὸν λόφο τοῦ Φιλοπάππου καὶ ἔστρεψαν τὰ πυροβόλα τὸς πρὸς τὸ κέντρο τὴς πόλεως τῶν 'Αθηνῶν;

...ἡ ξέρετε ποτὲ αὐτοὶ οἱ στρατιῶται συγκεντρώθηκαν στὸν λόφο τοῦ Φιλοπάππου καὶ ἔστρεψαν τὰ πυροβόλα τὸς πρὸς τὸ κέντρο τὴς πόλεως τῶν 'Αθηνῶν;

«Μὰ πὸς τὸ ἔβαλα;»

1. He enters the shop. 2. He asks a clerk for something. 3. He asks another clerk for something. 4. He asks a third clerk for something. 5. He asks a fourth clerk for something. 6. He asks a fifth clerk for something. 7. He asks a sixth clerk for something.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΩ ΑΡ. 11

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΑΠΟΣΙΩΠΗΤΙΚΑ. 2. ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΩΝ. 3. ΠΡΟ-ΕΣΤΟΙ. 4. ΝΣ — ΛΟΓΙΚΑ. 5. ΣΜ (ΑσμΑ) — ΟΑΣΙΣ — Ο «ΩΜ». 6. ΣΑΝΣΙ — ΤΟΥΡΑ. 7. ΙΛΗ — ΑΕΡΙ — Υ. Ν. 8. ΟΑ — ΤΟ — «ΣΠΑΝΑΚΙ». 9. Ν. Ξ. (Νύξι) — ΑΠΤΟ — ΑΛΟ(Α). 10. ΑΕΡΙΟΥΧΩΝ — ΣΝ' (250). 11. ΤΙ — ΝΥ — ΑΝΘ. 12. ΟΣΤ' (76) — ΣΥΣΤΗΜΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΑΠΠΑΣΣΙΟΝΑΤΟ. 2. ΠΑΡ' — ΜΑΛΛΑΞΕΙΣ. 3. ΟΡΟ — ΝΗ. 4. ΣΘΕΝΟΣ — ΤΑ-Ι-Ν. 5. ΙΕΣΣΑΙ — ΟΠΟΥΣ. 6. ΩΝΤ—ΑΣΤΥ. 7. ΠΑΟΛΙ — ΕΠΟΧΑΣ. 8. Η «ΓΙΟΣΤΡΑ» — ΩΝΤ. 9. ΤΩ — ΟΙΝΑΝ-ΘΗ. 10. ΙΓΔΙΟΥ — ΛΑ — ΗΜ — ('Ιταμοί). 11. ΚΩ — ΚΩΡΥΚΟΣ. 12. ΑΝΝΑ ΜΑΝΙΑΝΙ.

ΖΙΓΚ—ΖΑΓΚ ΑΡ. 11

'Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τὰς λέξεις: ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ καὶ ΟΥΡΑΝΙΣΚΟΦΩΝΑ 46 βαθμούς.

'Ιδού καὶ μερικές άλλες από τὴς πάμπολλες λέξεις που σχηματίζονται ἐδῶ: ΟΥΦΕΠΟΤΕ — ΠΕΙΣΜΑΤΟΣ — ΚΟΥΝΙΑΔΟΣ — ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ — ΚΟΑΣΜΟΣ — ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥΣ — ΔΙΑΡΚΟΥΣ — ΟΥΡΑΝΙΑΣ — ΔΙΑΔΟΣΙΣ — ΑΦΕΤΑΙ — ΙΟΥΡΑΣ — ΑΚΟΣΜΟΝ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 11

1. Λείπει στὴς ἄκρες ένα κεραμίδι. 2. 'Η πινακίδα τοῦ δρόμου. 3. Τὸ γραμματοκιβώτιο. 4. 'Η σανίδα που βρίσκεται κοντὰ σὸς γραμματοκιβώτιο. 5. Τὰ ξύλινα κάγκελλα. 6. Τὸ φυτὸ. 7. 'Η θέσις τῶν λίθων. 8. 'Ο κύριος σὸς δάδισμα. 9. Τὸ ἀνω παραθυρόφυλλο. Στὴ μιά εἰκόνα εἶναι ἀνοικτὸ, σὴν ἄλλη κλειστὸ. 10. 'Η θέσις τῶν ρούχων που κρέμονται κάτω από τὸ ἴδιο παράθυρο. 11. Τὸ σχοινί σὸς δεύτερο παράθυρο. 12. 'Επίσης δὲν φαίνεται τὸ παράθυρο τοῦ πρώτου ὁρόφου. 13. Τὸ περιοδικὸ που εἶναι πάνω σὸς δρόμο. 14. Λείπει τὸ ένα χερουλί από τὸ καρρότσι. 15. Δεν ὑπάρχει ἡ σανίδα σὴν κάτω γωνία δεξιὰ. 16. 'Ο ὕδροσωλὴν. 17. Δεν ὑπάρχει τὸ στήριγμα σὸς ένα δοκάρι. 18. Οἱ ραβδώσεις σὸς ἴδιο δοκάρι.

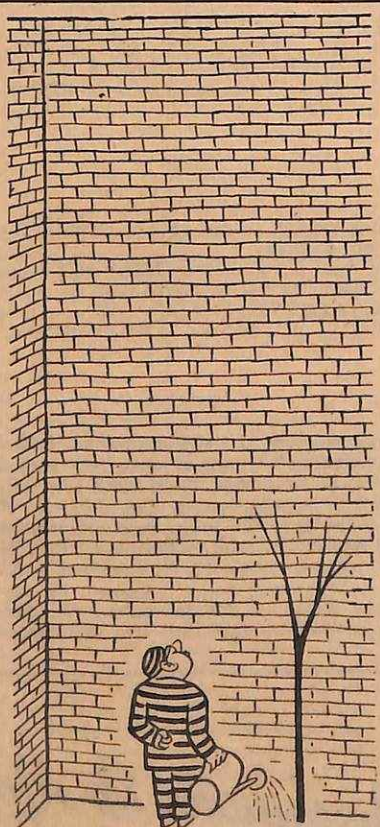
Ἀνεβιβαίνωμε τὴν ἀγορὰ

ἡ θερμάδτρα πετρελαίου

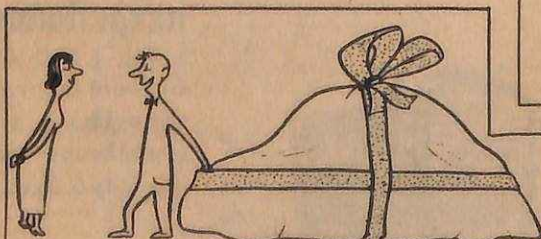
ΤΗΣ ΙΖΟΛΑ ὡς ποιότητος, τιμῇ καὶ σχέδιο κι' ἔτσι ἐπαλήθευσε ἄλλη μιά φορὰ ὅτι....

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ **Ιζόλα!** ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΗ.

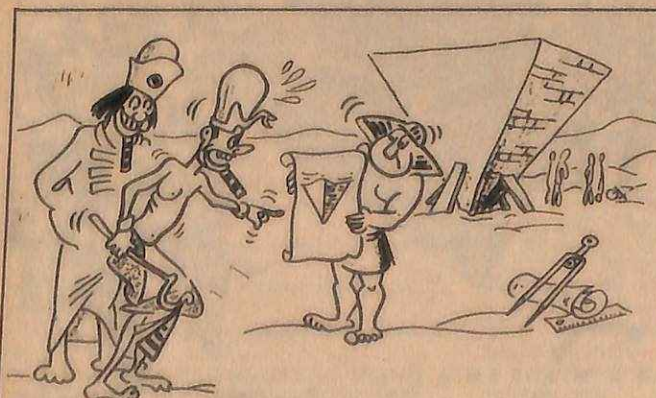
XIOYMOР

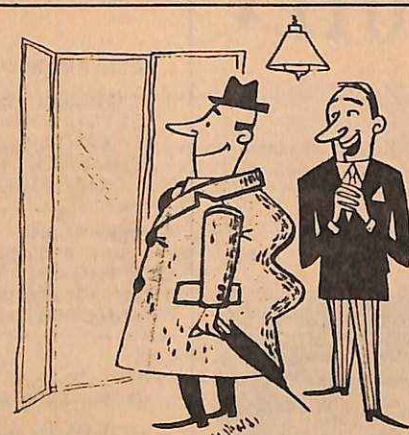
Ο ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ

—Μάντεψε τί δῶρο σοῦ ἔφερα!

—Γιὰ τ' ὄνομα τῆς Ἰσιδος! Ἀνάποδα ἔδλε-
πες τὸ σχέδιο!

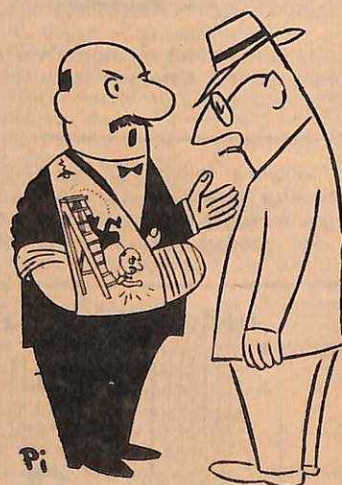
—Καμηλὸ 100 %, κύριε!

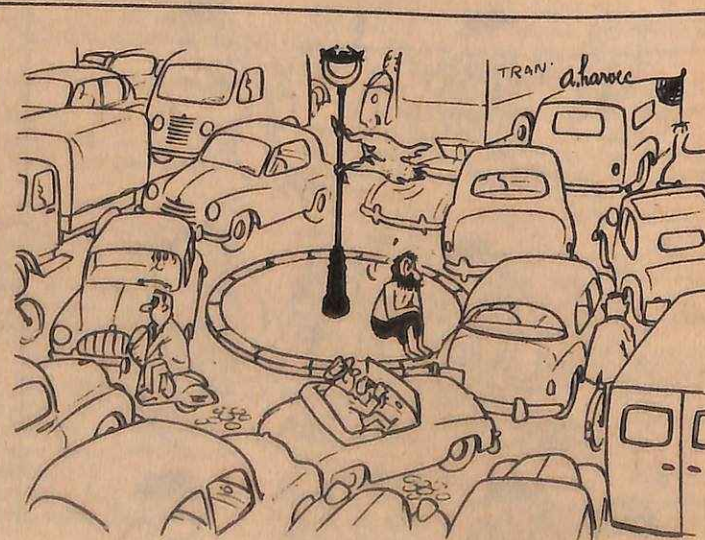
—Λὲς ν' ἀρέσῃ στοὺς φίλους
σου, Ἰππόλυτε;

—Θέλω ένα φάρμακο με πέντε
γράμματα...

—Βαρέθηκα νὰ διηγούμαι σ' ἐ-
ναν -έναν πῶς ἔσπασα τὸ γέρι μου.

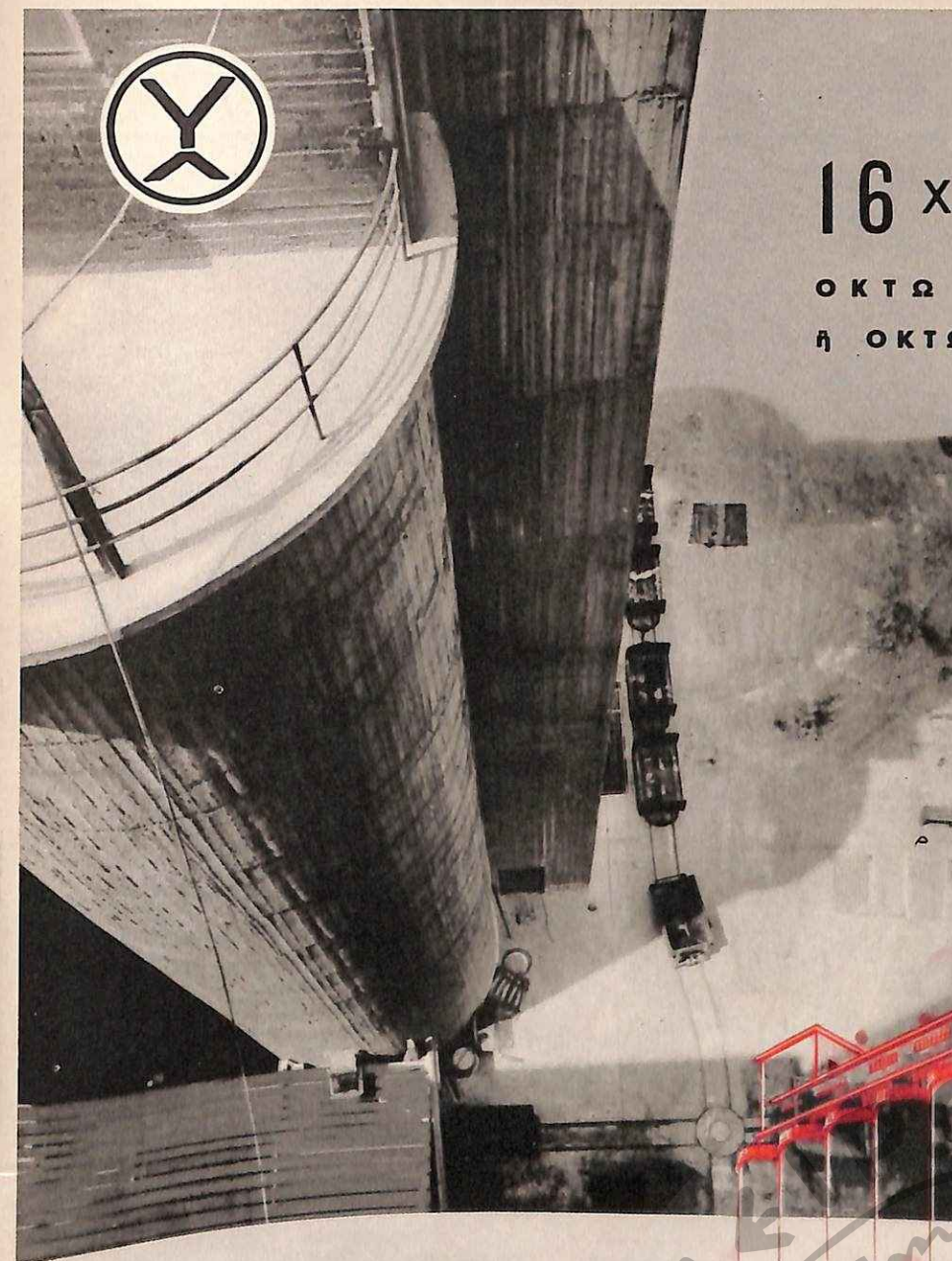
Ο ΝΑΥΑΓΟΣ

$$16 \times 500 = 8000$$

ΟΚΤΩ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΟΝΝΟΙ
Η ΟΚΤΩ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΚΙΛΑ

...ὅσοι εἶναι οἱ κάτοικοι τῆς
ΕΛΛΑΔΟΣ, περιέχουν τὰ 16
αὐτὰ ΣΙΛΩ ὅπου ἀποθηκεύ-
ονται αἱ πρῶται ὕλαι τοῦ
ΥΛΟΟΥΡΓΕΙΟΥ τῆς ΕΤΑΙΡΙΑΣ
«ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ»

Εἰς διάστημα 2 μηνῶν καταναλίσκονται τὰ
8 ἑκατομμύρια κιλά εἰς τοὺς διαφόρους κλι-
βάνους τοῦ Ὑαλουργείου μετατρεπόμενα εἰς
υἱαλομάζαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν παράγονται πε-
ρίπου 8 ἑκατομμύρια ἀντικείμενα καὶ ἔτσι ἀ-
ναλογεῖ πάλιν ἓνα ἀντικείμενο σὲ κάθε κά-
τοικο.

ΕΝΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ
ΕΧΕΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΘΗ ΓΙΑ ΣΑΣ, τὸ ὁποῖον
ἀσφαλῶς καὶ χρησιμικοποιεῖτε.

ΔΙΟΤΙ ΘΑ ΈΤΥΧΕ ΣΕ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 2 ΜΗΝΩΝ ΝΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΈΝΑ ΠΟΤΗΡΙ, ΈΝΑ ΚΑΝΑΤΙ, ΈΝΑ ΠΙΑΤΕΛΑΚΙ Η ΈΝΑ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΆΛΛΟ ΥΆΛΙΝΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΈΤ. ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ Η ΝΑ ΈΧΕΤΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ ΈΝΑ ΤΖΆΜΙ Η ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΈΝΑ ΜΠΟΥΚΑΛΑΚΙ ΚΟΛΩΝΙΑ Η ΜΕΛΑΝΙ Η ΚΆΠΟΙΟ ΦΆΡΜΑΚΟ. ΌΠΩΣ ΟΔΗΠΟΤΕ ΟΨΩΣ ΣΥΜΜΕΤΈΧΕΤΕ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΆΛΩΣΙ ΜΕ ΤΟ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΜΠΟΤΗΛΙΕΣ ΓΆΛΑ, ΛΕΜΟΝΆΔΑ, ΜΠΥΡΑ, ΚΡΑΣΪ ΚΛΠ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Σήμερα και κάθε μέρα...

... ΑΝΑΧΩΡΟΥΝ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ CONSTELLATIONS
ΤΗΣ **TWA**
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΤΑΞΙΔΕΥΕΤΕ ΜΕ ΤΗΝ

TWA
TRANS WORLD AIRLINES